

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0
ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

วิทยานิพนธ์

ของ

พงศ์ศิริ ศรีพรหม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มิถุนายน 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0
ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

วิทยานิพนธ์

ของ

พงศ์ศิริ ศรีพรหม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มิถุนายน 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

INNOVATIVE LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE
EDUCATION 5.0 ERA AFFECTING DIGITAL COMPETENCE OF
TEACHERS UNDER SAKON NAKHON PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3

BY

PHONGSIRI SRIPROM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

June 2026

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะ
ดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ พงศ์ศิริ ศรีพรหม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.สมัทนา หาญสุรีย์) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ
(ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ประธานหลักสูตร

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 22 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุรีย์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ เสนอแนะ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ ดร.ฐิตินันท์ นันทะศรี ดร.วีระศักดิ์ สุวรรณไตร นายกัณต์ณพัฒน์ หมายมัน นางสาวณัฐชาสกุล เกษรศรี นายพิมนต์ ศรีสำอางค์ นายปรัชวุฒิ คำผุย นางสาวนิภาพร คนเพียร นางสาวชลธิดา เงินงาม นางสาวกัญญา จันทร์ละคร และนางนงคลักษณ์ ทิพนนท์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตลอดจนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการเสนอแนะทางพัฒนางานวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนครทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ในหลักการและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ อีกทั้งให้การสนับสนุนและเป็นที่กำลังใจให้กับผู้วิจัย

ขอขอบคุณ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ทุกท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

และที่สำคัญที่สุด ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัย รวมทั้งครอบครัวของผู้วิจัยที่ได้ให้การสนับสนุนทุนทรัพย์ในการศึกษา ขอขอบคุณ ครูบาอาจารย์ นักศึกษา ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 25/3 เพื่อนครูและกัลยาณมิตรทุกท่าน ที่ได้ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ทั้งคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดา ครอบครัวของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตน และบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

พงศ์ศิริ ศรีพรหม

ชื่อเรื่อง	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ผู้วิจัย	พงศ์ศิริ ศรีพรหม
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ ดร.สุภัทนา หาญสุริย์
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์
อำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน การวิจัย
ในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ในปีการศึกษา 2568
จำนวน 332 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 90 คน และครูผู้สอน จำนวน
242 คน จากโรงเรียน 90 โรงเรียน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่
และมอร์แกนและสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น
แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะ
ผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และแบบสอบถามเกี่ยวกับ
สมรรถนะดิจิทัลของครู มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.608 – 0.898 และ
0.686 – 0.925 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.980 และ 0.984 และแบบสัมภาษณ์
แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สถิติที่
ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ
ทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณที่ละขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
2. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามตัวแปร พบว่า
 - 2.1 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนจำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน
 - 2.2 สมรรถนะดิจิทัลของครู จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน โดยภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
3. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะดิจิทัลของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ($r_{xy} = .485^{**}$)
4. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 3 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครูโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยได้ร้อยละ 28.20
5. การวิจัยในครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 จำนวน 3 ด้าน ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู ได้แก่ 1) การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ / นโยบาย / แผนในการบริหารจัดการความเสี่ยงและการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างชัดเจน 2) การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยการเปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และ 3) การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการส่งเสริม / สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ยุคการศึกษา 5.0 สมรรถนะดิจิทัลของครู

TITLE	Innovative Leadership of School Administrators in the Education 5.0 Era Affecting Digital Competence of Teachers under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 3
AUTHOR	Phongsiri Sriprom
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Watana Suwannatrai Dr. Sumattana Hansuri
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2026

ABSTRACT

This correlational research aimed to examine, compare, and identify the relationship, determine the predictive power, and establish guidelines for developing the innovative leadership of school administrators in the education 5.0 era affecting teachers' digital competence under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 3, as perceived by school administrators and teachers with different positions, and types of school program provision. The sample group comprised 332 participants, including 90 school administrators and 242 teachers from 90 schools in the 2025 academic year. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table and multi-stage random sampling. The data collection tools were sets of 5 – point scale questionnaires, covering the innovative leadership of school administrators in the education 5.0 era, and digital teachers' competence. The discriminative power values for these scales were ranged from 0.608 to 0.898 and 0.686 to 0.925, respectively, with the reliability of 0.980 and 0.984. The structured interview forms were also administered examining guidelines for developing the innovative leadership of school administrators in the education 5.0 era. Statistics for data analysis consisted of frequency, percentage, mean, and standard deviation, Independent Samples t-test, One-Way ANOVA, Pearson's product – moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows:

1. The innovative leadership of school administrators in the education 5.0 era was rated at the highest level overall, as was teachers' digital competence.

2. The analysis of school administrators' innovative leadership, and digital teachers' competence, classified by each variable, revealed that:

2.1 The innovative leadership of school administrators in the education era 5.0, classified by positions, showed differences overall at the 0.01 levels of significance. In terms of types of school program provision, there were no differences overall.

2.2 The digital teachers' competence, classified by positions, showed no differences overall. In terms of types of school program provision, there was a difference at the 0.01 level of significance overall.

3. The innovative leadership of school administrators in the education 5.0 era exhibited a positive relationship with teachers' digital competence at the 0.01 level of significance, indicating a moderate correlation ($r_{xyt} = 0.485$).

4. The five aspects of innovative leadership of school administrators in the education 5.0 era were analyzed and revealed that three aspects, namely risk management in Innovation and technology implementation, innovative thinking skills, and creation of an innovative organizational climate for lifelong learning, could predict teachers' digital competence at the 0.01 level of significance, with 28.20 percent.

5. This research proposed guidelines for developing the innovative leadership of school administrators in the education 5.0 era affecting teachers' digital competence comprising three aspects: 1) Risk Management in Innovation and Technology Implementation, by establishing clear visions, policies, and strategic plans for risk management and the innovation and technology implementation; 2) Innovative Thinking Skills, by encouraging stakeholders' participation in developing innovation; and 3) Creating an Innovative Organizational Climate for Lifelong Learning, by promoting knowledge sharing and supporting learning exchanges and networks.

Keywords: Innovative Leadership of School Administrators Education 5.0 Era, Digital Teachers' Competence

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	6
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย	9
กรอบแนวคิดของการวิจัย	12
นิยามศัพท์เฉพาะ	14
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารในยุคการศึกษา 5.0	20
ยุคการศึกษา 5.0	20
ความหมายของยุคการศึกษา 5.0	20
ความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0	22
องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0	24
ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา.....	49
ความหมายของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ...	49
ความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ..	52
ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา.....	54
องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา..	55
องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สมรรถนะดิจิทัลของครู	105
ความหมายของสมรรถนะดิจิทัลของครู	105
ความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัลของครู	107
องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู	108
บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	142
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	148
งานวิจัยในประเทศ	148
งานวิจัยต่างประเทศ	157
3 วิธีดำเนินการวิจัย	165
ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ประกอบด้วย	166
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	166
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	174
การเก็บรวบรวมข้อมูล	179
การวิเคราะห์ข้อมูล	180
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	181
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัล ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	182
คุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ	183
เครื่องมือที่ใช้ในการหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0	184

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การสัมภาษณ์	184
การวิเคราะห์ข้อมูล	184
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	185
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	185
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	186
ตอนที่ 1 การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	186
ตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัล ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	187
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	188
ตอนที่ 1 การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	188
ตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัล ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	229

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	253
ความมุ่งหมายของการวิจัย	253
สมมติฐานของการวิจัย	254
วิธีดำเนินการวิจัย	255
สรุปผลการวิจัย	258
อภิปรายผลการวิจัย	261
ข้อเสนอแนะ	277
บรรณานุกรม	281
ภาคผนวก	303
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ และรายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	305
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	311
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	343
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	361
ภาคผนวก จ คำอธิบายจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	367
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์	375
ภาคผนวก ช แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางพัฒนา	393
ภาคผนวก ซ ภาพประกอบการวิจัย	399
ประวัติย่อของผู้วิจัย	407

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0	28
2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษา	59
3 องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0	63
4 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการมีวิสัยทัศน์ เชิงนวัตกรรม	69
5 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการ ความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	77
6 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการมีส่วนร่วม เชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล	85
7 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการสร้างบรรยากาศ องค์กรนวัตกรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต	94
8 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการมีทักษะการคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม	102
9 การสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู	112
10 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการรู้ดิจิทัล	119
11 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการมีจริยธรรม และจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	126
12 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการผลิต และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้	132
13 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการผลิตและการมีส่วน ร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	139
14 โรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	147

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 จำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 จำแนกตามลักษณะการเปิดสอน (กลุ่มนโยบายและแผน สพป.สกลนคร เขต 3)	167
16 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 59 โรงเรียน	169
17 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 31 โรงเรียน	172
18 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน	188
19 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม	189
20 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม	190
21 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	192
22 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล	194
23 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการสร้างบรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	196

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม	198
25 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม	200
26 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ด้านการรู้ดิจิทัล	201
27 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	203
28 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนรู้	204
29 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	206
30 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อ ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม	208
31 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน ที่แตกต่างกัน เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม	210

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
32 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อ สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม	212
33 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน ที่แตกต่างกัน เกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม	213
34 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	215
35 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 แต่ละด้านกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม (Y_1)	216
36 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 แต่ละด้านกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการรู้ดิจิทัล (Y_1)	218
37 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 แต่ละด้านกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Y_2)	219
38 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 แต่ละด้านกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Y_3)	220

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
39 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 แต่ละด้านกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Y₄)	221
40 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม (Y₁) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	222
41 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการรู้ดิจิทัล (Y₁) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอน	224
42 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Y₂) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	225
43 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Y₃) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	227

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
44 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Y ₄) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	228
45 การนำเสนอภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	230
46 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะ ดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยี	236
47 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะ ดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม	242
48 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะ ดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต	248

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
49 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ทั้งหมด 5 ด้าน คือ การมี วิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยี การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วน บุคคล การสร้างบรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม 363	363
50 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ทั้งหมด 4 ด้าน คือ การรู้ดิจิทัล การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้าน เทคโนโลยีดิจิทัล การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการ เรียนรู้ และการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 365	365
51 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 369	369
52 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 372	372

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบกรอบแนวคิดของการวิจัย	13
2 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตร ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	401
3 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตร ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	401
4 สัมภาษณ์ ดร.จิตินันท์ นันทะศรี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	402
5 สัมภาษณ์ นายกัณฑ์พัฒน์ หมายมั่น ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านม่วง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	402
6 สัมภาษณ์ นางสาวณัฐชาสกุล เกษรศรี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลคำตากล้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	403
7 สัมภาษณ์ นายพิมนต์ ศรีลำอาง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงหม้อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	403
8 สัมภาษณ์ นายปรัชวุฒิ คำผุย ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านมาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	404
9 สัมภาษณ์ นางสาวนิภาพร คนเพียร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านม่วง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	404

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
10 สัมภาษณ์ นางสาวกัญญา จันทร์ละคร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสรศรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	405
11 สัมภาษณ์ นางสาวชลธิดา เงินงาม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านกุดจาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	405

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 ได้นำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาเข้าสู่ยุคการศึกษา 5.0 ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีสมรรถนะรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณธรรม เพื่อสามารถอยู่ร่วมกับเทคโนโลยีอย่างสมดุล ยุคการศึกษา 5.0 เป็นการต่อยอดจากยุคการศึกษา 4.0 ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ ไปสู่การใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์อย่างยั่งยืน เป็นยุคการศึกษาที่มีการสร้างนวัตกรรมที่เรียกว่าเป็นสังคมแบบ Super Smart ที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ และช่วยในการดำเนินชีวิตได้อย่างอัจฉริยะ และตอบสนองการใช้ชีวิตได้อย่างรอบด้านมากขึ้น เป็นยุคที่รวมเอาโลกไซเบอร์และโลกแห่งความจริงเข้าด้วยกัน โดยมีเทคโนโลยี AI (artificial intelligence) เป็นพื้นฐานในการขับเคลื่อน ซึ่งทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้ทุกที่ ทุกเวลา และเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน (ปรีชา ออกกิจวัตร, 2564, หน้า 36)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ที่ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2565 ได้นำเสนอสถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมาของไทยว่าการพัฒนากำลังคนของไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่สำคัญ ได้แก่ การเป็นสังคมสูงวัยจะส่งผลให้ประเทศขาดกำลังคนในเชิงปริมาณ ประกอบกับผลิตภาพแรงงานที่ลดลงในช่วงโควิด - 19 เพิ่มปัญหาด้านกำลังคนเชิงคุณภาพ จนอาจเป็นข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเติบโตของนวัตกรรม แหล่งความรู้ระดับโลกออนไลน์ที่มีต้นทุนและราคาต่ำ วงจรชีวิตของความรู้สั้นลง โดยเฉพาะด้านดิจิทัลและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงเร็ว และแนวโน้มความต้องการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคล รวมถึงภาคเอกชนที่เริ่มให้ความสำคัญกับการสรรหาและการจ้างงานตามสมรรถนะในการทำงานมากกว่าคุณวุฒิทางการศึกษา อีกทั้งสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตและพฤติกรรมของคน และสะท้อนถึงบทบาทของเครือข่ายภาคประชาสังคมที่มีความเข้มแข็งในการร่วมแก้ไข

ปัญหาต่าง ๆ แต่ยังคงขาดการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพจากภาครัฐ จึงต้องเร่งขยายผล และต่อยอดประเด็นการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การพลิกโฉมกำลังคนสมรรถนะสูงที่มีภาวะผู้นำสูง สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศได้ ซึ่งแนวทางในการพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ได้กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาไว้ในหมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต ที่ประกอบด้วย 1) คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาทุกมิติ 2) การพัฒนากำลังคน สมรรถนะสูงและ 3) การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ คือ คนไทยจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัยมีสมรรถนะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่มีคุณลักษณะที่ดีตามบรรทัดฐานของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิต เป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต รวมทั้งประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี, 2565, หน้า 121) ซึ่งการที่จะพัฒนา คนได้ จะต้องมีการพัฒนาสถานศึกษาให้มีความพร้อมเพื่อก้าวสู่ ยุคการศึกษา 5.0 นี้ด้วย

ยุคการศึกษา 5.0 เป็นแนวคิดการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการบูรณาการ เทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรม และปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณค่าความเป็นมนุษย์ เพื่อเตรียมผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตและทำงานในสังคมแห่งอนาคตได้อย่างมีคุณภาพ ยุคการศึกษา 5.0 จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการใช้เทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทัน ดังที่ วิจารย์ พานิช (2561, หน้า 14 – 15) กล่าวว่า สังคมการเรียนรู้สมัยใหม่ก็คือว่าคนเราจะเรียนได้ต้องลงมือทำด้วยตนเอง เท่านั้น Learning by Doing and Thinking เพื่อที่จะเกิดทักษะ 3 ด้าน คือ ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ส่งผลให้สถานศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารและการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมยุคดิจิทัล โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบาย ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพัฒนาศักยภาพครูให้มีสมรรถนะที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะที่เป็นผู้นำ จึงถือว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนา การศึกษาและการบริหารงานภายในสถานศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้บริหาร สถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการบริหารและการจัดการศึกษาให้บรรลุ เป้าหมายตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ การวางแผน อำนาจการ มอบหมายงานในกำกับ บริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งการบริหารงานต่าง ๆ ภายใน สถานศึกษาเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องตระหนัก และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสถานศึกษาให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ยุคการศึกษา 5.0 เพื่อยกระดับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานเป็นการ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้าง สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ชุมชน และสังคมให้มั่นคง และเอื้อต่อการพัฒนาคน ให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ดังนั้น ผู้บริหาร สถานศึกษาจะต้องมีประสบการณ์ มีความรู้ ความสามารถ และมีความเข้าใจในหลักการ บริหาร ตลอดจนการใช้ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามาช่วย ในกระบวนการบริหารและในกระบวนการดำเนินงาน ซึ่งภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำนวัตกรรม มาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งนวัตกรรมการจัดการ นวัตกรรมการทำงาน และ นวัตกรรมการนำ โดยจงใจให้ผู้บริหารการศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษานำความรู้ ทักษะ กระบวนการหรือวิธีการต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการบริหารและการจัด การศึกษา (ฐิตินันท์ นันทะศรี, 2563, หน้า 11) ดังที่ อภิรุทธิ์ ผลอนันต์ (2566, หน้า 15) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญโดยทำให้ผู้บริหาร มีแนวทางในการบริหารสถานศึกษา ในการกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการปฏิบัติงาน มีจุดเน้นหรือเป้าหมายร่วมกันในการปฏิบัติงาน เกิดสัมพันธภาพที่ดี ภายในกลุ่ม เกิดความไว้วางใจหรือเชื่อใจระหว่างกันในการทำงาน สร้างแรงจูงใจให้กับสมาชิก ในองค์กร เป็นประโยชน์ในการกำหนดทิศทางขององค์กร แก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ ในเชิงกลยุทธ์ และองค์กรสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการที่มีความ คาดหวังเพิ่มขึ้นจากการใช้บริการขององค์กรและสามารถสร้างวัฒนธรรมองค์กร เชิงนวัตกรรมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคลากรที่สำคัญของ สถานศึกษา และเป็นผู้นำวิชาชีพที่จะต้องมีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม

จริยธรรม ตลอดจนทั้งจรรยาบรรณวิชาชีพที่ดี สามารถลดความขัดแย้ง สร้างวิสัยทัศน์ วัฒนธรรม ค่านิยม ให้ผู้ร่วมงานยอมรับ และร่วมมือในการดำเนินงานขององค์การ จึงนำไปสู่การบริหารสถานศึกษาที่ดี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญมากที่ส่งผลต่อคุณภาพการบริหารการศึกษาโดยตรงในการศึกษาทุกระดับ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องทำงานร่วมกับครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยที่ทุกคนมีความเต็มใจพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ ก่อให้เกิดผลงานที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้ต้องมีความรู้ ความสามารถตามหลักการ ทฤษฎี เสียสละ มุ่งมั่นทุ่มเท เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องเป็นผู้มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม โดยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม จะส่งผลให้การดำเนินงาน เพื่อให้ได้นวัตกรรมหรือสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ มีคุณค่าต่อสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในยุคการศึกษา 5.0 อย่างยั่งยืน (กรรวิ โพธิ์ทอง, 2566, หน้า 1014) และเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นสถานศึกษาที่มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตในยุคการศึกษา 5.0 นั้น นอกจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนสถานศึกษาแล้วครูก็ถือว่าเป็นบุคคลสำคัญที่จะเป็นฟันเฟืองในการขับเคลื่อนระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยครูจำเป็นที่จะต้องมีความรู้และทักษะของครูเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับนักเรียนในยุคปัจจุบัน

สมรรถนะดิจิทัลของครู หมายถึง ความสามารถของครูที่แสดงออกถึงความรู้ ทักษะ และเจตคติของตนในการปฏิบัติงาน โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาตนเอง การใช้ในชีวิตประจำวัน การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (กรณิศ พวงลูกอิน, 2566, หน้า 6) ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ครูที่มีสมรรถนะดิจิทัลสูงสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และพัฒนาทักษะดิจิทัลของนักเรียนให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระและยั่งยืน ดังที่ จิรัชญา สุขรัตน์เจริญ (2567, หน้า 71) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู มีความสำคัญ เนื่องจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัลมาใช้ในการสอน เน้นการวัดทักษะและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของบุคคล ช่วยให้นักเรียนเข้าถึง

ข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีคุณภาพ เสริมสร้างศักยภาพ และยกระดับไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Domínguez, G. (2025, p. 1) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญ เพราะเป็นอีกหนึ่งทักษะที่ครูจำเป็นต้องมีเพื่อพัฒนากระบวนการสอนและการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน การฝึกอบรม และการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องเป็นพื้นฐานสำคัญ ในการสอนและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครูไม่เพียงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดวิเคราะห์ การสื่อสารและการแก้ปัญหา เชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนอีกด้วย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยได้ดำเนินการตามนโยบายและจุดเน้นของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 – 2568 ข้อที่ 10.3 พัฒนาสมรรถนะครูด้านภาษาอังกฤษ ภาษาจีน เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ จิตวิญญาณความเป็นครู และทักษะอื่นที่จำเป็น พร้อมกับนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการลดภาระนักเรียน และผู้ปกครองให้สามารถเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime) โดยการจัดหาเครื่องมือ พร้อมอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับการเรียนรู้ จัดหาระบบอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูงของสถานศึกษา พัฒนา ส่งเสริม และขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ผ่าน แพลตฟอร์มการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ผู้เรียนทุกที่ทุกเวลา ซึ่งสอดคล้องกับกลยุทธ์ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ข้อที่ 2 ยกระดับคุณภาพ การศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ครูได้มีสมรรถนะดิจิทัล ที่สามารถถ่ายทอดความรู้และอำนวยความสะดวกในการเรียนให้กับนักเรียนได้อย่างเต็ม ตามศักยภาพ รวมทั้งนักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดสรรเวลาการเรียนรู้ ได้อย่างสมดุลและเหมาะสม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3, 2568, หน้า 53 – 59)

จากความสำคัญและความจำเป็นดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อ สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยใช้แนวคิดภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

และสมรรถนะดิจิทัลของครู จากการสังเคราะห์หลักการ แนวคิด และผลการวิจัยของ นักวิชาการ นักการศึกษาทั้งชาวไทยและต่างประเทศ มาเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนอยู่ในระดับใด
2. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร
4. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ด้านใดบ้างที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีอะไรบ้าง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน

3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

4. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

5. เพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

2. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

3. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 อย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัยเป็น 2 ด้าน คือ ด้านวิชาการ และด้านการนำไปใช้ ดังนี้

1. ด้านวิชาการ

- 1.1 ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
- 1.2 ได้ทราบระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีอยู่ในระดับใด
- 1.3 ได้ทราบสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
- 1.4 ได้ทราบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

2. ด้านการนำไปใช้

- 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำสารสนเทศที่ได้จากผลการวิจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มาเพื่อพัฒนาตนเองและเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- 2.2 ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 โดยอาศัยหลักการและแนวคิดของนักวิชาการ ดังนี้ ลูตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 85); ปราณี อัครภูษิตกุล (2563, หน้า 91 – 94); ปุณณพัฒน์ สิงห์จารย์ (2564, หน้า 11); บริพัฒน์ สารผล (2565, หน้า 9); ปรีชา ออกกิจวัตร (2565, หน้า 2260); ปิยโชติ รอดหลง (2565, หน้า 12); สุทธิวิทย์ อานุกาฬเสถียร (2566, หน้า 5); ปณิดดา บุญโสภณ (2567, หน้า 68); วรพล ศรีเทพ (2567, หน้า 1); แววรรณ จันทร์ชูกุลิน (2565, หน้า 39); Alharbi, A. M. (2023, p. 918); Shabir Ahmad (2023, p. 4); PwC & ASSOCHAM (2024, p. 8); Sanjay Chakraborty (2024, p. 3); Mudzengerere Dadirayi (2025, p. 232); Shaji George (2025, pp. 25 – 26); Radmila, B. (2019, p. 489); Ariratana, W. (2019, p. 313); Arlene, R. P. (2020, p. 2); Monica, C. O. (2023, pp. 116 – 117); และได้สังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ทั้งหมดที่มีความคล้ายคลึงกัน แล้วเลือกหัวข้อที่ซ้ำกันมากที่สุดขึ้นมาเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ซึ่งประกอบด้วย ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย

1.1.1 การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม

1.1.2 การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรม

และเทคโนโลยี

1.1.3 การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล

1.1.4 การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.1.5 การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

1.2 สมรรถนะดิจิทัลของครู โดยอาศัยหลักการและแนวคิดของนักวิชาการ ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(2563, หน้า 3); จันทร์จิรา ขานพล (2566, หน้า 368); สิรินันท์ ลิ้มป้งจันงค์ (2566, หน้า 4); ลีตินาฏ ปันโนน (2567, หน้า 80); นิสากร ใจเฟื่อ. (2567, หน้า 503 – 504); พัทธ์ กันทา (2567, หน้า 125); ภาณุมาศ ธรรมถาวรสกุล (2567, หน้า 231); Redecker, C. (2017, p.15); Skantz, E. (2022, p.1); Ghomi, M. (2019, p.545); และได้สังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู ประกอบด้วย สมรรถนะดิจิทัลของครูจำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย

- 1.2.1 การรู้ดิจิทัล
- 1.2.2 การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
- 1.2.3 การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้
- 1.2.4 การมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 2,050 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 206 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,844 คน จากทั้งหมด 181 โรงเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ปี 2568 กำหนดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำโดยใช้ตารางการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซีและมอร์แกน Krejcie and Morgan (1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง 324 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 332 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 90 คน และครูผู้สอน จำนวน 242 คน จาก 90 โรงเรียน และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยใช้สถานศึกษาในการแบ่ง (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 49)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

3.1.1 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

3.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.1.2 ครูผู้สอน

3.1.2 ลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน

3.1.2.1 โรงเรียนประถมศึกษา

3.1.2.2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา

5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ประกอบด้วย

3.2.1.1 การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม

3.2.1.2 การบริหารจัดการความเสี่ยงทางด้านการใช้นวัตกรรม

และเทคโนโลยี

3.2.1.3 การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

ส่วนบุคคล

3.2.1.4 การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้

ตลอดชีวิต

3.2.1.5 การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

3.2.2 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ประกอบด้วย

3.2.2.1 การรู้ดิจิทัล

3.2.2.2 การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

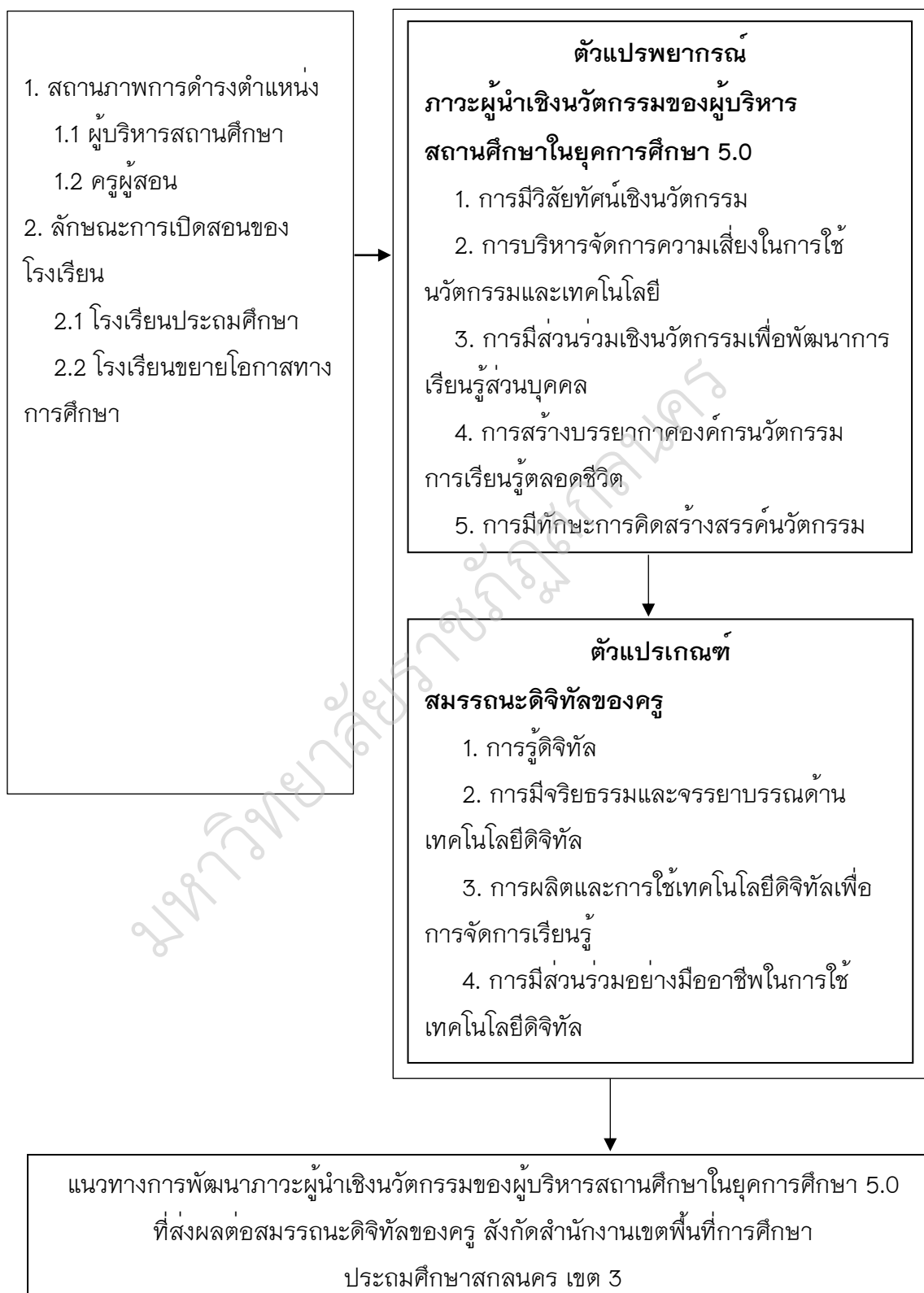
3.2.2.3 การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการ

เรียนรู้

3.2.2.4 การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ รุตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 85); ปราณี อัครภูษิตกุล (2563, หน้า 91 – 94); ปุญญพัฒน์ สิงห์จารย์ (2564, หน้า 11); บริพัฒน์ สารผล (2565, หน้า 9); ปรีชา ออกกิจวัตร (2565, หน้า 2260); ปิยโชติ รอดหลง (2565, หน้า 12); สุทธิวิทย์ อานุกาพเสถียร (2566, หน้า 5); ปนัดดา บุญโสภณ (2567, หน้า 68); วรพล ศรีเทพ (2567, หน้า 1); แววรรณ จันทร์ชูกลิ่น (2565, หน้า 39); Alharbi, A. M. (2023, p. 918); Shabir Ahmad (2023, p. 4); PwC & ASSOCHAM (2024, p. 8); Sanjay Chakraborty (2024, p. 3); Mudzengerere Dadirayi (2025, p. 232); Shaji George (2025, pp. 25 – 26); Radmila, B. (2019, p. 489); Wallapha Ariratana (2019, p. 313); Arlene, R. P. (2020, p. 2); Monica, C. O. (2023, pp. 116 – 117); สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2563, หน้า 3); จันทร์จิรา ขานพล (2566, หน้า 368); สิริณัฐ ลิมปิจำนงค์ (2566, หน้า 4); ลลิตินาฏ บันโงน (2567, หน้า 80); นิสากร ใจเฟื่อ (2567, หน้า 503 – 504); พัทธ์ชัย กันทา (2567, หน้า 125); ภาณุมาศ ธรรมถาวรสกุล (2567, หน้า 231); Redecker, C. (2017, p. 15); Skantz, E. (2022, p. 1); Ghomi, M. (2019, p. 545); ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. ยุคการศึกษา 5.0 หมายถึง ยุคการศึกษาที่มุ่งเน้นการบูรณาการเทคโนโลยีขั้นสูงเข้ากับกระบวนการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะเชิงมนุษย์ เป็นการผสมผสานกันระหว่างความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ความจริงเสมือน (VR) หรือความจริงเสริม (AR) ซึ่งช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการ ผสมผสานกับรูปแบบวิธีการสอนแบบเชิงรุก เน้นการเรียนรู้ส่วนบุคคล ส่งเสริมทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์, การคิดเชิงวิพากษ์, การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน, ความฉลาดทางอารมณ์ และการทำงานร่วมกัน

2. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 หมายถึง ความสามารถ พฤติกรรม หรือกระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงความสามารถของตนเองในการบริหารสถานศึกษา มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการเข้าถึงปัญหาหรือโอกาสที่ซับซ้อน และค้นพบแนวทางในการดำเนินการใหม่ ๆ มีการส่งเสริมบรรยากาศที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์และสามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรไปสู่วัฒนธรรมนวัตกรรมในสถานศึกษาได้ โดยการบูรณาการเทคโนโลยีขั้นสูงเข้ากับกระบวนการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะเชิงมนุษย์ เป็นการผสมผสานกันระหว่างความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ซึ่งช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการ ผสมผสานกับรูปแบบวิธีการสอนแบบเชิงรุก เน้นการเรียนรู้ส่วนบุคคล ส่งเสริมทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์, การคิดเชิงวิพากษ์, การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน, ความฉลาดทางอารมณ์ และการทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่

2.1 การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถและพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการวิเคราะห์และคาดการณ์ภาพอนาคตของสถานศึกษา ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงมีกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์ ปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ และเผยแพร่วิสัยทัศน์อย่างเป็นระบบ สามารถกำหนดทิศทางเป้าหมาย และแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาให้มุ่งสู่การสร้างนวัตกรรม คิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ พร้อมทั้งสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์

ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาและบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

หมายถึง ความสามารถและพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการขับเคลื่อนสถานศึกษาด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี วิเคราะห์ ประเมิน ควบคุม และบริหารจัดการความเสี่ยง วางแผนในการลดหรือควบคุมความเสี่ยง ติดตาม ทบทวน และปรับปรุงกรอบบริหารความเสี่ยง มีการบันทึก และรายงานความเสี่ยงจากการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับสถานะการณ์และการเปลี่ยนแปลง พร้อมสื่อสารและสร้างความตระหนักแก่ครูและบุคลากร เพื่อป้องกันและลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ส่งผลให้การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

2.3 การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล

หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู บุคลากร นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมในการบริหารสถานศึกษา วางแผน ออกแบบและพัฒนานวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดเป้าหมายและบทบาทตามศักยภาพของครู บุคลากรและชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมและใช้นวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ ใช้ข้อมูลในการออกแบบการเรียนรู้ ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้รับการพัฒนาโดยการอบรมสัมมนา มีการถ่ายทอดความรู้เชิงนวัตกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำความรู้ไปใช้ออกแบบนวัตกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคลของนักเรียน และปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

2.4 การสร้างบรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดนโยบาย วางแผน และพัฒนาสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมองค์กร และระบบการทำงานที่ส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรม การเรียนรู้ร่วมกัน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี การจัดรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้ร่วมแสดงความคิดเห็น นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อให้สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่สามารถรองรับการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

จัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกแก่ครู และบุคลากรในการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาและต่อยอดแนวคิดนวัตกรรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่หลากหลายรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ

2.5 การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการคิดอย่างเป็นระบบ การคิดริเริ่มและพัฒนาแนวคิดใหม่อย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์และความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีความยืดหยุ่นทางความคิด ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน และสามารถพัฒนานวัตกรรมไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแบบอย่างของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมให้คำปรึกษา คำแนะนำกับครูและบุคลากรได้

ในการวิจัยครั้งนี้สามารถวัดภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's 5 Rating Scale) จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. สมรรถนะดิจิทัลของครู หมายถึง ความสามารถของครูในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม และสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล เพื่อสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนการสอน การสื่อสาร ความร่วมมือกัน และการจัดการข้อมูลตลอดจนการพัฒนาวิชาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยครูจะต้องมีทั้ง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และทัศนคติ (Attitudes) เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ควบคู่กับการตระหนักถึงจริยธรรม ความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัว และความรับผิดชอบในโลกดิจิทัล ประกอบด้วยสมรรถนะดิจิทัลของครู จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

3.1 การรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของครูในการเข้าถึง ใช้ วิเคราะห์ ประเมิน และประยุกต์ใช้ข้อมูล สารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีวิจารณญาณ โดยคำนึงถึงความปลอดภัย จริยธรรม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์ หรือนโยบายด้านดิจิทัล มีความระมัดระวังในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในช่องทางออนไลน์ สามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างสรรค์สื่อหรือนวัตกรรมดิจิทัล และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติงาน และการพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของครูในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้อง เหมาะสม ปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ โดยคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคล ความถูกต้องของข้อมูล ความเป็นเจ้าของ และทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ การเข้าถึงข้อมูลเป็นไปอย่างเหมาะสม มีการกำหนดสิทธิในการเข้าถึงข้อมูล และรหัสผ่านที่มีความปลอดภัย ความเป็นธรรมในการใช้ เทคโนโลยี และการสื่อสารเชิงบวกบนสื่อดิจิทัล ตลอดจนปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ และหลักจริยธรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ผู้เรียน และสังคม

3.3 การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของครูในการวิเคราะห์ความต้องการ ออกแบบ พัฒนา สร้าง และใช้สื่อหรือเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัลในการถ่ายทอดความรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน ตลอดจนสามารถเผยแพร่ประเมินผล และปรับปรุงสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน รวมทั้งใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและจริยธรรม มีการอบรมสัมมนาและแลกเปลี่ยนความรู้ในการสร้างและพัฒนาสื่อดิจิทัล มีเครื่องมือในการพัฒนาเนื้อหาและตรวจสอบการลอกเลียนแบบทางวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

3.4 การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของครูในการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร การทำงาน ร่วมกันการสร้างเครือข่ายทางวิชาชีพ การบริหารจัดการงาน และการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและเทคโนโลยีขั้นสูงในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน มีการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศได้ด้วยระบบออนไลน์ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สะท้อนผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงการทำงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและบริบททางการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและพัฒนาวิชาชีพครู

ในการวิจัยครั้งนี้สามารถวัดสมรรถนะดิจิทัลของครูได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert's 5 Rating Scale) จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง หมายถึง สภาพการดำรงตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำแนกเป็น

4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

4.2 ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครู พนักงานราชการและครูอัตราจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

5. ลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน หมายถึง การจัดประเภทของสถานศึกษาตามระดับชั้นการเรียนการสอนที่เปิดสอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ดังนี้

5.1 โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

5.2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

6. แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู หมายถึง วิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 โดยผู้วิจัยนำผลการวิจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ด้านที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์แล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะ เป็นแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะ
ดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
และนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

1.1 ยุคการศึกษา 5.0

1.1.1 ความหมายของยุคการศึกษา 5.0

1.1.2 ความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0

1.1.3 องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0

1.2 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

1.2.1 ความหมายของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร

สถานศึกษา

1.2.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร

สถานศึกษา

1.2.3 ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

1.2.4 องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร

สถานศึกษา

1.3 องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0

2. สมรรถนะดิจิทัลของครู

2.1 ความหมายของสมรรถนะดิจิทัลของครู

2.2 ความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัลของครู

2.3 องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู

3. บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

3.1 ข้อมูลทั่วไป

3.2 ขอบข่ายภารกิจ

3.3 วิสัยทัศน์ พันธกิจ ผลสัมฤทธิ์

3.4 กลยุทธ์

3.5 จุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สกลนคร เขต 3

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารในยุคการศึกษา 5.0

1. ยุคการศึกษา 5.0

1.1 ความหมายของยุคการศึกษา 5.0

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายของยุคการศึกษา 5.0 โดยได้นำเสนอความหมายของยุคการศึกษา 5.0 ไว้ดังนี้

ปรีชา ออภกิจวัตร (2564, หน้า 36) กล่าวว่า ยุคการศึกษา 5.0 หมายถึง ยุคการศึกษาที่มีการสร้างนวัตกรรมที่เรียกว่าเป็น สังคมแบบ Super Smart ที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ และช่วยในการดำเนินชีวิตได้อย่างอัจฉริยะ และตอบสนองการใช้ชีวิตได้อย่างรอบด้านมากขึ้น เป็นยุคที่รวมเอาโลกไซเบอร์และโลกแห่งความจริงเข้าด้วยกัน โดยมีเทคโนโลยี AI (artificial intelligence) คือ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ หรือระบบสมองจักรกลอัจฉริยะ เป็นพื้นฐานในการขับเคลื่อน ซึ่งทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้ทุกที่ ทุกเวลา และเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน และให้เกิดประสิทธิภาพ เพิ่มคุณค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด

วรพล ศรีเทพ (2568, หน้า 149) กล่าวว่า ยุคการศึกษา 5.0 หมายถึง ยุคการศึกษาที่มีวิสัยทัศน์อันยิ่งใหญ่ในการสร้างอนาคตที่การศึกษาจะเปิดโอกาสให้แต่ละบุคคลได้แสดงศักยภาพสูงสุดของตนผ่านการผสานเทคโนโลยีล้ำสมัยกับหลักการ

มนุษย์นิยม โดยส่งเสริมการเติบโตที่สมบูรณ์พร้อมทั้งฝึกฝนผู้เรียนให้มีความพร้อม
เคียงข้างกับโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี

แวววรรณ จันทร์ชุกสิน (2565, หน้า 39) กล่าวว่า ยุคการศึกษา 5.0
หมายถึง รูปแบบการศึกษาที่เน้นการนำนวัตกรรมมาใช้ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา
ที่จะทำให้นักศึกษามีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยมีองค์ประกอบ 5 ประการ ดังต่อไปนี้
1) มีรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) การเรียนรู้เกิดขึ้นตลอดเวลาไร้ขอบเขต
เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้น 3) การเรียนรู้เกิดขึ้นเฉพาะตัวบุคคลเพื่อเชื่อมโยง
ระหว่างตนเองกับสังคมให้อยู่ดีกินดี 4) สร้างความยั่งยืนในทุกระดับการศึกษาและ
ครูมีบทบาทเฉพาะเวลาที่ต้องการ 5) ผู้เรียนขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
ให้มีความรู้และทักษะในการทำงาน การประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอยู่ได้

Shabir, A. (2023, p. 1) กล่าวว่า ยุคการศึกษา 5.0 หมายถึง
ยุคการศึกษาที่มีการส่งเสริมการเรียนรู้ส่วนบุคคล การทำงานร่วมกัน และความเป็นอยู่ที่ดี
ผ่านการใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ความเป็นจริงเสมือน (VR) และ IoT
และยังมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดเชิงวิพากษ์ ความคิด
สร้างสรรค์ และการแก้ปัญหา มากกว่าการเรียนรู้แบบท่องจำ และเพิ่มประสบการณ์
การเรียนรู้ที่สมจริง

Sanjay Chakraborty (2024, p. 3) กล่าวว่า ยุคการศึกษา 5.0
หมายถึง ยุคใหม่ของการศึกษาที่ผสมผสานเทคโนโลยีล้ำสมัยและวิธีการสอนที่ยืดหยุ่น
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) บล็อกเชน
อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง (IoT) เทคโนโลยีเสมือนจริง (VR) และความเป็นจริงเสริม (AR)
ยิ่งกว่านั้น แทนที่จะเน้นเฉพาะการท่องจำ การศึกษา 5.0 ยังเน้นการพัฒนาทักษะ
ในศตวรรษที่ 21 เช่น ความคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิพากษ์ และการแก้ปัญหา

Aslam, S (2024, p. 23) กล่าวว่า ยุคการศึกษา 5.0 หมายถึง
ยุคการศึกษาที่ไม่เพียงแต่เน้นทักษะทางเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการคิดเชิงวิพากษ์
ความคิดสร้างสรรค์ และการพิจารณาด้านจริยธรรม

สรุปได้ว่า ยุคการศึกษา 5.0 หมายถึง ยุคการศึกษาที่มุ่งเน้น
การบูรณาการเทคโนโลยีขั้นสูงเข้ากับกระบวนการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะ
เชิงมนุษย์ เป็นการผสมผสานกันระหว่างความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น
ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ความเป็นจริงเสมือน (VR) หรือความเป็นจริงเสริม (AR) ซึ่งช่วยสร้าง

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการ ผสมผสานกับรูปแบบวิธีการสอนแบบเชิงรุก เน้นการเรียนรู้ส่วนบุคคล ส่งเสริมทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ความฉลาดทางอารมณ์ และการทำงานร่วมกัน

1.2 ความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0 ไว้ดังนี้

ปรีชา ออภกิจวัตร (2565) กล่าวว่าความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0 เป็นการเปลี่ยนผ่านสู่รูปแบบการศึกษาแนวใหม่ที่ได้รับการพัฒนาพลังอย่างลงตัวระหว่างเทคโนโลยีขั้นสูงกับหลักการมนุษยนิยม เพื่อสร้างประสบการณ์ทางการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการศึกษา โดยการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการ ความถนัด และความสนใจเฉพาะของแต่ละบุคคล โดยมีเทคโนโลยีเข้ามาส่งเสริมและเติมเต็มศักยภาพของมนุษย์ ไม่ใช้การใช้เทคโนโลยีแทนที่มนุษย์

วรพล ศรีเทพ (2567, หน้า 149) กล่าวว่า ความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0 เป็นยุคการศึกษาที่มีวิสัยทัศน์อันยิ่งใหญ่ในการสร้างอนาคตที่การศึกษาจะเปิดโอกาสให้แต่ละบุคคลได้แสดงศักยภาพสูงสุดของตนผ่านการผสานเทคโนโลยีล้ำสมัยกับหลักการมนุษยนิยม โดยส่งเสริมการเติบโตที่สมบูรณ์พร้อมทั้งฝึกฝนผู้เรียนให้มีความพร้อมเคียงข้างกับโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี

Mustafa et al. (2019, p. 190) กล่าวว่า ความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0 เป็นยุคของการนำการเรียนรู้ในรูปแบบที่สามารถมีปฏิสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียนมาใช้ได้อย่างโดยตรง เป็นการนำเทคโนโลยีที่ดีที่สุดมาใช้เพื่อดึงดูดความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ในยุคปัจจุบันที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย และจากความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน จึงเป็นเรื่องที่มีความท้าทายมากสำหรับผู้มีหน้าที่จัดการศึกษา และในการจัดการเรียนการสอนในยุคนี้จำเป็นต้องมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องเป็นสำคัญเพื่อสร้างการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อเชื่อมโยงจากประสบการณ์ตรงของผู้เรียน

Marlinton, M. (2023, p. 452) กล่าวว่า ความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0 เป็นยุคที่มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางการศึกษาเพื่อตอบสนอง

ความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป สถาบันการศึกษาสามารถเตรียมความพร้อมให้นักเรียนเติบโตก้าวหน้าในยุคดิจิทัลได้ด้วยการรับมือกับความท้าทายคว้าโอกาสและนำแนวทางนวัตกรรมมาใช้ ความพยายามเหล่านี้จะช่วยให้การศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างบุคลากรที่มีความสามารถและปรับตัวได้ เพื่อให้สามารถก้าวสู่ความเป็นเลิศในภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของยุค 5.0

Sanjay, C. (2024, p. 3) กล่าวว่า ความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0 เป็นยุคการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงจากรูปแบบครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ไปสู่รูปแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ที่ขับเคลื่อนโดยเทคโนโลยี เช่น Generative AI (GenAI) รวมถึงเน้นการเรียนรู้ที่มีประสบการณ์จริง (experiential learning) การเรียนแบบปรับตัวเฉพาะบุคคล (adaptive learning) และการร่วมมือระหว่างมนุษย์ – เครื่องจักร (human – machine collaboration)

Wichai, S. (2024, p. 83) กล่าวว่า ความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0 เป็นยุคที่จะผลักดันให้สถาบันการศึกษาของไทยมุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะและบทบาทของมนุษย์ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และการคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ โดยมุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทย สถาบันการศึกษา ชุมชน ภาคธุรกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง

Adelia, M. (2025, p. 57) กล่าวว่า ความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0 เป็นยุคการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการสร้างคุณลักษณะ ความคิดสร้างสรรค์ และทักษะทางสังคมควบคู่ไปกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สถาบันการศึกษา และสังคม เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงเทคโนโลยี พัฒนาทักษะของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและกำหนดนโยบายที่ยืดหยุ่นและครอบคลุม เทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น ระบบบริหารจัดการโรงเรียนดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ (AI) big Data บล็อกเชน และอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง (IoT) เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความสำคัญของยุคการศึกษา 5.0 เป็นยุคการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ต้องปรับตัวตามความต้องการของผู้เรียนและสังคมโลก โดยมุ่งเน้นการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีและความเป็นมนุษย์ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงาน ในอนาคต ได้แก่ การคิดเชิงวิพากษ์ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน

และความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงมุ่งเน้นการจัดการศึกษา เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยอาศัยความร่วมมือ จากทุกภาคส่วน

1.3 องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ข้อสรุปองค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 ไว้ดังนี้

ปราณี อัครภูษิตกุล (2563, หน้า 91 – 94) กล่าวว่า องค์ประกอบ ของยุคการศึกษา 5.0 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. การเป็นสถานที่เพื่อการศึกษาในระบบออนไลน์
3. การเป็นห้องเรียนดิจิทัล
4. การนำนวัตกรรมเทคโนโลยีใหม่ทันสมัยมาใช้ เช่น ข้อมูล

ขนาดใหญ่ (Big data) ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence – AI) เทคโนโลยี อินเทอร์เน็ต แอปพลิเคชัน เทคโนโลยีโลกเสมือนผสานโลกแห่งความจริง

5. การปรับพื้นที่ เช่น ห้องปฏิบัติการสื่อดิจิทัล ห้องปฏิบัติการ มนุษยศาสตร์ดิจิทัลห้องปฏิบัติการนำเสนอข้อมูลด้วยภาพ แหล่งเรียนรู้

6. การพัฒนาห้องสมุดอย่างยั่งยืน

ปรีชา ออกกิจวัตร (2565, หน้า 2260) กล่าวว่า องค์ประกอบของ ยุคการศึกษา 5.0 มี 15 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การบริหารเชิงกลยุทธ์
2. นวัตกรรม 5.0
3. การสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร
4. การคิดสร้างสรรค์
5. การสร้างบรรยากาศแห่งการส่งเสริมองค์กรนวัตกรรม
6. การทำงานเป็นทีม
7. การติดต่อสื่อสาร
8. การพัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ
9. ภาวะผู้นำ
10. การมีวิสัยทัศน์

11. การบริหารความขัดแย้ง
12. การบริหารตามสถานการณ์
13. การปฏิบัติงาน
14. งบประมาณ
15. การบริหารการเปลี่ยนแปลง

วรพล ศรีเทพ (2567, หน้า 1) กล่าวว่า องค์ประกอบของ
ยุคการศึกษา 5.0 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การกำหนดมาตรฐาน
2. การวางแผนรายละเอียด
3. การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน
4. การสร้างแบรนด์
5. การเชื่อมต่อ
6. การจัดสรรงบประมาณ
7. การทำให้สมดุล
8. การส่งเสริมนวัตกรรมใหม่

แวววรรณ จันทรัฐกลิน (2565, หน้า 39) กล่าวว่า องค์ประกอบ
ของยุคการศึกษา 5.0 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. การเรียนรู้เกิดขึ้นตลอดเวลาไร้ขอบเขตเพื่อยกระดับคุณภาพ
ชีวิตให้สูงขึ้น
3. การเรียนรู้เกิดขึ้นเฉพาะตัวบุคคลเพื่อเชื่อมโยงระหว่างตนเอง
กับสังคมให้อยู่ดีกินดี
4. สร้างความยั่งยืนในทุกระดับการศึกษาและครูมีบทบาทเฉพาะ
เวลาที่ต้องการ
5. ผู้เรียนขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ด้วยตัวเองให้มีความรู้
และทักษะในการทำงาน การประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอยู่ได้

Alharbi, A. M. (2023, p. 918) กล่าวว่า องค์ประกอบ
ของยุคการศึกษา 5.0 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การเรียนรู้ที่เน้นการเป็นมืออาชีพ

2. แนวคิดการเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคลที่ผสมรวมกัน
3. การประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหา
4. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น

Shabir, A. (2023, p. 4) กล่าวว่า องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. มุ่งเน้นการเรียนรู้ส่วนบุคคล
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน
3. การเรียนรู้แบบปรับตัว
4. ใช้เทคโนโลยีเป็นแกนหลัก
5. การเรียนรู้เชิงวิเคราะห์
6. ปกป้องความเป็นส่วนตัวของนักเรียนและครู
7. ใช้เทคโนโลยีที่มีความเร็วสูง

PwC & ASSOCHAM (2024, p. 8) กล่าวว่า องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. หลักสูตรที่ครอบคลุมและสอดคล้อง
2. นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล
3. การเรียนรู้ที่เน้นมนุษย์เป็นศูนย์กลาง
4. ความร่วมมือและการเชื่อมต่อ
5. การเข้าถึงและความเสมอภาค

Sanjay, C. (2024, p. 3) กล่าวว่า องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. หลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับบริบท
3. การส่งมอบและประเมินนวัตกรรมที่สร้างสรรค์
4. การเรียนรู้ส่วนบุคคล
5. การเรียนรู้เชิงปฏิรูป
6. การผสมผสานเทคโนโลยีที่ล้ำสมัย

Mudzengerere, D. (2025, p. 232) กล่าวว่า องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การจัดการเรียนการสอน
2. การวิจัย
3. การมีส่วนร่วมของชุมชน
4. นวัตกรรม
5. การพัฒนาอุตสาหกรรม

Shaji George (2025, pp. 25 – 26) กล่าวว่า องค์ประกอบ

ของยุคการศึกษา 5.0 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การเรียนรู้เชิงอภิปราย
2. นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์
3. มุ่งเน้นไปที่ทักษะของมนุษย์
4. ปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะกับผู้เรียน

ตามความสนใจ

5. ครูเป็นผู้ดูแลและปรึกษา
6. ใช้ประโยชน์จากปัญญาประดิษฐ์
7. การบูรณาการข้ามสาขาวิชา

จากการศึกษาองค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 ผู้วิจัยสรุปการ

สังเคราะห์ยุคการศึกษา 5.0 ดังตาราง 1

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0

องค์ประกอบยุคการศึกษา 5.0	นักวิชาการและนักวิจัย											
	ปราณี อัครภูษิตกุล (2563, หน้า 91 – 94)	ปรีชา ออกกิจวัตร (2565, หน้า 2260)	วรพล ศรีเทพ (2567, หน้า 1)	แนววรรณ จันทรรักษ์กุลิน (2565, หน้า 39)	Alharbi, A. M. (2023, p. 918)	Shabir Ahmad (2023, p. 4)	PwC & ASSOCHAM (2024, p. 8)	Sanjay Chakraborty (2024, p. 3)	Mudzengerere Dadirayi (2025, p. 232)	Shaji George (2025, pp. 25 – 26)	ความถี่	ร้อยละ
1. การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต	✓			✓				✓			3	30.00
2. การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่	✓	✓	✓			✓	✓	✓		✓	7	70.00
3. การปรับเปลี่ยนที่	✓										1	10.00
4. การสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร		✓									1	10.00
5. การคิดสร้างสรรค์		✓			✓					✓	3	30.00
6. การทำงานเป็นทีม		✓									1	10.00

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบยุคการศึกษา 5.0	นักวิชาการและนักวิจัย	ปราชญ์ อัจฉริยะ (2563, หน้า 91 – 94)	ปรีชา ออภิกิจวัตร (2565, หน้า 2260)	วรพล ศรีเทพ (2567, หน้า 1)	แนววรรณ จันทรรักษ์ (2565, หน้า 39)	Alharbi, A. M. (2023, p. 918)	Shabir Ahmad (2023, p. 4)	PwC & ASSOCHAM (2024, p. 8)	Sanjay Chakraborty (2024, p. 3)	Mudzengerere Dadirayi (2025, p. 232)	Shaji George (2025, pp. 25 – 26)	ความถี่	ร้อยละ
7. การติดต่อสื่อสาร			✓	✓								2	20.00
8. ภาวะผู้นำ			✓									1	10.00
9. การมีวิสัยทัศน์			✓									1	10.00
10. การบริหารความขัดแย้ง			✓									1	10.00
11. การบริหารตามสถานการณ์			✓									1	10.00
12. การปฏิบัติงาน			✓									1	10.00

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบยุคการศึกษา 5.0	นักวิชาการและนักวิจัย											
	ปราชญ์ อัจฉริยะตฤกล (2563, หน้า 91 - 94)	ปรีชา ออกลกัจว้ตร (2565, หน้า 2260)	วรพล ศรีเทพ (2567, หน้า 1)	แวงวรรณ จันทรชูลีน (2565, หน้า 39)	Alharbi, A. M. (2023, p. 918)	Shabir Ahmad (2023, p. 4)	PwC & ASSOCHAM (2024, p. 8)	Sanjay Chakraborty (2024, p. 3)	Mudzengerere Dadirayi (2025, p. 232)	Shaji George (2025, pp. 25 - 26)	ความถี่	ร้อยละ
13. การจัดสรรงบประมาณ		✓	✓								2	20.00
14. การกำหนดมาตรฐาน			✓								1	10.00
15. การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน			✓								1	10.00
16. การบริหารการเปลี่ยนแปลง		✓									1	10.00
17. การสร้างแบรนด์			✓								1	10.00
18. การทำให้สมดุล			✓								1	10.00
19. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบรวมมือ				✓		✓					2	20.00

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบยุคการศึกษา 5.0	นักวิชาการและนักวิจัย											
	ปราณี อัครภูมิติกุล (2563, หน้า 91 – 94)	ปรีชา ออกกิจวัตร (2565, หน้า 2260)	วรพล ศรีเทพ (2567, หน้า 1)	แวววรรณ จันทร์ชูกลิ่น (2565, หน้า 39)	Alharbi, A. M. (2023, p. 918)	Shabir Ahmad (2023, p. 4)	PwC & ASSOCHAM (2024, p. 8)	Sanjay Chakraborty (2024, p. 3)	Mudzengerere Dadirayi (2025, p. 232)	Shaji George (2025, pp. 25 – 26)	ความถี่	ร้อยละ
20. การเรียนรู้ส่วนบุคคล				✓	✓	✓		✓		✓	5	50.00
21. สร้างความยั่งยืนในทุกกระตบการศึกษาและครุมบพบาทเฉพาะเวลาที่ต้องการ				✓						✓	2	20.00
22. การเรียนรู้ที่เน้นการเป็นมืออาชีพ					✓						1	10.00
23. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ยืดคุณค่า					✓						1	10.00
24. การเรียนรู้เชิงวิเคราะห์						✓					1	10.00
25. การเชื่อมต่อ			✓								1	10.00

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบบุคลากรศึกษา 5.0	นักวิชาการและนักวิจัย											
	ปราชญ์ อนุรักษ์ิตกุล (2563, หน้า 91 – 94)	ปรีชา ออภิกิจวัตร (2565, หน้า 2260)	วรพล ศรีเทพ (2567, หน้า 1)	แนววรรณ จันทรรักษ์ (2565, หน้า 39)	Alharbi, A. M. (2023, p. 918)	Shabir Ahmad (2023, p. 4)	PwC & ASSOCHAM (2024, p. 8)	Sanjay Chakraborty (2024, p. 3)	Mudzengerere Dadirayi (2025, p. 232)	Shaji George (2025, pp. 25 – 26)	ความถี่	ร้อยละ
26. ปกป้องความเป็นส่วนตัวของนักเรียนและครู						✓					1	10.00
27. หลักสูตรที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับบริบท							✓	✓			2	20.00
28. นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล							✓	✓			2	20.00
29. การเรียนรู้ที่เน้นมนุษย์เป็นศูนย์กลาง							✓				1	10.00
30. การเข้าถึงและความเสมอภาค							✓				1	10.00
31. การวิจัย									✓		1	10.00
32. การมีส่วนร่วมของชุมชน									✓		1	10.00

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบยุคการศึกษา 5.0	นักวิชาการและนักวิจัย											
	ปราณี อัครภูมิตุล (2563, หน้า 91 – 94)	ปรีชา ออกกิจวัตร (2565, หน้า 2260)	วรพล ศรีเทพ (2567, หน้า 1)	แนววรรณ จันทรรักษ์ (2565, หน้า 39)	Alharbi, A. M. (2023, p. 918)	Shabir Ahmad (2023, p. 4)	PwC & ASSOCHAM (2024, p. 8)	Sanjay Chakraborty (2024, p. 3)	Mudzengerere Dadirayi (2025, p. 232)	Shaji George (2025, pp. 25 – 26)	ความถี่	ร้อยละ
33. การพัฒนาอุตสาหกรรม									✓		1	10.00
34. การเรียนรู้เชิงอภิปราย										✓	1	10.00
35. ใช้ประโยชน์จากปัญญาประดิษฐ์										✓	1	10.00
36. การบูรณาการข้ามสาขาวิชา										✓	1	10.00

จากตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 จากแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่าน ทำให้ได้องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ด้าน โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป (ร้อยละ 30 ขึ้นไป) ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น จึงสรุปได้ยุคการศึกษา 5.0 ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1) การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ 2) การเรียนรู้ส่วนบุคคล 3) การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต 4) การคิดสร้างสรรค์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่

1.1 ความหมายของการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่

ณัฐพงศ์ เล็งดอนไพร (2566, หน้า 72) กล่าวว่า การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อบริหารสถานศึกษา หมายถึง การนำแนวคิดหรือกระบวนการใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษา ในด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการสอน ด้านประเมินผล และด้านบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับในระบบการศึกษา

ทิตาการ เมืองทอง ((2567, หน้า 64) กล่าวว่า การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา หมายถึง การใช้สื่อเป็นตัวกลางที่ช่วยบรรจุเนื้อหาสาระที่ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้เรียน โดยอาศัยอุปกรณ์ช่วยสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ การเรียนการสอน เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และมีการปรับปรุงสื่อโดยอาศัยเทคโนโลยีขึ้นใหม่อีกครั้ง เพื่อการพัฒนาศักยภาพของสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น

ธิดาภรณ์ พัฒนะ (2567, หน้า 784) กล่าวว่า การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ หมายถึง การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ และนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงกระบวนการการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาความรู้ของบุคคล ซึ่งสามารถดูเนื้อหาการเรียนรู้จากทุกที่ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และสามารถปรับใช้เนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการและรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างเป็นประสบการณ์ที่น่าสนใจ

Ferdi, C (2024, p. 2) กล่าวว่า การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ หมายถึง การปรับปรุงบูรณาการเครื่องมือและวิธีการที่มีอยู่เพื่อตอบสนองความต้องการหรือความท้าทายที่แท้จริงในวิธีที่มีความหมายและค่านึงถึงบริบทของผู้เรียน โดยเป็นผลมาจากการแก้ปัญหา การคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้น นวัตกรรมและเทคโนโลยีจึงไม่ได้วัดจากว่าแนวคิดหรือเครื่องมือที่เปลี่ยนแปลงใหม่เพียงใด แต่วัดจากว่ามีการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใดในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่แท้จริง

Seitova, V. (2024, p. 188) กล่าวว่า การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ หมายถึง ชุดองค์ประกอบที่เชื่อมโยงกันสามส่วน ได้แก่ เนื้อหาที่ทันสมัย ซึ่งถ่ายทอดไปยังนักเรียน ไม่ได้เน้นที่การเชี่ยวชาญความรู้ในวิชาต่าง ๆ มากนักแต่เน้นที่การพัฒนาสมรรถนะที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน วิธีการสอนที่ทันสมัย คือ วิธีการเชิงรุก ในการสร้างสมรรถนะโดยอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนและการมีส่วนร่วมในกระบวนการศึกษา และโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ที่ทันสมัย ซึ่งรวมถึงองค์ประกอบด้านข้อมูล เทคโนโลยี การจัดการ และการสื่อสาร ที่ช่วยให้สามารถใช้ประโยชน์จากข้อดีของการเรียนทางไกลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ หมายถึง การนำแนวคิด กระบวนการ และเครื่องมือทางการศึกษาที่พัฒนาแล้วมาบูรณาการอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการ การจัดการเรียนรู้ สื่อ และการประเมินผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มุ่งเน้นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ และการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็น สามารถเข้าถึงและปรับรูปแบบการเรียนรู้ได้ทุกที่ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยให้ความสำคัญกับการนำไปใช้จริงอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าความแปลกใหม่ของเครื่องมือหรือแนวคิด

1.2 ความสำคัญของการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่

กนกวรรณ กันนิล (2565, หน้า 332) กล่าวว่า นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาในปัจจุบันเป็นอย่างมาก นวัตกรรมการศึกษาเป็นการนำเอาสิ่งใหม่ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบของความคิดหรือการกระทำ รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์นำเข้ามาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อมุ่งหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิม ให้ระบบการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เกิดแรงจูงใจในการเรียน และช่วยให้ประหยัดเวลาในการเรียน เช่น การสอน

โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้ดีแทคแท็บเล็ตตอบ สื่อหลายมิติ และอินเทอร์เน็ต
 ในส่วนของเทคโนโลยีเป็นการพัฒนาเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ทางการศึกษา วัสดุและ
 เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษา หรือการเรียนการสอนปัจจุบัน จะต้องมีการพัฒนา
 ให้มีศักยภาพหรือขีดความสามารถในการทำงานให้สูงขึ้นอีก

ธีมาภรณ์ พัฒนะ (2567, หน้า 782) กล่าวว่า การใช้นวัตกรรมและ
 เทคโนโลยีสมัยใหม่ มีความสำคัญ เนื่องจากนวัตกรรมและเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลง
 ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อพฤติกรรม
 ในการใช้ชีวิตและการเรียนรู้ โลกแห่งการเรียนรู้ได้พัฒนาไปอย่างมากจากการที่มีระบบ
 อินเทอร์เน็ตและการพัฒนาของเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งระบบเครือข่ายความรู้ออนไลน์มีการ
 เปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด อินเทอร์เน็ตมีบทบาทมากขึ้น ช่วยให้คนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล
 สามารถเข้าถึงความรู้ได้ การใช้เทคโนโลยีในการศึกษาไม่เพียงแต่เพิ่มประสิทธิภาพในการ
 เรียนรู้ แต่ยังช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและเข้าถึงได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

ศูนย์สารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล (2567, ออนไลน์) ได้นำเสนอว่า
 นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาในปัจจุบัน โดยช่วยเพิ่ม
 ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และทำให้การศึกษาเป็นไปได้ในหลากหลายรูปแบบ สิ่งสำคัญ
 คือต้องมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้อย่างเหมาะสมและต้องคำนึงถึงการเข้าถึง
 ของทุกคนเพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างทางการศึกษา การเติบโตของเทคโนโลยีในอนาคตจะยังคง
 เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การศึกษาพัฒนาต่อไปได้อย่างไม่หยุดยั้งและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

Stephen, V. L. (2023, p. 52) กล่าวว่า การใช้นวัตกรรมและ
 เทคโนโลยีสมัยใหม่มีความสำคัญ เนื่องจากนวัตกรรมเป็นสิ่งที่มีส่วนช่วยอย่างมากต่อ
 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับระบบ
 การบริหาร การสอน สุขภาวะของนักเรียน การวางแผนการจัดการ การสนับสนุน
 ด้านเทคโนโลยี เป็นต้น

UNESCO (2026, Online) ได้นำเสนอว่า การบูรณาการนวัตกรรม
 และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เข้ากับการศึกษาได้เปลี่ยนแปลง
 กระบวนการสอนและการเรียนรู้ ตลอดจนการบริหารจัดการระบบการศึกษาอย่างมี
 นัยสำคัญในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม การนำไปใช้จริงนั้นเผชิญกับ
 ความท้าทายสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไขเพื่อให้แน่ใจว่าการศึกษาเป็นไปอย่างครอบคลุม
 เท่าเทียม และมีคุณภาพสูง โดยได้มีการส่งเสริมความร่วมมือของครูและนักเรียน

ในการรับมือกับความท้าทายในศตวรรษที่ 21 เพื่อบรรลุเป้าหมาย เช่น การส่งเสริม การศึกษาดิจิทัล และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการเรียนการสอน นอกจากนี้ ยังสนับสนุนการพัฒนาความสามารถด้านดิจิทัลของครูโดยการจัดฝึกอบรมและเครื่องมือ เพื่อบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เข้าสู่ห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มีความสำคัญ ต่อการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ที่รวดเร็ว มีแรงจูงใจ และประหยัดเวลา พร้อมทั้งสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ ที่หลากหลายและทันสมัย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกพื้นที่เข้าถึงความรู้ได้อย่างเท่าเทียม ลดช่องว่างทางการศึกษา สนับสนุนการบริหารจัดการสถานศึกษา การพัฒนาครู และการ เตรียมความพร้อมผู้เรียนสู่ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ทั้งยังเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้การศึกษา เปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องในยุคการศึกษา 5.0

1.3 องค์ประกอบของการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่

ณัฐพงศ์ เล็งดอนไพร (2566, หน้า 74) กล่าวว่า องค์ประกอบ ของการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อบริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการจัดการเรียนรู้
3. ด้านสื่อการสอน
4. ด้านการประเมินผล
5. ด้านการบริหารจัดการ

ทิตากร เมืองทอง (2567, หน้า 64) กล่าวว่า องค์ประกอบของการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย

1. การส่งเสริมสิ่งประดิษฐ์
2. การใช้เทคโนโลยี
3. นวัตกรรมการสอน

ธีมาภรณ์ พัฒนะ (2567, หน้า 784 – 785) กล่าวว่า องค์ประกอบ ของการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ประกอบด้วย

1. การรับรู้
2. การสนใจ

3. การประเมินค่า

4. การทดลอง

5. การยอมรับ

วันเพ็ญ ะวิพันธ์ (2562, หน้า 117) กล่าวว่า องค์ประกอบของการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษา ประกอบด้วย

1. ด้านหลักสูตร / เนื้อหา
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ด้านการวัดและประเมินผล

Venera, S. (2024, p. 2) กล่าวว่า องค์ประกอบของการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ประกอบด้วย

1. เนื้อหาที่ทันสมัย
2. วิธีการสอนที่ทันสมัย
3. โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ที่ทันสมัย

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตรและเนื้อหา 2) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และนวัตกรรมการสอน 3) ด้านสื่อ สิ่งประดิษฐ์ และเทคโนโลยีทางการศึกษา 4) ด้านการวัดและประเมินผล 5) ด้านการบริหารจัดการ

2. การเรียนรู้ส่วนบุคคล

2.1 ความหมายของการเรียนรู้ส่วนบุคคล

พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ (2567, หน้า 36) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล หมายถึง เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการออกแบบให้สอดคล้องกับคุณลักษณะเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งในด้านเป้าหมาย วิธีการ และเส้นทางการเรียนรู้ โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อปรับกิจกรรมและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้เหมาะสมที่สุด

วิชัย บุญใหญ่ (2561, หน้า 3) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล หมายถึง การเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองธรรมชาติ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เช่น รูปแบบการเรียนรู้ รูปแบบการรู้คิด ลักษณะนิสัย เป็นต้น

สุจิตา เลขะวัฒนะ (2566, หน้า 320 – 321) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล หมายถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ของตนเองโดยผู้สอนเป็นผู้ออกแบบให้เหมาะสมกับเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ ข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน แล้วกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับติดตามให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จนกระทั่งเกิดผล การเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานและเป้าหมายที่กำหนด จะเห็นว่าการเรียนรู้ส่วนบุคคล เป็นการเรียนรู้ที่ตอบสนองธรรมชาติ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี

International School Ho Chi Minh City (2024, Online) ได้นำเสนอว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล หมายถึง แนวทางการศึกษาที่ปรับแต่งประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนแต่ละคนให้เหมาะสมกับความสามารถ ภูมิหลัง และทักษะเฉพาะตัว นักเรียนสามารถปรับหลักสูตร สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และจังหวะการสอน ให้สอดคล้องกับจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองได้

Morin, A. (2025, Online) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล หมายถึง รูปแบบการสอนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเรียนรู้เฉพาะบุคคลที่มีความแตกต่างกัน นักเรียนแต่ละคนจะได้รับ “แผนการเรียนรู้” ที่ออกแบบตามวิธีการเรียนรู้ ความรู้ ทักษะ และความสนใจของพวกเขา ซึ่งตรงกันข้ามกับแนวทาง “แบบเดียวใช้ได้กับทุกคน” ที่ใช้ในโรงเรียนส่วนใหญ่

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล หมายถึง แนวทางการจัดการศึกษา ที่ออกแบบให้สอดคล้องกับความแตกต่างเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งด้านความสามารถ ความสนใจ รูปแบบการเรียนรู้ และเป้าหมาย โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ แนวทางดังกล่าวใช้ข้อมูลและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในการปรับเนื้อหา วิธีการ กิจกรรม และจังหวะการเรียนรู้ให้เหมาะสม ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบและกำกับ การเรียนรู้ของตนเอง ภายใต้การออกแบบ สนับสนุน และติดตามของผู้สอน เพื่อให้บรรลุ ผลลัพธ์ตามมาตรฐานและศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล

2.2 ความสำคัญของการเรียนรู้ส่วนบุคคล

พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ (2567, หน้า 41) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคลมีความสำคัญเนื่องจากเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามบริบท โดยมีเป้าหมายหลักคือพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

วิชัย บุญใหญ่ (2561, หน้า 333) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคลมีความสำคัญ คือ เป็นการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นในวิธีการและเป้าหมายของการเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning) ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้ที่ดีที่สุดสำหรับตนเองอย่างสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้

Carlos, M. (2025, p. 1) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคลมีความสำคัญ โดยการปรับวิธีการสอน เนื้อหา และจังหวะการเรียนรู้ให้เข้ากับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน โดยการนำเทคโนโลยี AI มาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพผลลัพธ์ทางการศึกษา

Maya, G. (2024, p. 1) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคลมีความสำคัญ และได้รับการยกย่องว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มอบโอกาสให้ผู้เรียนได้บรรลุศักยภาพสูงสุดของตนเองพร้อมทั้งพัฒนาความรักในการเรียนรู้

Weng, Y. (2025, p. 1) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคลมีความสำคัญ เนื่องจากแนวโน้มทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป การเรียนรู้ส่วนบุคคลได้เปลี่ยนวิธีการมีส่วนร่วมของแต่ละบุคคลกับความรู้และการพัฒนาทักษะในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีล้ำสมัยได้ถูกนำมาบูรณาการเข้ากับห้องเรียนมากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อสนับสนุนการศึกษัจฉริยะ และส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคล

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคลมีความสำคัญเนื่องจากเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ตามบริบทและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน มุ่งพัฒนาศักยภาพสูงสุดของผู้เรียนและส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึก โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง นอกจากนี้ยังบูรณาการเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผลลัพธ์ทางการศึกษา พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจและความรักในการเรียนรู้ในยุคการศึกษา 5.0

2.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้ส่วนบุคคล

พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ (2567, หน้า 44) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การประเมินและการจำแนกกลุ่ม
2. การปรับเส้นทางการเรียนรู้
3. การติดตามและปรับปรุง

สถาบันการเรียนรู้ (2568, Online) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคลมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. วิเคราะห์ธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียน
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กำหนดเป้าหมายและวิธีการเรียนรู้
3. มีช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย
4. การมีวินัยของผู้เรียน
5. สิ่งแวดล้อมที่ดีและเอื้อต่อการเรียนรู้

สุจิตา เลขาวัฒนะ (2566, หน้า 333) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล
มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ธรรมชาติ ความต้องการ และพฤติกรรม
การเรียนรู้ผู้เรียนรายบุคคล
2. การออกแบบแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนรายบุคคล
3. จัดหาระบบการบริหารจัดการ
4. จัดหาสื่อ เนื้อหาบทเรียน แหล่งเรียนรู้ และสิ่งสนับสนุน
การเรียนรู้
5. วัดและประเมินความก้าวหน้าการเรียนรู้ พร้อมทั้งกระตุ้น
ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละบุคคลเกิดผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดโดยใช้
เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่หลากหลาย

International School Ho Chi Minh City (2024, Online) ได้นำเสนอว่า
การเรียนรู้ส่วนบุคคล มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถของผู้เรียน
2. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น
3. ความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล
4. เส้นทางการเรียนรู้ส่วนบุคคล
5. ข้อมูลของผู้เรียน

Morin, A. (2025, Online) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล
มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ข้อมูลของผู้เรียน
2. เส้นทางการเรียนรู้ส่วนบุคคล
3. พัฒนาทักษะตามความสามารถของผู้เรียน
4. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ ข้อมูลผู้เรียนรายบุคคล 2) การออกแบบและปรับเส้นทาง / แผนการเรียนรู้เฉพาะบุคคล 3) การจัดสภาพแวดล้อมและช่องทางการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น 4) ระบบบริหารจัดการ การติดตาม วัดและประเมินผล 5) การส่งเสริมความรับผิดชอบ วินัย และการพัฒนาทักษะ ของผู้เรียน

3. การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.1 ความหมายของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, ออนไลน์) ได้นำเสนอว่า การเป็นแหล่ง เรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง แหล่งที่บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ตามความสนใจ ตามศักยภาพ และโอกาส ตามความสามารถ โดยจะเรียนรู้ได้อย่างไม่เป็นทางการ แหล่งการเรียนรู้ จึงเป็นที่เรียนของการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งมีอยู่ทั่วไปในสังคม

เมธชนนท์ ประจวบลาภ (2565, หน้า 71) กล่าวว่า การเป็นแหล่ง เรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง กระบวนการพัฒนาบุคคลให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของ สังคมโลกอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงวัยตั้งแต่เกิดจนสิ้นอายุ โดยมุ่งพัฒนาให้เต็มศักยภาพ ของบุคคล ซึ่งใช้วิธีการพัฒนาตนเอง จากการศึกษทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษา นอกกระบวน และการศึกษาที่ไม่เป็นทางการหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่งหรือหลากหลายรูปแบบพร้อมกันก็ได้ตามความต้องการและความพร้อม ของตนเอง

วรกานต์ สุนทรี (2566, หน้า 40 – 41) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ ตลอดชีวิต หมายถึง กระบวนการเพื่อแสวงหาความรู้ ทักษะ รวมถึงสมรรถนะและ ประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ต่อเนื่องตลอดชีวิตในทุกช่วงวัย ตลอดเวลา โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา สถานที่ แหล่งเรียนรู้ รวมทั้งรูปแบบ หรือวิธีการเรียนรู้ อาจเป็น การเรียนรู้ที่ได้จากทั้งการเรียนในระบบ นอกกระบวน หรือตามอัธยาศัย ทั้งนี้จะต้องเกิดจาก ความต้องการพัฒนาทั้งที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ในช่วงเวลาใดก็ได้ตลอดชีวิต ที่สามารถนำไปสู่การปรับตัวหรือการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของบุคคลได้ตลอดช่วงชีวิต

สุมาลี สังข์ศรี (2566, หน้า 212 – 214) กล่าวว่า การเป็นแหล่ง เรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง การเรียนรู้ตั้งแต่เกิดจนตาย เพื่อให้บุคคลเกิดการพัฒนา มีการ ปรับตัวอย่างเหมาะสมตลอดชีวิต ทั้งจากการศึกษาในระบบ นอกกระบวน และตามอัธยาศัย

อันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิต รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิต ทั้งสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง

Thwe, W. P. (2024, p. 407) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง กระบวนการทั้งหมดที่เปลี่ยนแปลงร่างกาย จิตใจ และประสบการณ์ทางสังคมของบุคคลในเชิงปัญญา อารมณ์ และการปฏิบัติก่อนที่พวกเขาจะบูรณาการเข้ากับเรื่องราวชีวิตของพวกเขา ส่งผลให้บุคคลนั้นมีประสบการณ์มากขึ้น

สรุปได้ว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง แหล่งหรือกระบวนการที่เอื้อให้บุคคลสามารถแสวงหาความรู้ ทักษะ สมรรถนะ และประสบการณ์ได้อย่างต่อเนื่องตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่เกิดจนตาย โดยไม่จำกัดเวลา สถานที่ หรือรูปแบบการเรียนรู้ ครอบคลุมทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ทั้งนี้มุ่งพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสามารถปรับตัวเพื่อดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมในทุกมิติ ทั้งด้านปัญญา อารมณ์ และสังคม

3.2 ความสำคัญของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต

กฤษฎพร อยู่สวัสดิ์ (2565, ออนไลน์) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตมีความสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้กำหนดความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เลือกแหล่งเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง การจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นแบบการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning ที่เน้นให้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติมากกว่าการฟังผู้สอนเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ปฏิบัติและมีส่วนร่วมตลอดกระบวนการเรียนรู้

วรกานต์ สุนทรี (2566, หน้า 42 – 43) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อยู่ตลอดเวลาในยุคปัจจุบัน ทั้งนี้การเรียนรู้ตลอดชีวิตยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคล จนไปถึงระดับชาติ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

ศักรินทร์ ชนประชา (2562, หน้า 164) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตมีความสำคัญ เพราะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยการสนับสนุนจากหลาย ๆ ฝ่าย อย่างต่อเนื่องเพื่อให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งในเรื่องของความรู้ ทักษะ เจตคติที่เหมาะสมในสังคม ชุมชนที่ตนดำรงอยู่ในรูปแบบของการผสมผสานการศึกษาในระบบ การศึกษานอกกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ

ที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาศักยภาพให้สามารถพัฒนาตนเองและปรับตัวให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกอย่างรอบด้าน

สุมาลี สังข์ศรี (2566, หน้า 212 – 213) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตหรือการศึกษาตลอดชีวิตเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับบุคคลทุกเพศทุกวัย ทั้งนี้เพราะในปัจจุบัน สังคมมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและผันผวนในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี รวมทั้งสภาพแวดล้อม ภูมิอากาศและการเกิดโรคระบาด สิ่งเหล่านี้มีผลต่อความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทำให้ทุกคนต้องปรับตัวให้ทัน เพื่อจะอยู่กับความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ให้ได้

Akther, J. (2020, pp. 109 – 110) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตมีความสำคัญ เพราะเป็นการแสดงให้เห็นถึงโอกาสในการเรียนรู้ตามความสนใจของแต่ละบุคคล โดยผู้ให้ช่วยให้ความสนใจกับการเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคลมากขึ้น

สรุปได้ว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลกำหนดเส้นทางและวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจและศักยภาพ ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกและการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งช่วยพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งระดับบุคคล ชุมชน และชาติ นอกจากนี้ยังเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาตนเองและปรับตัวได้อย่างเท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลก

3.3 องค์ประกอบของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, ออนไลน์) ได้นำเสนอว่า องค์ประกอบของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย

1. สถานที่ที่จัดเป็นแหล่งการเรียนรู้
2. กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้
3. นักการศึกษาตามอัธยาศัย
4. การบริหารจัดการแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

วรกานต์ สุนทรี (2566, หน้า 46 – 47) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย

1. เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้
2. ความรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. ทักษะและความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4. ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

5. นิสัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้

สิตาภา เกื้อคลัง (2561, หน้า 34) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย

1. การศึกษาในระบบ
2. การศึกษานอกระบบ
3. การศึกษาตามอัธยาศัย

สุมาลี สังข์ศรี (2566, หน้า 224) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย

1. สร้างความเข้าใจในการเรียนรู้และเตรียมความพร้อม
2. กำหนดความต้องการการเรียนรู้หรือสิ่งที่จะเรียนรู้
3. ตั้งเป้าหมาย / วัตถุประสงค์การเรียนรู้
4. กำหนดแหล่งที่จะหาความรู้
5. เลือกแหล่งและวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตน
6. ดำเนินการเรียนรู้
7. การนำความรู้ไปใช้
8. ประเมินผล

Thwe, W. P. (2024, p. 413) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย

1. กรอบแนวคิดหรือนโยบายเกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. ความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย 1) ด้านโครงสร้างและแหล่งเรียนรู้ 2) ด้านนโยบายและกรอบแนวคิด 3) ด้านคุณลักษณะและศักยภาพของผู้เรียน 4) ด้านกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต 5) ด้านปัจจัยสนับสนุนและบริบทแวดล้อม

4. การคิดสร้างสรรค์

4.1 ความหมายของการคิดสร้างสรรค์

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2566, ออนไลน์)

ได้นำเสนอว่า การคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการคิดริเริ่มสิ่งแปลกใหม่ คิดอย่างกว้างไกล คิดได้หลายทิศทาง มีความคิดที่หลุดออกจากกรอบเดิม ๆ และมองเห็นความเชื่อมโยงกันของวัตถุรอบตัว ทำให้สามารถแก้ปัญหาที่ยากที่พบเจอในชีวิตประจำวันให้หมดไป

ชฎารัตน์ เสงษ์ภูิกุล (2566, หน้า 123) กล่าวว่า การคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการคิดเพื่อแก้ปัญหา เป็นการคิดที่แตกต่างจากเดิม นำไปสู่แนวทางหรือวิธีการใหม่ในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลกระทบเชิงบวก

มนัสวี ศรีนนท์ (2560, หน้า 44) กล่าวว่า การคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมให้เจริญก้าวหน้าไปจากความล้มเหลวหรือความผิดพลาดในอดีตที่ผ่านมา เป็นความคิดที่มีลักษณะเชื่อมโยงบางสิ่งบางอย่างในอดีตเข้าหาปัจจุบันเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในอนาคต กล่าวคือเป็นความคิดเชิงบวกที่พยายามนำเรื่องราวหรือประสบการณ์ในอดีตมาเป็นหลักการพื้นฐานในการสร้างหลักการใหม่เพื่อขจัดปัดเป่าปัญหาที่มีอยู่ให้หมดไปจนสามารถทำให้เกิดวิถีชีวิตใหม่ได้

ยุทธพล พงศ์พุทธชาติ (2563, หน้า 14) กล่าวว่า การคิดสร้างสรรค์ หมายถึง กระบวนการทางความคิดที่มีความหลากหลาย อาจจะเป็นการคิดค้นพบหรือการดัดแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้มีความแปลกใหม่ หลากหลายแง่มุม และมีคุณภาพ สามารถต่อยอดและใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

Old, W. A. (2020, p. 45) กล่าวว่า การคิดสร้างสรรค์ หมายถึง วิธีมองและแก้ปัญหาจากมุมมองที่ไม่เหมือนใคร หลีกเลียงวิธีการแก้ปัญหาแบบเดิม ๆ และคิดนอกกรอบ กระบวนการสร้างสรรค์นี้ช่วยให้ค้นพบความเชื่อมโยง เชิญพบกับความท้าทายใหม่ ๆ และแสวงหาทางออกที่แปลกใหม่

สรุปได้ว่า การคิดสร้างสรรค์ หมายถึง กระบวนการทางความคิดที่มีลักษณะยืดหยุ่น แตกต่างจากความคิดเดิม แปลกใหม่ และมองเห็นความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ อย่างหลากหลายแง่มุม เพื่อสร้างสรรค์ ดัดแปลง หรือค้นพบสิ่งใหม่ โดยมีเป้าหมายสำคัญในการนำไปใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ

4.2 ความสำคัญของการคิดสร้างสรรค์

ชฎารัตน์ เสงษ์ภูิกุล (2566, หน้า 123) กล่าวว่า การคิดสร้างสรรค์ถือเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และยังเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ ความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้บุคคลยืดหยุ่น ปรับตัวเข้ากับโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การทำงานในอนาคตจะยิ่งมีความยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โลกยุคใหม่จึงต้องการบุคคลที่มีทักษะคิด การตัดสินใจที่ดี ความสามารถคิดค้นวิธีใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาให้กับองค์กร

ปัญญาญ วรวัฒนชัย (2565, หน้า 17) กล่าวว่า การคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของบุคคล นับเป็นคุณลักษณะของความสามารถที่มีคุณภาพมากกว่าความสามารถด้านอื่น ๆ เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้เกิดขึ้นตั้งแต่เยาว์วัย เพราะบุคคลที่มีการคิดสร้างสรรค์จะมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอุปสรรค สร้างสรรค์ตนเอง และสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม มีความสุนทรีย์ภาพ และความพึงพอใจในชีวิตอย่างเป็นสุข และยังก่อให้เกิดความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ นำพาไปสู่การเปลี่ยนแปลง สังคม ประเทศชาติ และมวลมนุษยชาติเพื่อก้าวสู่ออนาคตอย่างทันโลกและทันเหตุการณ์

อาภา วรณฉวี (2566, ออนไลน์) กล่าวว่า การคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญเพราะเป็นกระบวนการคิดที่นำไปสู่นวัตกรรมการแก้ปัญหาหรือการสังเคราะห์ในเรื่องต่าง ๆ เป็นการมองปัญหาในแนวทางเหมือนกับแสงของดวงอาทิตย์ที่แผ่รัศมีออกรอบด้าน

Calma, A. (2024, p. 158) กล่าวว่า การคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญมากและโดดเด่นขึ้นเนื่องจากการโลกาภิวัตน์ที่รวดเร็ว การแข่งขันที่เพิ่มขึ้น การพัฒนาทางเทคโนโลยี และความไม่แน่นอนและความซับซ้อนที่เกิดจากปรากฏการณ์ระดับโลก การคิดสร้างสรรค์ไม่เพียงแต่นำไปสู่ความก้าวหน้าของสังคมผ่านสิ่งประดิษฐ์และการค้นพบเท่านั้น แต่ยังช่วยให้สังคมก้าวหน้าโดยการเปลี่ยนแปลงวิธีที่ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์กับโลกกับผู้อื่น และกับตนเอง ทำให้พวกเขามีความยืดหยุ่นและเปิดรับการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น

Ulger, K. (2016, p. 696) กล่าวว่า การคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญเพราะถือเป็นความสามารถในการสร้างแนวคิดหรือคำตอบที่เป็นต้นฉบับ และการรับรู้ความสัมพันธ์ใหม่ ๆ ที่คาดไม่ถึง ตั้งข้อสังเกตว่าการระบุและกำหนดปัญหาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า การคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของบุคคลทำให้เกิดความยืดหยุ่นทางความคิดและสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นพื้นฐานสำคัญของการสร้างนวัตกรรมและแนวคิดใหม่ที่ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ช่วยส่งเสริมการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพมีความสุข และสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ที่ซับซ้อนได้

4.3 องค์ประกอบของการคิดสร้างสรรค์

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2566, ออนไลน์) ได้นำเสนอว่า องค์ประกอบของการคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. ความคิดคล่องแคล่ว
2. ความคิดยืดหยุ่น
3. ความริเริ่ม
4. ความละเอียดลออ

ณัฐกานต์ ภูมิคอนสาร (2565, หน้า 3) กล่าวว่า องค์ประกอบของการคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. ด้านการคิด
2. ด้านจิตใจและบุคลิกภาพ
3. ด้านผลผลิตหรือผลของการคิด

อาภา วรรณนวี (2566, ออนไลน์) กล่าวว่า องค์ประกอบของการคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. มีความคิดริเริ่ม
2. มีความคิดยืดหยุ่น
3. มีความคิดคล่องแคล่ว
4. มีความละเอียดลออ

Ola W. A. (2020, p. 2) กล่าวว่า องค์ประกอบของการคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. การสื่อสาร
2. การมีจิตใจที่เปิดกว้าง
3. กล้าเสี่ยง
4. มีความรู้

5. มีความยืดหยุ่น

Ulger K. (2016, p. 700) กล่าวว่า องค์ประกอบของการคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์
2. การมีจิตใจที่เปิดกว้าง
3. ความอยากรู้อยากเห็น
4. ความมั่นใจในตนเอง
5. การแสวงหาความจริง
6. ความเป็นระบบ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

- 1) ด้านกระบวนการคิด 2) ด้านจิตใจและบุคลิกภาพ 3) ด้านการสื่อสารและผลลัพธ์

2. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

2.1 ความหมายของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา โดยได้นำเสนอความหมายของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2559, หน้า 63 – 64) ได้นำเสนอว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม หมายถึง ผู้ที่สามารถนำความคิดสร้างสรรค์มาเปลี่ยนเป็นการกระทำ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับสถานศึกษาจะต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เป็นผู้นำเชิงนวัตกรรม โดยคำนึงถึง 2 ประเด็นหลัก คือ การนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้เพื่อให้เกิดภาวะผู้นำ และการเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างบรรยากาศในการทำงานที่เอื้อต่อการเกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ในองค์กรอีกด้วย ผู้นำเชิงนวัตกรรมมีหน้าที่หลักในการเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรไปสู่วัฒนธรรมนวัตกรรม

กุลชลี จงเจริญ (2562, หน้า 8) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม หมายถึง การแสดงออกหรือคุณลักษณะของผู้นำที่มีสมรรถนะ บุคลิกภาพ บทบาทความสามารถในการเข้าถึงปัญหาหรือโอกาสที่สลับซับซ้อน สามารถค้นพบแนวทางในการดำเนินการใหม่ ๆ เน้นสัมพันธภาพของกลุ่ม บุคลากรที่มีคุณภาพและมีความไว้วางใจ

สมาชิกภายในองค์กร รวมทั้งใช้กระบวนการสร้างสรรค์บริบททางนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนให้บุคลากรสามารถสร้างนวัตกรรม ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต และการให้บริการอย่างสร้างสรรค์

ศุภินญา กิจ เกตุวิเศษกุล (2562, หน้า 20) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม หมายถึง ผู้นำที่มีความสามารถในการจูงใจหรือใช้อิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดแนวคิดหรือแรงจูงใจในการพัฒนานวัตกรรม

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2562, หน้า 34) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการรับรู้และใส่ใจรายละเอียดของเหตุการณ์ วิเคราะห์สถานการณ์ได้อย่างลึกซึ้ง และเปิดใจรับแนวคิดใหม่ กล้าแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งนำแนวคิดเก่ามาต่อยอด เพื่อเป็นแนวทางใหม่ในการแก้ปัญหาหรือสร้างสิ่งใหม่ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

ฐิตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 13) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำนวัตกรรมมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งนวัตกรรมการจัดการ นวัตกรรมการทำงานและนวัตกรรมการนำ โดยจูงใจให้ผู้บริหารการศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษานำความรู้ ทักษะ กระบวนการหรือวิธีการต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการบริหาร และการจัดการศึกษา

ธมนวรรณ จันทรวัย (2564, หน้า 42) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถ พฤติกรรม หรือกระบวนการที่ผู้นำแสดงออกถึงความสามารถของตนเองในการขับเคลื่อนให้เกิดการสร้างนวัตกรรมให้กับองค์กร และนำไปสู่การพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ศิริพร พงษ์เนตร (2564, หน้า 6) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม หมายถึง สิ่งที่ผู้นำแสดงออก ทั้งทางด้านบุคลิกภาพและสมรรถนะ มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการเข้าถึงปัญหาหรือโอกาสที่ซับซ้อน และค้นพบแนวทางในการดำเนินการใหม่ ๆ หรือไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนทั้งที่เป็นวิธีการและการกระทำ สามารถเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรไปสู่วัฒนธรรมนวัตกรรม ทั้งยังสามารถผลักดันให้สมาชิกภายในองค์กรเกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยการนำนวัตกรรมเข้าไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อ การปรับเปลี่ยนมุมมองและทัศนคติในด้านการบริหาร

อวิรุทธิ์ ผลอนันท์ (2566, หน้า 6) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกถึงคุณลักษณะของผู้นำที่มีสมรรถนะ บุคลิกภาพ บทบาท ความสามารถในการเข้าถึงปัญหาหรือโอกาสที่สลับซับซ้อน สามารถค้นพบ แนวทางในการดำเนินการใหม่ ๆ เน้นสัมพันธภาพของกลุ่มบุคลากรที่มีคุณภาพและมีความไว้วางใจสมาชิกภายในองค์การ รวมทั้งใช้กระบวนการของการสร้างสรรค์บริบททางนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนให้บุคลากรสามารถสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

Weiss, S. & Legand, P. (2011, pp. 36 – 37) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม หมายถึง การแสดงออกของผู้นำที่มีความสามารถในการเข้าถึงปัญหาหรือโอกาสที่สลับซับซ้อน และค้นพบแนวทางในการดำเนินการใหม่ ๆ หรือไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน โดยผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องมีความฉลาดทางนวัตกรรม เพื่อช่วยให้สามารถตอบสนองและแก้ไขปัญหาในสถานการณ์จริงได้ดีขึ้นและช่วยให้เกิดนวัตกรรมในองค์การมากขึ้นอีกด้วย

Elodie, B. (2021, pp. 6 – 7) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม หมายถึง การก้าวข้ามกรอบเดิม ๆ ของผู้นำในการบริหารจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ที่มองการณ์ไกลและปรับตัวได้ ผู้นำไม่ได้เป็นเพียงผู้ตัดสินใจอีกต่อไป แต่ยังเป็นผู้ประสานการทำงานร่วมกัน เป็นผู้อำนวยความสะดวก และเป็นผู้นำในการสร้างวัฒนธรรมที่เปิดรับปัจจัยนำเข้าจากภายนอก ซึ่งชี้ให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมไม่ได้หมายถึงการเดินตามเส้นทางที่กำหนดไว้แล้ว แต่เป็นการกำหนดเส้นทางผ่านขอบเขตที่ไม่เคยมีใครสำรวจมาก่อน

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถ พฤติกรรมหรือกระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงความสามารถของตนเองในการบริหารสถานศึกษา มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการเข้าถึงปัญหาหรือโอกาสที่ซับซ้อน และค้นพบแนวทางในการดำเนินการใหม่ ๆ มีการส่งเสริมบรรยากาศที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์ และสามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรไปสู่วัฒนธรรมนวัตกรรมในสถานศึกษาได้

2.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร

สถานศึกษา

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ไว้ดังนี้

กุลชลี จงเจริญ (2562, หน้า 24) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญต่อการบริหารงานของบุคลากรในองค์กร คือ ช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน มีจุดเน้นหรือเป้าหมายร่วมกันในการปฏิบัติงาน เกิดสัมพันธภาพที่ดีภายในกลุ่ม เกิดความไว้วางใจหรือเชื่อใจระหว่างกันในการทำงาน สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานไปสู่วิสัยทัศน์ขององค์กร นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อองค์กรในการกำหนดทิศทางขององค์กรอย่างมีกลยุทธ์เชิงนวัตกรรมเพื่อการได้เปรียบในเชิงของการแข่งขัน และในเชิงของคุณภาพของผลผลิต การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยวิธีการในเชิงสร้างสรรค์อย่างมีกลยุทธ์ การสร้างนวัตกรรมใหม่ในการผลิตหรือปรับปรุงการผลิตสินค้าและการบริการ การบริหารจัดการด้วยวิธีการทำงานในรูปแบบของเครือข่าย และองค์กร สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการที่มีความคาดหวังเพิ่มขึ้นจากการใช้บริการขององค์กร และสามารถสร้างวัฒนธรรมองค์กรเชิงนวัตกรรมได้

ปิยโชติ รอดหลง (2562, หน้า 22) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญต่อการบริหารงานของบุคลากรในองค์กร คือ ช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน มีจุดเน้นหรือเป้าหมายร่วมกันในการปฏิบัติงาน เกิดสัมพันธภาพที่ดีภายในกลุ่ม เกิดความไว้วางใจหรือเชื่อใจระหว่างกันในการทำงาน สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานไปสู่วิสัยทัศน์ขององค์กร

อภิรักษ์ บุปผาชื่น (2563, หน้า 208) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญโดยจะสร้างความเจริญเติบโตให้แก่องค์กร ผู้นำจะพยายามค้นหาสิ่งที่ดีกว่าให้กับองค์กร จะไม่อยู่นิ่ง พยายามค้นหาสิ่งใหม่ อยู่ตลอดเวลา เช่น เทคโนโลยีใหม่ กลยุทธ์ใหม่ เป็นต้น ในการกำหนดทิศทางขององค์กรอย่างมีกลยุทธ์เชิงนวัตกรรม เพื่อความได้เปรียบในการแข่งขันกับภายนอก และคุณภาพของผลงานที่ดีกว่าเดิม โดยมีการกระตุ้นบุคลากรในองค์กรให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน ผู้นำจะสามารถสร้างแรงจูงใจ และสร้างค่านิยมหรือวัฒนธรรมองค์กร

ให้อื้อต่อการทำงานได้ ผู้นำเชิงนวัตกรรมจะสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงาน ท่ามกลางวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการสร้างนวัตกรรมและกระบวนการเชิงกลยุทธ์ในการนำองค์กรเพื่อการสร้างสรรค่นวัตกรรมสู่ผลผลิตขององค์กรที่เป็นเลิศ

อวิรุทธิ์ ผลอนันต์ (2566, หน้า 15) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญโดยทำให้ผู้บริหารมีแนวทางในการบริหารสถานศึกษา ในการกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน มีจุดเน้นหรือเป้าหมายร่วมกันในการปฏิบัติงาน เกิดสัมพันธภาพที่ดีภายในกลุ่ม เกิดความไว้วางใจหรือใจระหว่งกันในการทำงาน สร้างแรงจูงใจให้กับสมาชิกในองค์กร เป็นประโยชน์ในการกำหนดทิศทางขององค์กร แก้ไขปัญหาด้วยวิธีการในเชิงกลยุทธ์ และองค์กรสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการที่มีความคาดหวังเพิ่มขึ้นจากการใช้บริการขององค์กรและสามารถสร้างวัฒนธรรมองค์กรเชิงนวัตกรรมได้

Asim, S. (2012, p. 3) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญ คือ ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมอาจเป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับภาวะผู้นำยุคปัจจุบันในการแก้ไขปัญหาปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวปฏิบัติภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ผ่านแนวคิด วิธีการ กระบวนการ และเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาทั้งในปัจจุบันและปัญหาในอนาคต

Loader (2016, อ้างอิงใน ญัฐปภัสร สกุลพัฒนรัตน์, 2564, หน้า 116) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมมีความสำคัญมาก ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้นำจะสามารถกำหนดทิศทางขององค์กรอย่างมีกลยุทธ์เชิงนวัตกรรม เพื่อการได้เปรียบในเชิงของการแข่งขัน และในเชิงของคุณภาพของผลผลิต
2. บุคลากรในองค์กรจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานมีความเชื่อใจระหว่งกัน
3. บุคลากรในองค์กรจะได้รับการสื่อสารเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอน เห็นถึงเป้าหมายที่เป็นจริงและบรรลุเป้าหมายได้
4. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้นำจะสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานไปสู่วิสัยทัศน์ขององค์กรได้
5. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมสามารถสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการสร้างนวัตกรรมได้

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปรับตัวของสถานศึกษาต่อโลกอนาคต โดยผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมจะสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ใหม่ ๆ เพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ที่ตอบสนองต่อความต้องการใหม่ของผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในอนาคต มีการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่สร้างสรรค์ พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาแบบมีส่วนร่วม โดยเฉพาะทักษะดิจิทัลเพื่อการสอนที่ทันสมัย อีกทั้งยังเพิ่มประสิทธิภาพและความยืดหยุ่นของสถานศึกษาในการปรับตัวและบริหารทรัพยากรในสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม

2.3 ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ไว้ดังนี้

ภิรญา สายศิริสุข (2561, หน้า 31) กล่าวว่า ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา คือ ต้องมีวิสัยทัศน์ เป้าหมาย กลยุทธ์ ด้านนวัตกรรมและพันธกิจเกี่ยวกับนวัตกรรมอย่างชัดเจน นำไปใช้สร้างให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนวัตกรรมจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยบรรยากาศในการทำงานที่เอื้อต่อการมีความคิดสร้างสรรค์ ต้องสนับสนุนและส่งเสริมนวัตกรรม มีความทุ่มเทมุ่งมั่นด้วยใจจริงในการพัฒนา โดยถ่ายทอดเรื่องราวในการสร้างแรงบันดาลใจและการกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และการมีความผูกพันและสนับสนุนนวัตกรรมซึ่งควรที่จะมีโครงสร้างและกระบวนการทำงานที่สนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ใหม่ ๆ และติดตามกระบวนการทำงานของพนักงาน เพื่อให้แน่ใจว่างานนั้นจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ศิริพร พงษ์เนตร (2564, หน้า 46 – 47) กล่าวว่า ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การมีวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการสนับสนุนด้านนวัตกรรม การส่งเสริมสนับสนุนและอำนวยความสะดวก การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการมีส่วนร่วมในการทำงาน และทำงานเป็นทีม

บริพัตน์ สารผล (2565, หน้า 26) กล่าวว่า ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่สำคัญได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีความเป็น

ผู้มีวิสัยทัศน์ และมีกลยุทธ์ในการสร้างหรือการนำนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการส่งเสริมสนับสนุน ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรของสถานศึกษาได้มีการพัฒนาตนเอง เพื่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

สรุปได้ว่า ลักษณะของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีวิสัยทัศน์ มองเห็นอนาคตการศึกษาสามารถกำหนดทิศทางในการบริหารได้อย่างชัดเจน ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรของสถานศึกษาได้มีการพัฒนาตนเองและมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม โดยความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม มีการบริหารจัดการที่ยืดหยุ่น และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและองค์ความรู้ใหม่ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้

2.4 องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร

สถานศึกษา

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ข้อสรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ไว้ดังนี้

ฐิตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 85) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม
2. การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม
3. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม
4. การแสดงบทบาทหน้าที่เชิงนวัตกรรม
5. การมีบุคลิกภาพเชิงนวัตกรรม

บุญญพัฒน์ สิงห์จารย์ (2564, หน้า 11) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การทำงานเป็นทีมเชิงนวัตกรรม
2. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม
3. การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม

4. การสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรม

บริพัตน์ สารผล (2565, หน้า 9) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์การเปลี่ยนแปลง
2. การมีความคิดสร้างสรรค์
3. การสร้างองค์กรแห่งนวัตกรรม
4. การทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม
5. การบริหารความเสี่ยง

ปิยโชติ รอดหลง (2565, หน้า 12) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การสร้างบรรยากาศในการสร้างสรรค์นวัตกรรม
2. การคัดเลือกคนเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรม
3. การสร้างทีม
4. การจัดการทีมนวัตกรรม
5. การให้รางวัลในการสร้างนวัตกรรม
6. การพัฒนาทักษะ
7. การค้นหาและทำงานร่วมกับผู้สนับสนุน

สุทธิวิทย์ อานุกาพเสถียร (2566, หน้า 5) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์
2. การทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม
3. การสร้างแรงจูงใจ
4. การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับองค์กรภายนอก
5. การบริหารจัดการความเสี่ยง
6. การคิดสร้างสรรค์
7. การติดต่อสื่อสาร
8. การสร้างบรรยากาศในการสร้างสรรค์นวัตกรรม

ปนัดดา บุญโสภณ (2567, หน้า 68) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม
2. การทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม
3. การมีวิสัยทัศน์เพื่อการเปลี่ยนแปลง
4. การสร้างบรรยากาศแห่งนวัตกรรม
5. การมีกลยุทธ์นวัตกรรม

Ariratana, W. (2019, p. 313) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์การเปลี่ยนแปลง
2. การคิดสร้างสรรค์
3. การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม
4. คุณธรรมและความรับผิดชอบ
5. การบริหารความเสี่ยง
6. การสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรม

Radmila, B. (2019, p. 489) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรม
2. การมีส่วนร่วมของหน่วยงานต้นสังกัด
3. รูปแบบทางกฎหมาย
4. ภาวะผู้นำเชิงรุก

Arlene, R. P. (2020, p. 2) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์
2. การสร้างการทำงานเป็นทีม
3. การมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี
4. การเป็นผู้รับความเสี่ยง

Monica, C. O. (2023, pp. 116 – 117) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การเปิดกว้างทางความคิด
2. การยอมรับความเสี่ยง

3. การมีความมั่นคงทางอารมณ์

4. เน้นการลงมือปฏิบัติ

จากการศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษา ผู้วิจัยสรุปการสังเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ดังตาราง 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิง นวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา	นักวิชาการและนักวิจัย										ความถี่	ร้อยละ
	ลูตินันท์ นันทะศิริ (2563, หน้า 85)	บุญญพัฒน์ สิงห์จาวรย์ (2564, หน้า 11)	บริพัทธ์ สารผล (2565, หน้า 9)	ปิยโชติ รอดทอง (2565, หน้า 12)	สุทธิวิทย์ อาภาพลเสถียร (2566, หน้า 5)	ปนัดดา บุญโสภณ (2567, หน้า 68)	Ariratana, W. (2019, p. 313)	Radmila, B. (2019, p. 489)	Arlene, R. P. (2020, p.2)	Monica, C. O. (2023, pp. 116 – 117)		
1. การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม	✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓		7	70.00
2. การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		8	80.00
3. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม	✓	✓	✓		✓	✓	✓				6	60.00
4. การแสดงบทบาทหน้าที่เชิงนวัตกรรม	✓										1	10.00
5. การมีบุคลิกภาพเชิงนวัตกรรม	✓										1	10.00
6. การสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรม		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			7	70.00

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิง นวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา	นักวิชาการและนักวิจัย											
	ฐิตินันท์ นิมหะศิริ (2563, หน้า 85)	ปัญญาพัฒน์ สิงห์จรรย์ (2564, หน้า 11)	บริพัฒน์ สารผล (2565, หน้า 9)	ปิยโชติ รอดหลง (2565, หน้า 12)	สุทธิวิทย์ อานภาพเลภัย (2566, หน้า 5)	ปนัดดา บุญโสภณ (2567, หน้า 68)	Ariratana, W. (2019, p. 313)	Radmila, B. (2019, p. 489)	Arlene, R. P. (2020, p.2)	Monica, C. O. (2023, pp. 116 – 117)	ความถี่	ร้อยละ
7. การบริหารจัดการความเสี่ยง			✓		✓		✓		✓	✓	5	50.00
8. การคัดเลือกคนเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรม				✓							1	10.00
9. การสร้างแรงจูงใจ				✓	✓						2	20.00
10. การพัฒนาทักษะ				✓							1	10.00
11. การค้นหาและทำงานร่วมกับผู้สนับสนุน				✓	✓			✓	✓		4	40.00
12. การติดต่อสื่อสาร					✓						1	10.00
13. รูปแบบทางกฎหมาย								✓			1	10.00

ตาราง 2 (ต่อ)

นักวิชาการและนักวิจัย	องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิง นวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา											
	ลูตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 85)	ปัญญาพัฒน์ สิงห์จรรย์ (2564, หน้า 11)	บริพัฒน์ สารผล (2565, หน้า 9)	ปิยโชติ รอดหลง (2565, หน้า 12)	สุทธิวิทย์ อานภาพเสถียร (2566, หน้า 5)	ปนัดดา บุญโสภณ (2567, หน้า 68)	Ariratana, W. (2019, p. 313)	Radmila, B. (2019, p. 489)	Arlene, R. P. (2020, p.2)	Monica, C. O. (2023, pp. 116 – 117)	ความถี่	ร้อยละ
14. ภาวะผู้นำเชิงรุก								✓			1	10.00
15. คุณธรรมและความรับผิดชอบ							✓				1	10.00
16. การเปิดกว้างทางความคิด										✓	1	10.00
17. การมีความมั่นคงทางอารมณ์										✓	1	10.00
18. เน้นการลงมือปฏิบัติ										✓	1	10.00

จากตาราง 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ
ผู้บริหารสถานศึกษา จากแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่าน ทำให้ได้
องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้
ประกอบด้วย 5 ด้าน โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่
5 ขึ้นไป (ร้อยละ 50 ขึ้นไป) ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น จึงสรุปได้ภาวะผู้นำเชิง
นวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ 1) การทำงานเป็นทีมและการมี
ส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม 2) การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม 3) การสร้างบรรยากาศแห่งองค์กร
นวัตกรรม 4) การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม 5) การบริหารจัดการความเสี่ยง

2.5 องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0

สรุปจากตาราง 1 องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 และตาราง 2
องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จากแนวคิด ทฤษฎี
เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของแหล่งข้อมูล นักวิชาการและนักวิจัยหลาย ๆ ท่านได้
ศึกษาองค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 และองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม
ของผู้บริหารสถานศึกษาไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิจารณา
องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0
ที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย จำนวน 5 ด้าน โดยในแต่ละด้านผู้วิจัยได้จัดกลุ่ม
ลักษณะของตัวแปรที่มีความหมายคล้ายกัน กำหนดเป็นชื่อตัวแปรใหม่ ดังตาราง 3
องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 มีดังนี้

ตาราง 3 องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0

องค์ประกอบ ของยุคการศึกษา 5.0	องค์ประกอบของภาวะ ผู้นำเชิงนวัตกรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษา	องค์ประกอบใหม่
		ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0
1. การใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีสมัยใหม่	1. การมีวิสัยทัศน์เชิง นวัตกรรม	1. การมีวิสัยทัศน์ เชิงนวัตกรรม
	2. การบริหารจัดการ ความเสี่ยง	2. การบริหารจัดการความ เสี่ยงในการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยี
2. การเรียนรู้ส่วนบุคคล	3. การทำงานเป็นทีมและ การมีส่วนร่วมเชิง นวัตกรรม	3. การมีส่วนร่วม เชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ส่วนบุคคล
3. การเป็นแหล่งเรียนรู้ ตลอดชีวิต	4. การสร้างบรรยากาศ องค์กรนวัตกรรม	4. การสร้างบรรยากาศ องค์กรนวัตกรรมการ เรียนรู้ตลอดชีวิต
4. การคิดสร้างสรรค์	5. การมีทักษะการคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม	5. การมีทักษะการคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม

จากตาราง 3 การกำหนดข้อตัวแปรใหม่ที่ได้จากการจัดกลุ่ม และสังเคราะห์
องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0
มีดังนี้

1. องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 มีทั้งหมด 4 ด้าน ประกอบด้วย
1) การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ 2) การเรียนรู้ส่วนบุคคล 3) การเป็นแหล่ง
เรียนรู้ตลอดชีวิต 4) การคิดสร้างสรรค์
2. องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
มีทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม

2) การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม 3) การสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรม 4) การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม 5) การบริหารจัดการความเสี่ยง

จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของยุคการศึกษา 5.0 และองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการเห็นตรงกัน จำนวน 20 คน พบว่า ตัวแปรมีความหลากหลาย แต่เมื่อผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปร ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มตัวแปรที่มีความหมายคล้ายคลึงกันเข้าในกลุ่มเดียวกัน ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 มีทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม 2) การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี 3) การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล 4) การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต 5) การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายและแนวคิดของแต่ละตัวแปร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม

1.1 ความหมายของการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมไว้ดังนี้

ฐิตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 13) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ใช้ความรู้ ความสามารถในการกระตุ้นโน้มน้าว จูงใจให้บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์บริบทแวดล้อมของสถานศึกษา จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา ปัญหา อุปสรรคมากำหนดวิสัยทัศน์ร่วม สร้างวิสัยทัศน์ สู่การนำไปปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

บุญญพัฒน์ สิงห์จารย์ (2564, หน้า 52) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางและเป้าหมายของสถานศึกษา มุ่งเน้นการสร้างวิสัยทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การสร้างนวัตกรรม การนำวิสัยทัศน์ที่สร้างขึ้นไปสู่การปฏิบัติจริง โดยความร่วมมือของ บุคลากรในสถานศึกษา การสื่อสารให้บุคลากรมีความเข้าใจวิสัยทัศน์ได้อย่างชัดเจน ยอมรับที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น และนิเทศติดตามประเมินผลการดำเนินงาน โดยมีกระบวนการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม 4 ขั้น คือ 1) ขั้นการวางแผนการเสริมสร้างผู้นำเชิงนวัตกรรม 2) ขั้นการ

ดำเนินการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม 3) ขั้นตอนตรวจสอบการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม และ 4) ขั้นตอนปรับปรุงการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม

แพรวพรรณ เปรมลาภ (2565, หน้า 35) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม หมายถึง คุณลักษณะ และพฤติกรรมที่แสดงออก ถึงความสามารถมองเห็นภาพอนาคตองค์กรตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เตรียมพร้อมรับมือ การเปลี่ยนแปลง มุ่งเน้นการสร้างวิสัยทัศน์ให้ทันสมัยสอดคล้องกับทิศทางการศึกษา บริบทวัฒนธรรมขององค์กร เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร และเผยแพร่วิสัยทัศน์ มีแนวทางทิศทางที่ต้องปฏิบัติตามวิสัยทัศน์อย่างชัดเจน

กรรณิกา เรืองศรี (2566, หน้า 6) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ใช้ความรู้ ความสามารถในการกระตุ้นโน้มน้าว จูงใจให้บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์บริบทแวดล้อมของสถานศึกษา จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา ปัญหา อุปสรรค มากำหนดวิสัยทัศน์ ร่วมสร้างวิสัยทัศน์สู่การนำไปปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

Bayan, Y. (2024, p. 2) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ที่แสดงให้เห็นถึงทิศทาง จัดระเบียบการเปลี่ยนแปลง และดำเนินการตามแผน โดยสามารถกระตุ้นให้บุคลากรให้ความร่วมมือในการทำงาน และสามารถสร้างความน่าเชื่อถือในการทำงานได้

สรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ใช้ความสามารถในการมองเห็นภาพอนาคตองค์กร ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เตรียมพร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลง การกำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทาง และเป้าหมายของสถานศึกษา มุ่งเน้นการสร้างวิสัยทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การสร้างนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพไปสู่เป้าหมาย สร้างความเชื่อมั่นให้กับครูและบุคลากร ส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของตนเอง สามารถแสดงศักยภาพได้อย่างเป็นระบบ

1.2 ความสำคัญของการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความสำคัญการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมไว้ดังนี้

ฐิตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 13) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม มีความสำคัญเนื่องจากการร่วมสร้างวิสัยทัศน์สู่การนำไปปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จอย่างเป็น รูปธรรม

กมลชนก ชมพูนันท์ (2564, หน้า 152) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม เป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดทิศทางขององค์กร ต้องมีการพัฒนาทักษะในการคิด การตัดสินใจ และมีทักษะในการคาดการณ์ล่วงหน้า

อภิชาติ มุงธิสาร (2566, หน้า 12) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม มีความสำคัญเนื่องจากการเป็น การการเผยแพร่วิสัยทัศน์ในการสื่อสารให้บุคลากรมีความเข้าใจวิสัยทัศน์ได้อย่างชัดเจนยอมรับและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น โดยการใช้คำพูด สัญลักษณ์ การกระทำและการให้รางวัลเมื่อบุคลากรทำงานประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

อรพิน อิมรัตน์ (2566, หน้า 32) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม มีความสำคัญเนื่องจากการเป็นความสามารถของผู้บริหารที่สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ และพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มุ่งเน้นวิสัยทัศน์ที่นำไปสู่การสร้างนวัตกรรม ที่ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

Bayan, Y. (2024, p. 3) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม มีความสำคัญ เนื่องจากการเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการอยู่รอด โดยเป็นวิธีคิดเชิงนวัตกรรมเพื่อมองหาโอกาสด้วยการลงมือทำอย่างกระตือรือร้นและเต็มใจที่จะสร้างโอกาส ซึ่งส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพขององค์กร

สรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากการกำหนดทิศทางของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในยุคปัจจุบัน เป็นการสร้างวิสัยทัศน์เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมไว้ดังนี้

ฐิตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 13) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การกำหนดวิสัยทัศน์
2. การสร้างวิสัยทัศน์
3. การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์
4. การเผยแพร่วิสัยทัศน์

บุญญพัฒน์ สิงห์จารย์ (2564, หน้า 43) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์
เชิงนวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์การเปลี่ยนแปลง
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์สู่การเปลี่ยนแปลง
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม

อภิชาติ มุงธิสาร (2566, หน้า 34) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์
เชิงนวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน
2. มีการสร้างภาพในอนาคตให้เป็นจริงเพื่อให้สถานศึกษา
ใช้เป็นแนวดำเนินงานที่มีความเป็นเลิศในอนาคต

3. มีการสื่อสารวิสัยทัศน์ให้กับผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ

แนวปฏิบัติ

4. มีการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์การนำวิสัยทัศน์ที่สร้างขึ้นไปสู่
การปฏิบัติจริงโดยความร่วมมือของสมาชิกในสถานศึกษาเพื่อให้องค์การเปลี่ยนแปลง
ไปในทางที่ดีกว่าเดิม

5. การเป็นแบบอย่างที่ดีผู้บริหารต้องแสดงตนที่เป็นไปตาม
มาตรฐาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และยุติธรรม

6. และการสร้างครุต้นแบบในด้านต่าง ๆ

กรรณิกา เรืองศรี (2566, หน้า 6) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์
เชิงนวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การกำหนดวิสัยทัศน์
2. การสร้างวิสัยทัศน์
3. การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์
4. การเผยแพร่วิสัยทัศน์

Bayan, Y. (2024, p. 9) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม
มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความเป็นผู้นำด้านทรัพย์สินมนุษย์
2. ความเป็นผู้นำที่เชี่ยวชาญ
3. ความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

4. ความเป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์

สรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การกำหนดวิสัยทัศน์
2. การสร้างวิสัยทัศน์
3. การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์
4. การเป็นแบบอย่างที่ดี
5. การเผยแพร่วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 4 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม 1. การกำหนดวิสัยทัศน์ 2. การสร้างวิสัยทัศน์ 3. การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ 4. การเป็นแบบอย่างที่ดี 5. การเผยแพร่วิสัยทัศน์	พฤติกรรมของผู้บริหารที่ใช้ความสามารถในการมองเห็นภาพอนาคตองค์กร ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงเตรียมพร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลง การกำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางและเป้าหมายของสถานศึกษา มุ่งเน้นการสร้างวิสัยทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การสร้างนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพไปสู่เป้าหมาย	การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม มีความสำคัญเป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นการกำหนดทิศทางของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในยุคปัจจุบัน เป็นการสร้างวิสัยทัศน์เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ	ความสามารถและพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการวิเคราะห์และคาดการณ์ภาพอนาคตของสถานศึกษา ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงมีกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์ ปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ และเผยแพร่วิสัยทัศน์อย่างเป็นระบบสามารถกำหนดทิศทาง	1. ผู้บริหารมีความสามารถในการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา 2. ผู้บริหารสร้างโอกาสพัฒนาได้ทุกสถานการณ์และทันต่อการเปลี่ยนแปลง 3. ผู้บริหารมีกระบวนการสร้างวิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ และการ

ตาราง 4 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
	สร้างความเชื่อมั่นให้กับครู และบุคลากร ส่งเสริมให้เห็น คุณค่าของตนเอง สามารถ แสดงศักยภาพได้อย่างเป็น ระบบ		เป้าหมาย และแนวทางการ พัฒนาสถานศึกษาให้ มุ่งสู่การสร้างนวัตกรรม คิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ พร้อมทั้งสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และการมี ส่วนร่วมของครูและ บุคลากรในการขับเคลื่อน วิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อ ยกระดับคุณภาพการจัด การศึกษาและบรรลุ เป้าหมายของสถานศึกษา	เผยแพร่วิสัยทัศน์ ที่เป็นระบบชัดเจน 4. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ที่มุ่งเน้นให้เกิดการ พัฒนาไปในทางที่ดี ตามทิศทาง และเป้าหมายของ สถานศึกษา ที่กำหนดไว้ 5. ผู้บริหารมุ่งเน้นการ สร้างนวัตกรรมและคิด สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพ ไปสู่เป้าหมาย

ตาราง 4 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
			อย่างมีประสิทธิภาพ	6. ผู้บริหารสามารถสร้างความไว้วางใจ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับครูและบุคลากรในการกำหนดวิสัยทัศน์ ทิศทาง และเป้าหมายของสถานศึกษา 7. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเห็นคุณค่าของตนเอง และแสดงศักยภาพในการวิเคราะห์การทำงานได้อย่างเป็นระบบ

2. การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

2.1 ความหมายของการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีไว้ดังนี้

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (2561, หน้า 5) ได้นำเสนอว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี หมายถึง การบริหารจัดการความเสี่ยงที่ครอบคลุมการบริหารจัดการ และประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัย (Security) เช่น การเข้าถึงระบบงานและข้อมูลเฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น (Confidentiality) ความถูกต้องเชื่อถือได้ของข้อมูล (Integrity) และความพร้อมใช้งานของระบบงานและข้อมูล (Availability)

แพรวพรรณ เปรมลาภ (2565, หน้า 7) กล่าวว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความกล้าตัดสินใจในการขับเคลื่อนสถานศึกษาด้วยนวัตกรรม ยอมรับผลจากการตัดสินใจนำนวัตกรรมมาใช้โดยรับมือสถานการณ์กดดัน ซับซ้อน และแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างสร้างสรรค์ พร้อมทั้งประเมิน ควบคุม ลดความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีแนวทางการจัดการชัดเจน

ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารพัฒนางานปกครอง (2567, หน้า 4) ได้นำเสนอว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี หมายถึง กระบวนการการทำงานที่ช่วยให้ IT Managers สามารถดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จของพันธกิจ และปกป้องระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลสำคัญ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนความสำเร็จของการบรรลุพันธกิจขององค์กร

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2568, หน้า 1) ได้นำเสนอว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการที่ทำให้องค์กรมีการวางแผนป้องกันและรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

Puzyrova, P. (2020, p. 380) กล่าวว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี หมายถึง ชุดของมาตรการเชิงปฏิบัติ

ที่สามารถลดความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ของนวัตกรรม เพิ่มประโยชน์ของการนำนวัตกรรมไปใช้ และลดต้นทุนในการบรรลุเป้าหมายนวัตกรรม ในการจัดการความเสี่ยงของนวัตกรรม จำเป็นต้องระบุความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น นั่นคือ วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงที่ระบุไว้ การจำแนกความเสี่ยงเป็นหนึ่งในขั้นตอนของการวิเคราะห์ความเสี่ยง การจำแนกประเภทช่วยให้สามารถระบุและประเมินความเสี่ยงในอนาคตได้ รวมถึงการพัฒนาวิธีการจัดการความเสี่ยงเหล่านั้น

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความกล้าตัดสินใจในการขับเคลื่อนสถานศึกษาด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี มีกระบวนการวางแผน วิเคราะห์ ควบคุม และติดตามความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมาใช้ในสถานศึกษา โดยมีการประเมินความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ มุ่งลดโอกาสและผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ความล้มเหลวของระบบ ความปลอดภัยของข้อมูล ค่าใช้จ่ายที่สูงเกินคาด หรือผลกระทบต่อผู้ใช้งาน สร้างความตระหนักให้ครูและบุคลากร เห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี และมีการสื่อสาร สร้างความเข้าใจ และให้คำปรึกษาให้กับครูและบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อให้การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพ

2.2 ความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีไว้ดังนี้

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (2561, หน้า 5) ได้นำเสนอว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีความสำคัญเนื่องจากจะช่วยสนับสนุนให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารพัฒนางานปกครอง (2567, หน้า 4) ได้นำเสนอว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีความสำคัญและควรมีการเตรียมการที่ดี หากหน่วยงานไม่มีการบริหารจัดการและรักษาความปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่รัดกุมเพียงพอ อาจส่งผลกระทบต่อการ

ดำเนินงานและสร้างความเสียหายต่อหน่วยงานได้ ทั้งในด้านการพัฒนาระบบราชการ การพัฒนาองค์กร การพัฒนาบุคลากร ความคุ้มค่าทางงบประมาณ เป็นต้น

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2568, หน้า 1) ได้นำเสนอว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นกระบวนการบริหารจัดการที่ทำให้องค์กรมีการวางแผน ป้องกันและรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และมีภูมิคุ้มกันต่อสภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอก ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม

Nawaz, A. (2019, p. 2) กล่าวว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีความสำคัญเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับความเสี่ยงเหล่านั้น โดยจะต้องมีกระบวนการระบุความเสี่ยง เทคนิคกระบวนการประเมินความเสี่ยง และวิธีการที่มีประสิทธิภาพสำหรับมาตรการบรรเทาความเสี่ยง

Puzyrova, P. (2020, p. 377) กล่าวว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี เป้าหมายหลักของการบริหารความเสี่ยง คือ การประเมินคุณภาพและปริมาณความเสี่ยง และการประยุกต์ใช้วิธีการเพื่อลด หลีกเลี่ยง หรือป้องกันความเสี่ยง เพื่อลดความเสี่ยง จำเป็นต้องมีข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับความเสี่ยงที่เป็นไปได้ทั้งหมด ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ด้วยคามน่าจะเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งในระหว่างการดำเนินงาน

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นการป้องกันและลดผลกระทบจากปัญหาที่อาจเกิดขึ้น สร้างความมั่นใจในการใช้งานอย่างปลอดภัย คุ้มค่า และต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานพัฒนานวัตกรรมได้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.3 องค์ประกอบของการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2562, หน้า 10 – 11) ได้นำเสนอว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง
2. การยอมรับความเสี่ยง
3. การร่วมจัดการความเสี่ยง / ถ่ายโอนความเสี่ยง
4. การลดความเสี่ยง

ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารพัฒนางานปกครอง (2567, หน้า 4) ได้นำเสนอว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การยอมรับความเสี่ยง
2. การลดหรือควบคุม
3. การถ่ายโอนหรือกระจาย
4. การหยุดหรือการหลีกเลี่ยง

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2568, หน้า 15) ได้นำเสนอว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การสื่อสารและการให้คำปรึกษา
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต และสภาพแวดล้อม
3. การประเมินความเสี่ยง
4. การจัดการความเสี่ยง
5. การบันทึกและการรายงานความเสี่ยง
6. การติดตาม ทบทวน และปรับปรุงกรอบบริหารความเสี่ยง

Nawaz, A. (2019, p. 4) กล่าวว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การระบุความเสี่ยง
2. การวิเคราะห์ที่มาของความเสี่ยงและผลกระทบ

ของความเสี่ยง

3. การประเมินความเสี่ยงและการตอบสนองต่อความเสี่ยง

4. การจัดการความเสี่ยง

Puzyrova, P. (2020, p. 377) กล่าวว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยง
2. การพัฒนากลยุทธ์การดำเนินงาน
3. การลดระดับอิทธิพลของความเสี่ยง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ประกอบด้วย 1) การสื่อสารและการให้คำปรึกษา 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต และสภาพแวดล้อม 3) การประเมินความเสี่ยง 4) การยอมรับความเสี่ยง 5) การลดหรือควบคุม 6) การถ่ายโอนหรือกระจาย 7) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง 8) การจัดการความเสี่ยง 9) การบันทึกและการรายงาน ความเสี่ยง 10) การติดตาม ทบทวน และปรับปรุงกรอบบริหารความเสี่ยง

ตาราง 5 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี 1. การสื่อสารและการให้คำปรึกษา 2. การกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต และสภาพแวดล้อม 3. การประเมินความเสี่ยง 4. การยอมรับความเสี่ยง 5. การลดหรือควบคุม 6. การถ่ายโอนหรือกระจาย	คุณลักษณะของผู้บริหาร สถานศึกษาที่แสดงออกถึงความกล้าตัดสินใจในการขับเคลื่อนสถานศึกษาด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี มีกระบวนการวางแผน วิเคราะห์ ควบคุม และติดตามความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมาใช้ในสถานศึกษา โดยมีการประเมินความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ มุ่งลดโอกาสและผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ความล้มเหลวของระบบ	การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นการป้องกันและลดผลกระทบจากปัญหาที่อาจเกิดขึ้น สร้างความมั่นใจในการใช้งานอย่างปลอดภัย คุ่มค่าและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานพัฒนา นวัตกรรมได้อย่างยั่งยืน และมีประสิทธิภาพสูงสุด	ความสามารถและพฤติกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในการขับเคลื่อนสถานศึกษาด้วย นวัตกรรมและเทคโนโลยี วิเคราะห์ ประเมิน ควบคุม และบริหารจัดการความเสี่ยง วางแผนในการลดหรือควบคุมความเสี่ยง ติดตาม ทบทวน และปรับปรุงกรอบบริหาร ความเสี่ยง มีการบันทึก และรายงานความเสี่ยงจากการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ	1. ผู้บริหารเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนสถานศึกษาด้วย นวัตกรรมและเทคโนโลยี 2. ผู้บริหารมีความสามารถในการวิเคราะห์ ควบคุม และบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี 3. ผู้บริหารมีการติดตาม ทบทวน และปรับปรุงกรอบบริหาร ความเสี่ยง เพื่อให้

ตาราง 5 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
7. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง	ความปลอดภัยของข้อมูล		สอดคล้องกับ	สอดคล้องกับ
8. การจัดการความเสี่ยง	ค่าใช้จ่ายที่สูงเกินคาด หรือ		สถานการณ์และการ	สถานการณ์
9. การบันทึกและการรายงาน ความเสี่ยง	ผลกระทบต่อผู้ใช้งาน สร้าง		เปลี่ยนแปลง พร้อมสื่อสาร	และการเปลี่ยนแปลง
10. การติดตาม ทบทวน และปรับปรุงกรอบบริหารความเสี่ยง	ความตระหนักให้ครูและบุคลากรเห็นความสำคัญของ		และสร้างความตระหนักแก่	4. ผู้บริหารมีการบริหารจัดการความเสี่ยงในการ
	การบริหารจัดการความเสี่ยง		ครูและบุคลากร เพื่อ	ใช้นวัตกรรมและ
	ในการใช้นวัตกรรมและ		ป้องกันและลดผลกระทบที่	เทคโนโลยีอย่างเป็น
	เทคโนโลยี และมีการสื่อสาร		อาจเกิดขึ้น ส่งผลให้การใช้	ระบบ มีการบันทึก
	สร้างความเข้าใจ และให้		นวัตกรรมและเทคโนโลยี	และรายงานความเสี่ยง
	คำปรึกษาให้กับครูและ		มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย	5. ผู้บริหารมีการ
	บุคลากรอยู่เสมอ เพื่อให้การ		และบรรลุเป้าหมายของ	ประเมินความเสี่ยงและ
	ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี		สถานศึกษา	วางแผนในการลดหรือ
	มีประสิทธิภาพ			ควบคุมความเสี่ยง

ตาราง 5 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
				เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยี ที่นำมาใช้ 6. ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี 7. ผู้บริหารมีการสื่อสารสร้างความเข้าใจและให้คำปรึกษาให้กับครูและบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อให้การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพ

3. การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล

3.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคลไว้ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2561, หน้า 107) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล หมายถึง การเรียนรู้ที่ตอบสนองของธรรมชาติ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เช่น รูปแบบการเรียนรู้ รูปแบบการรู้คิด ลักษณะนิสัย เป็นต้น

ฐิตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 107) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม หมายถึง คุณลักษณะ หรือพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออก และสะท้อนให้เห็นความความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพ ความชำนาญหรือความคล่องแคล่ว โดยใช้กระบวนการทำงาน และการสร้างทีมงานแนวใหม่และการเป็นผู้นำทีมที่มีคุณภาพ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

เดชา ลุนาวงค์ (2564, หน้า 75) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในสถานศึกษา นับว่าเป็นพฤติกรรมการทำงานที่มีความสำคัญ และส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพ บุคลากรมีความพึงพอใจเชื่อมั่น ศรัทธาต่อการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา

กรรณิกา เรืองศรี (2566, หน้า 6) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเป็นทีมและสร้างความไว้วางใจระหว่างกันในการปฏิบัติงาน สร้างสัมพันธภาพที่ดี เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน เปิดให้ครูสะท้อนความคิดเห็นการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง และเสนอแนะแนวทางในการทำงานหรือแก้ปัญหา เพื่อสร้างหรือพัฒนานวัตกรรมของการจัดการศึกษา ในรูปของผลลัพธ์สำคัญที่สถานศึกษาต้องการ

สุธิดา เลชะวัฒนะ (2566, หน้า 315) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล หมายถึง การเรียนรู้ที่ตอบสนองของธรรมชาติ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มีพลังและเหมาะสมสำหรับการ

พัฒนาศักยภาพของมนุษย์อย่างมากโดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 ที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้และปัญญาประดิษฐ์อย่างกว้างขวาง

International School Ho Chi Minh City (2024, Online) ได้นำเสนอว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล หมายถึง แนวทางการศึกษาที่ปรับแต่งประสบการณ์การเรียนรู้ สำหรับนักเรียนแต่ละคนให้เหมาะสมกับความสามารถ ภูมิหลัง และทักษะเฉพาะตัว นักเรียนสามารถปรับหลักสูตร สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และจังหวะการสอน ให้สอดคล้องกับจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองได้

สรุปได้ การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องร่วมมือกัน ในการสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมทั้งในส่วนของการงานและการจัดการเรียนรู้ โดยมี การกำหนดบทบาท หน้าที่ มอบหมายงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมศักยภาพรายบุคคล ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน และพัฒนาการเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ โดยส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้เข้ารับการอบรม สัมมนา เพื่อนำความรู้ มาใช้ในการออกแบบนวัตกรรมและการพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล รวมทั้งมีการร่วม แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูและบุคลากร เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาและปรับปรุงประสิทธิภาพ ในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

3.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ส่วนบุคคลไว้ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2561, หน้า 6) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล มีความสำคัญ คือ มีความยืดหยุ่นในวิธีการและเป้าหมายของการเรียนรู้ คือ ความสุข ของผู้เรียน ผลลัพธ์การเรียนรู้เชิงลึก ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้ที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง อย่างสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้

สุธิดา เลขะวัฒนะ (2566, หน้า 333) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล มีความสำคัญ คือ เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมและแพร่หลาย ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

อภิชาติ มุงธิสาร (2566, หน้า 38) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม มีความสำคัญ คือ เป็นการที่ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้เกิดทักษะการทำงานเป็นทีม โดยส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรร่วมกันทำงานเป็นทีม ให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างครูกับนวัตกรรมที่พัฒนาร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด

Charlie, L. (2024, Online) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม มีความสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการนำมุมมองที่หลากหลายมารวมกันสามารถนำไปสู่ความสำเร็จที่ยอดเยียมได้ เป็นแนวทางเชิงกลยุทธ์ที่ขับเคลื่อนความคิดสร้างสรรค์

Pauline, T. (2026, Online) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม มีความสำคัญ คือ เป็นแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการให้บุคลากรทุกคนได้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ การประเมิน และการนำแนวคิดนวัตกรรมไปใช้ในการดำเนินงาน

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล มีความสำคัญ คือ เป็นการที่ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้เกิดทักษะการทำงานร่วมกันเชิงนวัตกรรม ระหว่างครูกับนวัตกรรมที่พัฒนาร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในส่วนของการทำงานและในการจัดการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล และพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

3.3 องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคลไว้ดังนี้

ฐิตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 18) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายร่วมกัน
2. การสร้างความไว้วางใจ
3. การติดต่อสื่อสารกันอย่างสร้างสรรค์
4. การมีส่วนร่วมดำเนินงานในทีม
5. การกำหนดบทบาทและการมอบหมายงานที่ชัดเจน

กรรณิกา เรืองศรี (2566, หน้า 6) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม
เชิงนวัตกรรมมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายร่วมกัน
2. การสร้างความไว้วางใจ
3. การติดต่อสื่อสารกันอย่างสร้างสรรค์
4. การมีส่วนร่วมดำเนินงานในทีม
5. การกำหนดบทบาทและการมอบหมายงานที่ชัดเจน

สุทธิดา เลขะวัฒนะ (2566, หน้า 333) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนบุคคล
มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ธรรมชาติ ความต้องการ และพฤติกรรม

การเรียนรู้ผู้เรียนรายบุคคล

2. การออกแบบแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนรายบุคคล
3. จัดหาระบบการบริหารจัดการ
4. จัดหาสื่อ เนื้อหาบทเรียน แหล่งเรียนรู้ และสิ่งสนับสนุน

การเรียนรู้

5. วัดและประเมินความก้าวหน้าการเรียนรู้ พร้อมทั้งกระตุ้น
ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละบุคคลเกิดผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดโดยใช้
เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่หลากหลาย

Charlie, L. (2024, Online) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม
มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์และทักษะการแก้ปัญหา
2. การใช้เวลาในการดำเนินงานอย่างเหมาะสม
3. การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนที่เพิ่มขึ้น
4. มีการบริหารความเสี่ยงที่ดี

International School Ho Chi Minh City (2024, Online) ได้นำเสนอว่า
การเรียนรู้ส่วนบุคคล มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถของผู้เรียน
2. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น
3. ความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล

4. เส้นทางการเรียนรู้ส่วนบุคคล

5. ข้อมูลของผู้เรียน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1) การกำหนดเป้าหมายและบทบาทร่วมกันอย่างชัดเจน 2) การสร้างความไว้วางใจและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ 3) การวิเคราะห์ข้อมูล และออกแบบเส้นทางการเรียนรู้เฉพาะบุคคล 4) การจัดสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่เอื้ออำนวย 5) การติดตาม ประเมินผล และบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 6 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล 1. การกำหนดเป้าหมายและบทบาทร่วมกันอย่างชัดเจน 2. การสร้างความไว้วางใจและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ 3. การวิเคราะห์ข้อมูลและออกแบบเส้นทางการเรียนรู้เฉพาะบุคคล 4. การจัดสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่ยืดหยุ่น	กระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องร่วมมือกันในการสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมทั้งในส่วนของการทำงานและการจัดการเรียนรู้โดยมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ มอบหมายงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมศักยภาพรายบุคคล ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน และพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้	การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล มีความสำคัญ คือ เป็นการที่ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้เกิดทักษะการทำงานร่วมกันเชิงนวัตกรรมระหว่างครูกับนวัตกรรมที่พัฒนาร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในส่วนของการทำงานและในการจัดการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล และพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ	พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู บุคลากร นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมในการบริหารสถานศึกษา นวัตกรรมในการบริหารสถานศึกษา วางแผน ออกแบบและพัฒนา นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดเป้าหมายและบทบาทตามศักยภาพของครู บุคลากรและชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการสร้าง	1. ผู้บริหารมีการสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ในการสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมในการบริหารสถานศึกษา 2. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและนักเรียน มีส่วนร่วมในการออกแบบและสร้างสรรค์นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ 3. ผู้บริหารเปิดโอกาสและโน้มน้าวให้บุคลากรและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

ตาราง 6 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
5. การติดตาม ประเมินผล และบริหาร ความเสี่ยงอย่างเป็น ระบบ	เข้ารับการอบรม สัมมนา เพื่อนำความรู้มาใช้ในการ ออกแบบนวัตกรรมและการ พัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล รวมทั้งมีการร่วมแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับครูและบุคลากร เพื่อรวมแก้ไขปัญหาและ ปรับปรุงประสิทธิภาพ ในการทำงาน ให้ดียิ่งขึ้น		นวัตกรรมและใช้นวัตกรรม อย่างสร้างสรรค์ ใช้ข้อมูล ในการออกแบบการเรียนรู้ ที่ตอบสนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคลจัด สภาพแวดล้อมและ ทรัพยากรที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูและ บุคลากรได้รับการพัฒนา โดยการอบรมสัมมนา มีการถ่ายทอดความรู้ เชิงนวัตกรรมและ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำความรู้ไปใช้ออกแบบ นวัตกรรมการเรียนรู้	และร่วมกันใช้นวัตกรรม อย่างสร้างสรรค์ 4. ผู้บริหารกำหนด บทบาท วางแผน มอบหมายงานที่ตรงกับ ความรู้ความสามารถ ของครูและบุคลากร ในการร่วมกันสร้าง นวัตกรรม 5. ผู้บริหารให้ ความสำคัญเกี่ยวกับ ความแตกต่างระหว่าง บุคคลของนักเรียน โดยได้จัดหานวัตกรรม หรือเทคโนโลยีมาใช้ในการ

ตาราง 6 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
			เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคลของนักเรียน และปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้ดียิ่งขึ้น	การจัดการเรียนการสอนพร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่ยืดหยุ่น 6. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้เข้ารับการอบรม สัมมนา เพื่อนำความรู้มาใช้ในการออกแบบนวัตกรรมพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคลของนักเรียน 7. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้เชิงนวัตกรรมและการพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล

ตาราง 6 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
				รวมทั้งมีการรวม แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครู และบุคลากร เพื่อรวม แก้ไขปัญาและ ปรับปรุงประสิทธิภาพ ในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

4. การสร้างบรรยากาศองค์การนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4.1 ความหมายของการสร้างบรรยากาศองค์การนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายของการสร้างบรรยากาศองค์การนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตไว้ดังนี้

จิราภา ประพันธ์พัฒน์ (2560, หน้า 19) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศองค์การนวัตกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การกำหนดทิศทาง วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มุ่งเน้นให้เกิดการสร้างวัฒนธรรมภายในองค์กร ให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อกระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ สร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้บุคลากรได้ผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด ส่งเสริมการสร้างมิตรภาพไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีน้ำใจ และมีมารยาทในการทำงานร่วมกัน สนับสนุนให้บุคลากรแสวงหาความรู้และทักษะใหม่ ๆ จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อนำไปสร้างหรือพัฒนานวัตกรรมเป็นของตนเอง ส่งเสริมให้บุคลากรรู้จักเข้าสังคม เปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้นมีการสื่อสารพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อต่อยอดแนวคิด นวัตกรรมใหม่ ๆ นำไปสู่การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการสร้างนวัตกรรม และให้รางวัลหรือ ผลตอบแทนแก่บุคลากรที่สามารถบรรลุเป้าหมาย เพื่อเสริมแรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

วรกานต์ สุนทิก (2566, หน้า 40 – 41) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง กระบวนการเพื่อแสวงหาความรู้ ทักษะ รวมถึงสมรรถนะและประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ต่อเนื่องตลอดชีวิตในทุกช่วงวัย ตลอดเวลา โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา สถานที่ แหล่งเรียนรู้ รวมทั้งรูปแบบ หรือวิธีการเรียนรู้ อาจเป็นการเรียนรู้ที่ได้จากทั้งการเรียนในระบบ นอกกระบบ หรือตามอัธยาศัย ทั้งนี้จะต้องเกิดจากความต้องการพัฒนาทั้งที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ในช่วงเวลาใดก็ได้ตลอดชีวิต ที่สามารถนำไปสู่การปรับตัวหรือการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของบุคคลได้ตลอดช่วงชีวิต

ลิตาภา เกื้อคลัง (2561, หน้า 28) การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง การเป็นแหล่งให้การศึกษาและหากจะให้การเรียนรู้ของประชาชนพอเพียง ก็จะต้องจัดเตรียมการศึกษาไว้ให้พร้อมเพื่อบุคคลทั่วไปจะได้เข้ามาศึกษาความรู้ได้ตลอดชีวิต ซึ่งการเรียนรู้อาจจะเกิดขึ้นได้เองหรืออาจจะเกิดจากความช่วยเหลือก็ได้

อภิชาติ มุงธิสาร (2566, หน้า 38) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรรม หมายถึง การที่ผู้บริหารสร้างสภาวะแวดล้อมในการทำงาน การกำหนดทิศทาง โครงสร้างองค์กร วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มุ่งเน้นและผลักดันให้เกิดการสร้างวัฒนธรรมภายในองค์กรด้วยการเล็งเห็นคุณค่าของนวัตกรรมเป็นสำคัญ สร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้บุคลากรได้ผ่อนคลายไม่เคร่งเครียด ส่งเสริมการสร้างมิตรภาพไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีน้ำใจ และมีมารยาทในการทำงานร่วมกัน สนับสนุนให้บุคลากรแสวงหาความรู้และทักษะใหม่ ๆ เพื่อนำไปสร้างหรือพัฒนานวัตกรรมเป็นของตนเอง ส่งเสริมให้บุคลากรรู้จักเข้าสังคม นำไปสู่การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ ให้รางวัลหรือผลตอบแทนแก่บุคลากรที่สามารถบรรลุเป้าหมายอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

Thwe, W. P. (2024, p. 407) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง กระบวนการทั้งหมดที่เปลี่ยนแปลงร่างกาย จิตใจ และประสบการณ์ทางสังคมของบุคคลในเชิงปัญญา อารมณ์ และการปฏิบัติ ก่อนที่พวกเขาจะบูรณาการเข้ากับเรื่องราวชีวิตของพวกเขา ส่งผลให้บุคคลนั้นมีประสบการณ์มากขึ้น

สรุปได้ว่า การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดนโยบาย วางแผนและสร้างค่านิยมในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เห็นคุณค่าของนวัตกรรมการเรียนรู้ โดยการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการจัดสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม และระบบการทำงานในสถานศึกษาให้เปิดกว้างต่อการคิดสร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรและผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เป็นแหล่งให้การศึกษาที่มีความพร้อมในการรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ นักเรียนและชุมชนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม

4.2 ความสำคัญของการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตไว้ดังนี้

ชัยพร ชูสุภาวดี (2566, หน้า 39 – 40) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม มีความสำคัญ คือ องค์กรที่มีบรรยากาศสร้างสรรค์ ช่วยสนับสนุนส่งเสริมการสร้างสรรคนวัตกรรมองค์กรในการปฏิบัติงาน การเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ นวัตกรรมใหม่ ๆ เปิดโอกาสให้บุคลากรที่ทำงานผิดพลาดได้มีโอกาสปรับปรุงแก้ไข มีความท้าทาย และให้กำลังใจกันในการทำงาน ไว้วางใจรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง ผู้นำองค์กรมีความสามารถในการให้คำปรึกษาระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษา ก่อนการตัดสินใจ ส่งเสริมให้ครูมีการพบปะจัดทำโครงการร่วมกัน จัดบรรยากาศสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมนวัตกรรมใหม่ขององค์กร

พิมพ์ลัส มาแก้ว (2566, หน้า 29) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม มีความสำคัญ เพราะเป็นปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อบุคลากรในการดำเนินงาน หากมีการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมที่ดี จะช่วยให้บุคลากรมีผลการทำงานดีตามไปด้วย บุคลากรมีการแบ่งปันความรู้และทำงานร่วมกัน มีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมเพิ่มขึ้น และนำไปสู่การดำเนินงานที่บรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้

ศักรินทร์ ชนประชา (2562, หน้า 164) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตมีความสำคัญ เพราะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยการสนับสนุนจากหลาย ๆ ฝ่าย อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งในเรื่องของความรู้ทักษะ เจตคติที่เหมาะสมในสังคม ชุมชน ที่ตนดำรงอยู่ ในรูปแบบของการผสมผสานการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาบุคคลให้สามารถพัฒนาตนเองและปรับตนเองให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกอย่างรอบด้าน

สิตาภา เกื้อคลัง (2561, หน้า 34) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสำคัญ คือ เป็นการศึกษาในภาพรวมทั้งหมด ซึ่งครอบคลุมทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่จัดให้บุคคลทุกช่วงอายุตั้งแต่เกิดจนตาย โดยในแต่ละช่วงชีวิตบุคคลอาจจะได้รับการศึกษารูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบผสมผสานกันเป็นการศึกษาที่สัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตทั้งด้านสังคม สิ่งแวดล้อม ศาสนา เศรษฐกิจ การเมือง ทั้งนี้เพื่อมุ่งพัฒนาบุคคลอย่างเต็มศักยภาพให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์อย่างเพียงพอต่อการดำรงชีวิต

Akther, J. (2020, pp. 109 – 110) กล่าวว่า การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตมีความสำคัญ เพราะเป็นการแสดงให้เห็นถึงโอกาสในการเรียนรู้ตามความสนใจของแต่ละบุคคล โดยผู้ใหญ่ให้ความสนใจกับการเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคลมากขึ้น

สรุปได้ว่า การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสำคัญ คือ เป็นการสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ ที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมองค์กร ในการปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนรู้ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความพร้อมในการรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

4.3 องค์ประกอบของการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตไว้ดังนี้

วรกานต์ สุนทรี (2566, หน้า 46 – 47) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย

1. เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้
2. ความรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. ทักษะและความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง
5. นิสัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้

บุญญพัฒน์ สิงห์จรรย์ (2564, หน้า 55) กล่าวว่า องค์ประกอบของการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม ประกอบด้วย

1. ขั้นการวางแผนการเสริมสร้างผู้นำเชิงนวัตกรรม
2. ขั้นการดำเนินการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม
3. ขั้นการตรวจสอบการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม
4. ขั้นการปรับปรุงการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม

ลิตาภา เกื้อคลัง (2561, หน้า 34) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย

1. การศึกษาในระบบ

2. การศึกษานอกระบบ

3. การศึกษาตามอัธยาศัย

อภิชาติ มุงธิสาร (2566, หน้า 41) กล่าวว่า องค์ประกอบของการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม ประกอบด้วย

1. การให้ความสำคัญต่อบุคคล
2. การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้
3. การคิดเชิงระบบ
4. การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้
5. มีการวางแผนการเสริมสร้างผู้นำเชิงนวัตกรรม
6. มีการตรวจสอบการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม
7. มีการปรับปรุงการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม

Thwe, W. P. (2024, p. 413) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย

1. กรอบแนวคิดหรือนโยบายเกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. ความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย 1) การกำหนดกรอบนโยบายและการวางแผนเชิงระบบ 2) การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ 3) การส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ตลอดชีวิต 4) การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ 5) มีการวางแผนและตรวจสอบการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม 6) การจัดรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย 7) การสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ตาราง 7 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต 1. การกำหนดกรอบนโยบายและการวางแผนเชิงระบบ 2. การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 3. การส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ตลอดชีวิต 4. การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้	การที่ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดนโยบาย วางแผน และสร้างค่านิยมในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เห็นคุณค่าของนวัตกรรมการเรียนรู้ โดยการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการจัดสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม และระบบการทำงานในสถานศึกษาให้เปิดกว้างต่อการคิดสร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมให้	การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสำคัญ คือ เป็นการสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ ที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมการสร้างสรค์นวัตกรรมองค์กร ในการปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนรู้ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความพร้อมในการรองรับการเรียนรู้ทุก	พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดนโยบาย วางแผน และพัฒนาสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมองค์กร และระบบการทำงานที่ส่งเสริมการสร้างสรค์นวัตกรรม การเรียนรู้ร่วมกัน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการจัดรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและผู้เรียนอย่าง	1. ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายและวางแผนการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เห็นคุณค่าของนวัตกรรมการเรียนรู้ 2. ผู้บริหารสร้างค่านิยมองค์กรใหม่ ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต 3. ผู้บริหารสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดีในสถานศึกษา

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
5. มีการวางแผนและตรวจสอบการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม 6. การจัดรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย 7. การสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้	บุคลากรและผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นแหล่งให้การศึกษาที่มีความพร้อมในการรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ นักเรียนและชุมชนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม	รูปแบบ สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา	ต่อเนื่องเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้ร่วมแสดงความคิดเห็น นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้สถานศึกษาเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ที่สามารถรองรับการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต จัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกแก่ครู และบุคลากรในการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	4. ผู้บริหารไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้ร่วมแสดงความคิดเห็น 5. ผู้บริหารมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้เพื่อรองรับการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับนักเรียนและชุมชน

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
			เพื่อพัฒนาและต่อยอด แนวคิดนวัตกรรมและการ เรียนรู้ตลอดชีวิต เสริมสร้างภาวะผู้นำเชิง นวัตกรรม จัดบรรยากาศ การเรียนรู้ที่หลากหลาย รองรับการเรียนรู้ทุก รูปแบบ	6. ผู้บริหารอำนวยความสะดวกให้ครูและบุคลากรในการทำงานและจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ให้กับครูและนักเรียน 7. ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาและต่อยอดแนวคิดนวัตกรรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
				8. ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้เสริมสร้างและแสดงภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมเพื่อร่วมกันสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต 9. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความพร้อมในการรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ นักเรียนและชุมชนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

5. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

5.1 ความหมายของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมไว้ดังนี้

คณิน คำแพง (2563, หน้า 8) กล่าวว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติตนของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งแสดงออกถึงการมีจินตนาการเชื่อมโยงความรู้เดิมไปสู่จินตนาการใหม่ ๆ เรื่องใหม่ ๆ การทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม การมีความยืดหยุ่นและการปรับตัวในการทำงานให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ

ฐิตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 18) กล่าวว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ หรือมีกระบวนการคิดอย่างคล่องแคล่ว คิดอย่างแยกคอกหาง คัดอย่างชาญฉลาด และรู้จักนำความคิดแบบใหม่มาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

บุญญพัฒน์ สิงห์จรรย์ (2564, หน้า 50) กล่าวว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม หมายถึง กระบวนการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาที่แปลกใหม่ที่จะนำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความกล้าคิด กล้าทำทลาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการบริหารและส่งเสริมการทำงานของบุคลากรในสถานศึกษา สนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม นำเทคโนโลยี สื่อสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้มาใช้ในการบริหารจัดการ มีวิธีการดำเนินงานที่เป็นเลิศในด้านการบริหารจัดการซึ่งเกิดจากกระบวนการคิดเชิงนวัตกรรม ตลอดจนสามารถคิดประยุกต์ปรับเปลี่ยนข้อมูลความรู้ต่าง ๆ จนเกิดประโยชน์ต่อบุคลากรและภารกิจของสถานศึกษา

Adeleke, M. (2023, p. 52) กล่าวว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการจัดการสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยหลากหลายรูปแบบอย่างยืดหยุ่น และเสริมสร้างพฤติกรรมที่ปรับตัวได้และสร้างสรรค์

Yudha, F. (2018, p. 163) กล่าวว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ หรือการดำเนินงานต่าง ๆ ตามบริบท เป็นการดำเนินงานแบบร่วมมือ และลงมือปฏิบัติจากสถานการณ์จริง สร้างผลลัพธ์จากกระบวนการคิด ทำงานอย่างเป็นระบบ สร้างความรู้ของตนเอง ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา

สรุปได้ว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ หรือมีกระบวนการคิดอย่างคล่องแคล่ว คิดอย่างชาญฉลาด และมีเหตุผล เพื่อนำไปพัฒนา แก้ปัญหา หรือสร้างคุณค่าได้อย่างเป็นรูปธรรม มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีการวางแผนและเตรียมพร้อมสำหรับรับมือและแก้ไขปัญหาไว้วงหน้า มีความยืดหยุ่นทางความคิด เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้สร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน มีทางเลือกที่หลากหลายในการพัฒนางาน เพื่อพัฒนานวัตกรรมและนำนวัตกรรมไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ที่มีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม สามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำกับครูและบุคลากรได้

5.2 ความสำคัญของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมไว้ดังนี้

มณฑนา พิพัฒน์เพ็ญ (2567, หน้า 64) กล่าวว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความสำคัญและควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งเป็นบุคคลที่มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการทำงานยุคที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

อภิชาติ มุงธิสาร (2566, หน้า 36) กล่าวว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำแนวคิด วิธีการ รูปแบบเดิมมาพัฒนาต่อยอด ทำให้เกิดการสร้างสรรค์สิ่งใหม่และมีคุณค่ามากขึ้น ในการพัฒนาและขับเคลื่อนการทำงานด้วยวิธีที่หลากหลาย ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ทุนวิจัยสิ่งประดิษฐ์ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

สะพีซุดดิน เจะมุ และวรลักษณ์ ชูกำเนิด (2564, หน้า 82) กล่าวว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนา การศึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ทุนวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

Adeleke, M. (2023, p. 52) กล่าวว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม มีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ต่อความสำเร็จทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญ กับการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา เพื่อช่วยให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่ซับซ้อน พัฒนา แนวทางแก้ไขที่สร้างสรรค์ และนำแนวทางแก้ไขเหล่านั้นไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Yudha, F. (2018, p. 163) กล่าวว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 บุคคลที่จะอยู่รอด ในศตวรรษที่ 21 ได้นั้นจะต้องมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมในการแก้ปัญหา

สรุปได้ว่า การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความสำคัญเป็น อย่างยิ่งต่อการพัฒนาการศึกษา ผู้บริหารจึงต้องมีทักษะการคิดและสามารถนำแนวคิด วิธีการต่าง ๆ มาต่อยอดพัฒนา เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่และมีคุณค่ามากขึ้น รวมทั้งควร ส่งเสริมให้ทุนวิจัยสิ่งประดิษฐ์ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

5.3 องค์ประกอบของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมไว้ ดังนี้

มณฑนา พิพัฒน์เพ็ญ (2567, หน้า 65) กล่าวว่า องค์ประกอบ ของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การคิดสร้างสรรค์
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์
3. การนำนวัตกรรมไปปฏิบัติ

สมชาย รุ่งเรือง (2560, หน้า 10) กล่าวว่า องค์ประกอบของการ มีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. จินตนาการ
2. ความยืดหยุ่น

3. วิสัยทัศน์

4. การแก้ปัญหา

ฐิตินันท์ นันทะศรี (2563, หน้า 18) กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีจินตนาการที่ลึกซึ้ง
2. การมีความคิดริเริ่ม
3. การมีความคิดหลากหลายและยืดหยุ่น

อภิชาติ มุงธิสาร (2566, หน้า 37) กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีจินตนาการ
2. การมีวิสัยทัศน์
3. การมีความยืดหยุ่นในการคิด
4. การมีความคิดริเริ่ม
5. ความคล่องแคล่วในการคิด
6. ความละเอียดลออในการคิด
7. มีรูปแบบการคิดที่หลากหลาย

Yudha, F. (2018, p. 163) กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การคิดอย่างสร้างสรรค์
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์
3. การดำเนินการและสร้างนวัตกรรม

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) การมีความคิดสร้างสรรค์หรือจินตนาการ 2) การมีวิสัยทัศน์และการแก้ปัญหา 3) การมีความยืดหยุ่นในการคิด 4) การทำงานร่วมกับผู้อื่น 5) การพัฒนานวัตกรรมและการนำไปปฏิบัติ

ตาราง 8 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การมีทักษะการคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม 1. การมีความคิด สร้างสรรค์หรือ จินตนาการ 2. การมีวิสัยทัศน์ และการแก้ปัญหา 3. การมีความยืดหยุ่น ในการคิด 4. การทำงานรวม กับผู้อื่น 5. การพัฒนานวัตกรรม และการนำไปปฏิบัติ	ความสามารถของผู้บริหาร สถานศึกษาในการแสดงออก ถึงความรู้ ความสามารถ ความชำนาญหรือมี กระบวนการคิดอย่าง คล่องแคล่ว คิดอย่างชาญ ฉลาด และมีเหตุผลเพื่อนำไป พัฒนา แก้ปัญหา หรือสร้าง คุณค่าได้อย่างเป็นรูปธรรม มีวิสัยทัศน์กว้างไกลมีการ วางแผนและเตรียมพร้อม สำหรับรับมือและแก้ไขปัญหา ไว้วงหน้า มีความยืดหยุ่น ทางความคิดเปิดโอกาสให้ครู และบุคลากร	การมีทักษะการคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาการศึกษา ผู้บริหารจึงต้องมีทักษะ การคิดและสามารถนำ แนวคิด วิธีการต่าง ๆ มาต่อยอดพัฒนา เพื่อ สร้างสรรค์สิ่งใหม่และ มีคุณค่ามากขึ้น รวมทั้ง ควรส่งเสริมให้ทุนวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และเปิด โอกาสให้แสดงความ คิดเห็นอย่างอิสระ	พฤติกรรมและความ สามารถของผู้บริหาร สถานศึกษาในการคิดอย่าง เป็นระบบ การคิดริเริ่มและ พัฒนาแนวคิดใหม่อย่าง สร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์และ ความสามารถในการ แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีความยืดหยุ่นทาง ความคิด ส่งเสริมการ ทำงานร่วมกัน และ สามารถพัฒนานวัตกรรม ไปสู่การปฏิบัติได้อย่าง มีประสิทธิภาพ เป็น แบบอย่างของการมีทักษะ	1. ผู้บริหารมี กระบวนการคิดอย่าง เป็นระบบ มีทักษะใน การทำงานขั้นสูงมีความ เชี่ยวชาญที่เกิดจาก ความรู้และ ประสบการณ์ 2. ผู้บริหารมีความคิด ริเริ่ม คิดสิ่งใหม่ ๆ หลากหลายรูปแบบ ในการสร้างสรรค์ นวัตกรรม 3. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กว้างไกล และมีการ วางแผนสำหรับการ

ตาราง 8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
	ได้สร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน มีทางเลือกที่หลากหลายในการพัฒนา เพื่อพัฒนานวัตกรรม และนำนวัตกรรมไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ที่มีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม สามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำกับครูและบุคลากรได้		การคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม ให้คำปรึกษา คำแนะนำกับครูและบุคลากรได้	ป้องกันและแก้ไขในกรณีที่มีการเกิดปัญหาไว้ล่วงหน้า 4. ผู้บริหารมีความยืดหยุ่นในการคิด สามารถทำงานร่วมกับครูและบุคลากรได้อย่างสร้างสรรค์ 5. ผู้บริหารส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้สร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน

ตาราง 8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
				6. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้มีทางเลือกในการพัฒนางาน เพื่อพัฒนานวัตกรรมและนำนวัตกรรมไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ 7. ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของผู้ที่มีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม สามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำกับครูและบุคลากรได้

สมรรถนะดิจิทัลของครู

1. ความหมายของสมรรถนะดิจิทัลของครู

สมรรถนะดิจิทัลของครูเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษายุคการศึกษา 5.0 จำเป็นต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของครู ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2561, หน้า 2) ได้นำเสนอว่า สมรรถนะดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานระหว่างความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสม ปลอดภัย สร้างสรรค์ อิสระ และมีจริยธรรม ได้แก่ การทำงาน การแก้ปัญหา การสื่อสาร การจัดการข้อมูล การร่วมมือ การสร้างเนื้อหา และความรู้

ธนบดี สอนสระคู (2564, หน้า 10) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้บัญญัติขึ้น มี 3 ระดับ คือ ระดับขั้นพื้นฐาน ระดับขั้นกลาง ระดับขั้นสูง ซึ่งแต่ละระดับจะประกอบไปด้วยสมรรถนะที่จำเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านการประยุกต์ใช้

ภัทราพร เยาวรัตน์ (2565, หน้า 6) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานระหว่าง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการบูรณาการจัดการเรียนการสอนได้ตามจุดประสงค์ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างมีประสิทธิภาพ

กรณิศ พวงลูกอิน (2566, หน้า 6) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู หมายถึง ความสามารถของครูที่แสดงออกถึงความรู้ ทักษะ และเจตคติของตน ในการปฏิบัติงาน โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาตนเอง การใช้ในชีวิตประจำวัน การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ปิยพร ต่ายตระกูล (2566, หน้า 6) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู หมายถึง ความรู้ (knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitudes) ของครูในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์

แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ที่ครูสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมไปถึงใช้ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนา กระบวนการทำงาน หรือระบบงานในสถานศึกษาให้มีความทันสมัย พร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมเทคโนโลยีและมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566, Online)

ได้นำเสนอว่า สมรรถนะดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานของตนอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม รวมทั้งการ สื่อสารร่วมมือ สร้างสรรค์ และบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน งานวิชาชีพ และการพัฒนาตนเอง โดยคำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรม และความปลอดภัย ในโลกดิจิทัล

ชฎาพร เขียรศิริพิพัฒน์ (2567, หน้า 354) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของ ครู หมายถึง การเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การสร้าง และการเข้าถึงดิจิทัล

Redecker, C. (2017, p. 8) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู หมายถึง ความสามารถทางดิจิทัลที่ครูต้องใช้ในการสอน การประเมิน การพัฒนาวิชาชีพ และการ สร้างสมรรถนะดิจิทัลให้กับผู้เรียน รวมทั้งเพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับการสร้างสรรค์ นวัตกรรมทางการศึกษา

Council of the European Union (2018, p. 9) ได้นำเสนอว่า สมรรถนะ ดิจิทัล หมายถึง การใช้และการมีปฏิสัมพันธ์กับเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างปลอดภัย และมีความรับผิดชอบ เพื่อการเรียนรู้ การทำงาน และการมีส่วนร่วมในสังคม

Basilotta, G. P. (2022, p. 2) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู หมายถึง ชุดความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่จำเป็นสำหรับครูในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้อย่าง มีประสิทธิภาพในหลายแง่มุม เช่น การใช้สื่อ ICT สื่อมัลติมีเดีย การสื่อสาร การทำงาน ร่วมกัน และคุณธรรมจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี โดยยึดเกณฑ์ในการสอนพร้อมกับ บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทางการศึกษา

สรุปได้ว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู หมายถึง ความสามารถของครู ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม และสร้างสรรค์ เพื่อสนับสนุน กระบวนการจัดการเรียนการสอน การสื่อสาร ความร่วมมือกัน และการจัดการข้อมูล ตลอดจนการพัฒนาวิชาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยครูจะต้องมีทั้งความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และทัศนคติ (Attitudes) เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ควบคู่กับ

การตระหนักถึงจริยธรรม ความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัว และความรับผิดชอบในโลกดิจิทัล

2. ความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัลของครู

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัลของครู ไว้ดังนี้

กิตติพิศ โคนสันเทียะ (2565, หน้า 10) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย แต่การที่ผู้เรียนจะได้มาซึ่งข้อมูล องค์ความรู้ ที่มีความถูกต้องนั้นต้องผ่านการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ดังนั้นครูก็ควรที่จะมีความรู้ความสามารถ ทักษะการใช้ และมีพฤติกรรมที่ถูกต้องในการใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อที่จะได้สามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

ภัทรพร เยาวรัตน์ (2565, หน้า 17) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญ เนื่องจากสมรรถนะดิจิทัลของครูเป็นมาตรฐานและเป็นแนวทางให้ครูปฏิบัติงานและพัฒนาตนเองตามสมรรถนะที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ ครูสามารถประเมินตนเองได้ว่ามีจุดแข็ง จุดอ่อนอะไรที่ครูควรปรับปรุงเพื่อให้ครูมีการพัฒนาตนเอง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะของตนให้ดีขึ้นและองค์กรเกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

จิรัชญา สุขรัตน์เจริญ (2567, หน้า 71) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัลมาใช้ในการสอน เน้นการวัดทักษะและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของบุคคล ช่วยให้นักเรียนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีคุณภาพ เสริมสร้างศักยภาพ และยกระดับไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ที่กว้างขวางมากขึ้น

สุรีย์พร ศรีวัฒนะ (2567, หน้า 90) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูเป็นความสามารถด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์และมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ครูสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกดิจิทัลและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อัมรินทร์ เหนือร้อยเอ็ด (2568, หน้า 84) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคดิจิทัล เนื่องจากเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในทุกด้านของชีวิต ครูต้องสามารถใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ สื่อสารและสร้างสรรค์กิจกรรม

ให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับโลกยุคใหม่ อีกทั้งช่วยเตรียมผู้เรียนให้มีทักษะดิจิทัลที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการประกอบอาชีพในอนาคต

Redecker, C. (2017, p. 4) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญ เพราะการศึกษากำลังเผชิญกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความแพร่หลายของอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าถึงและมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

UNESCO (2018, pp. 7 – 11) ได้นำเสนอว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ช่วยให้ผู้ครูสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

Domínguez, G. (2025, p. 1) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญ เพราะเป็นอีกหนึ่งทักษะที่ครูจำเป็นต้องมีเพื่อพัฒนาระบบการสอนและการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน การฝึกอบรมและการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องเป็นพื้นฐานสำคัญในการสอนและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

สรุปได้ว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้เรียน เป็นอีกหนึ่งทักษะที่ครูจำเป็นต้องมีเพื่อพัฒนาวิชาชีพของครู และเพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสนับสนุนการเรียนการสอน งานวิชาชีพ และการพัฒนาตนเองได้อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และปลอดภัยในโลกดิจิทัล

3. องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู ไว้ดังนี้

สำนักงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2563, หน้า 3)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้ประกาศกรอบแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้ในประเด็นการพัฒนาเริ่มแรกเพื่อให้ครูมีสมรรถนะด้านดิจิทัลที่สำคัญในการปฏิบัติประกอบด้วย

1. การใช้งานคอมพิวเตอร์
2. การใช้งานอินเทอร์เน็ต

3. การใช้งานเพื่อความมั่นคงปลอดภัย
4. การใช้โปรแกรมประมวลคำ
5. การใช้โปรแกรมตารางคำนวณ
6. การใช้โปรแกรมการนำเสนอ
7. การใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล
8. การทำงานร่วมกันแบบออนไลน์
9. การใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย
10. การเข้าใจนโยบาย กฎหมายและมาตรฐาน

จันทร์จิรา ขานพล (2566, หน้า 368) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
2. การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นผ่านเทคโนโลยี
3. การมีวิจาร์ณญาณในการใช้เทคโนโลยี
4. การสร้างสื่อดิจิทัล
5. การมีจริยธรรมทางเทคโนโลยี
6. การประเมินข้อมูลสารสนเทศ

สิริณัฐ ลิ้มป๋านังค์ (2566, หน้า 4) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ
3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและสร้างความร่วมมือ
4. จริยธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
5. การประเมินโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
6. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้
7. การสร้างและผลิตสื่อดิจิทัล

ฐิตินาฏ บันโงน (2567, หน้า 80) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การรู้ดิจิทัล
2. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพ

3. การจัดการเรียนรู้ดิจิทัล
4. การผลิตและเลือกใช้สื่อดิจิทัล
5. การส่งเสริมศักยภาพและอำนวยความสะดวกด้านดิจิทัลให้กับผู้เรียน

6. จรรยาบรรณและความปลอดภัยในการใช้สื่อดิจิทัล
7. การประเมินสมรรถนะทางดิจิทัล

นิสากร ใจเฟื่อ (2567, หน้า 503 – 504) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การรู้ดิจิทัล
2. การใช้ดิจิทัล
3. การติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
4. การจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
5. จริยธรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
6. การสร้างสรรค์ดิจิทัล

พิทักษ์ กันทา (2567, หน้า 125) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การเข้าใจดิจิทัล
2. การใช้ดิจิทัล
3. การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล
4. การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล

ภาณุมาศ ธรรมถาวรสกุล (2567, หน้า 231) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การรู้ดิจิทัล
2. การใช้ดิจิทัล
3. การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล
4. การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลง

Redecker, C. (2017, p. 15) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ

2. ทักษะการดิจิทัล
3. การสอนและการเรียนรู้
4. การประเมินผล
5. เสริมศักยภาพผู้เรียน
6. ส่งเสริมความสามารถด้านดิจิทัลของผู้เรียน

Skantz, E. (2022, p. 1) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. สมรรถนะด้านเทคโนโลยี
2. ความรู้ด้านเนื้อหา
3. ทักษะการเลือกใช้เทคโนโลยี
4. สมรรถนะด้านการสอน
5. ความตระหนักทางวัฒนธรรม
6. แนวทางการวิพากษ์วิจารณ์
7. การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ

Ghomi, M. (2019, p. 545) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. สมรรถนะด้านเทคโนโลยี
2. ความรู้ด้านเนื้อหา
3. ทักษะการเลือกใช้เทคโนโลยี
4. สมรรถนะด้านการสอน
5. ความตระหนักทางวัฒนธรรม
6. แนวทางการวิพากษ์วิจารณ์
7. การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ

จากการศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู ผู้วิจัยสรุป
การสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู ดังตาราง 9

ตาราง 9 การสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู

องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัล ของครู	นักวิชาการและนักวิจัย											
	สำนักงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2563, หน้า 3)	จันทร์จิรา ขานพล (2566, หน้า 368)	สิริณัฐ ลิ้มป๋านงค์ (2566, หน้า 4)	สุตินาฏ ปันโน (2567, หน้า 80)	นิสกร ใจเผื่อ (2567, หน้า 503 – 504)	พิทักษ์ กันทา (2567, หน้า 125)	ภาณุมาศ ธรรมถาวรสกุล (2567, หน้า 231)	Redecker, C. (2017, p. 15)	Skantz, E. (2022, p. 1)	Ghomi, M. (2019, p. 545)	ความถี่	ร้อยละ
1. การใช้งานคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต	✓										1	10.00
2. การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓			✓			6	60.00
3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร	✓	✓			✓						3	30.00
4. การมีวิจารณญาณในการใช้เทคโนโลยี		✓									1	10.00
5. การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	7	70.00

ตาราง 9 (ต่อ)

องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัล ของครู	นักวิชาการและนักวิจัย											
	สำนักงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2563, หน้า 3)	จันทร์จิรา ขานพล (2566, หน้า 368)	สิริณัฐ ลิ้มปိုင် (2566, หน้า 4)	รุติณญา ปันเงิน (2567, หน้า 80)	นิสกร ใจเผื่อ (2567, หน้า 503 – 504)	พิทักษ์ กันทา (2567, หน้า 125)	ภาณุมาศ ธรรมถาวรสกุล (2567, หน้า 231)	Redecker, C. (2017, p. 15)	Skontz, E. (2022, p. 1)	Ghomi, M. (2019, p. 545)	ความถี่	ร้อยละ
6. การประเมินโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล		✓	✓	✓				✓			4	40.00
7. การรู้ดิจิทัล		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90.00
8. การส่งเสริมศักยภาพและอำนวยความสะดวกด้านดิจิทัล ให้กับผู้เรียน				✓				✓			2	20.00
9. การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล						✓	✓				2	20.00
10. การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล						✓	✓				2	20.00

ตาราง 9 (ต่อ)

องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัล ของครู	นักวิชาการและนักวิจัย											
	สำนักงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2563, หน้า 3)	จันทร์จิรา ขานพล (2566, หน้า 368)	สิริณัฐ ลิ้มป้านงค์ (2566, หน้า 4)	สุตินาฏ ปันเงิน (2567, หน้า 80)	นิสกร ใจเผื่อ (2567, หน้า 503 – 504)	พิทักษ์ กันทา (2567, หน้า 125)	ภาณุมาศ ธรรมถาวรสกุล (2567, หน้า 231)	Redecker, C. (2017, p. 15)	Skantz, E. (2022, p. 1)	Ghomi, M. (2019, p. 545)	ความถี่	ร้อยละ
11. การมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล			✓	✓				✓	✓	✓	5	50.00
12. ทรัพยากรดิจิทัล								✓			1	10.00
13. ความรู้ด้านเนื้อหา									✓	✓	2	20.00
14. ทักษะติดต่อการใช้เทคโนโลยี									✓	✓	2	20.00
15. สมรรถนะด้านการสอน									✓	✓	2	20.00

จากตาราง 4 การสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู จากแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่าน ทำให้ได้องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ด้าน โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป (ร้อยละ 50 ขึ้นไป) ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น จึงสรุปได้สมรรถนะดิจิทัลของครู ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้ดิจิทัล 2) การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 3) การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ 4) การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การรู้ดิจิทัล

1.1 ความหมายของการรู้ดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายของการรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

กิตติพงศ์ สมชอบ (2563, หน้า 701) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วย คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ ต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสารการทำงาน และการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อสามารถพัฒนากระบวนการในการทำงานหรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัย และเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2565, หน้า 1) ได้นำเสนอว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง ความหลากหลายของทักษะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งทักษะเหล่านั้นอยู่ภายใต้ การรู้สื่อ (Media literacy) การรู้เทคโนโลยี (Technology literacy) การรู้สารสนเทศ (Information literacy) การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็น (Visual literacy) การรู้การสื่อสาร (Communication literacy) และการรู้สังคม (Social literacy)

นธิภาส จันทรร (2565, หน้า 5) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

Marin, V. I. (2023, p. 1089) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง ความรู้ความเข้าใจด้านดิจิทัลในการสอนและการเรียนรู้ เป็นหนึ่งในสาขาการวิจัย และการปฏิบัติในด้านการศึกษาทางไกล และการศึกษาดิจิทัล

McDougall, J. (2018, p. 264) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง ความรู้ความเข้าใจด้านดิจิทัลในฐานะช่องทางสำหรับการปฏิบัติทางสังคม และแก้ไขปัญหา ความไม่เท่าเทียมกัน

สรุปได้ว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง สมรรถนะพื้นฐานที่บุคคลสามารถ เข้าถึง เข้าใจ วิเคราะห์ ประเมินค่า และใช้ข้อมูลหรือสื่อดิจิทัลได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีวิจารณญาณ ตลอดจนมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย พระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์ หรือนโยบายด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างระมัดระวัง สามารถ สร้างสรรค์และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ การทำงาน และการดำเนินชีวิต ได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย รวมถึงมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการรู้ดิจิทัล และการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

1.2 ความสำคัญของการรู้ดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

กิตติพงศ์ สมชอบ (2563, หน้า 701) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล มีความสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนประเทศตามโมเดลการพัฒนาประเทศที่ต้องการ เน้นการพัฒนากำลังคนให้เป็นผู้รู้ดิจิทัล ตลอดจนการปลูกฝังให้มีทักษะการรู้ดิจิทัลแก่ผู้ที่ ปฏิบัติงานในทุกองค์กร

นธิภาส จันทรศร (2565, หน้า 5) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นทักษะสำคัญในการดำเนินชีวิตในยุคดิจิทัลและเป็น ทักษะชีวิตหรือทักษะเพื่อการอยู่รอด ซึ่งทำให้สามารถเรียนรู้และทำงานในสภาพแวดล้อม ดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กัญญาวิรุ วุฒิศิริพรรณ (2566, หน้า 2060) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะครูคือกำลังหลักที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณภาพ สมรรถนะ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ครูมีหน้าที่หลัก เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การออกแบบการเรียนรู้บริหารจัดการชั้นเรียน พัฒนา ผู้เรียน ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน นอกเหนือจากนี้ครูต้อง

ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้นควรส่งเสริมพัฒนาการรู้ดิจิทัลของครูให้สูงขึ้น

Marin, V. I. (2023, p. 1091) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จส่วนบุคคล การเป็นพลเมืองที่กระตือรือร้น การมีส่วนร่วมทางสังคม และการจ้างงานในศตวรรษที่ 21 รวมถึงทักษะทางปัญญา ข้อมูล และทักษะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความท้าทายของข้อมูลและเทคโนโลยีในชีวิตของผู้คนด้วย

Tinmaz, H. (2022, p. 1) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล มีความสำคัญต่อโลกยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยควรส่งเสริมให้ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจทางดิจิทัล เพื่อให้สามารถเข้าถึงการใช้งาน การรับรู้ตนเอง และลดความเหลื่อมล้ำ

สรุปได้ว่า การรู้ดิจิทัล มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยให้บุคคลสามารถเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณญาณในการวิเคราะห์และประเมินข้อมูล ตลอดจนสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การทำงาน และการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทุนมนุษย์ให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจดิจิทัล

1.3 องค์ประกอบของการรู้ดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของการรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

กิตติพงศ์ สมชอบ (2563, หน้า 701) กล่าวว่า องค์ประกอบของการรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย

1. การใช้เครื่องมือดิจิทัล
2. การรู้และเข้าใจดิจิทัล
3. การสร้างสรรค์
4. การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลและการสร้างเครือข่าย

ชื่นชม สุทธินันท์ (2564, หน้า 10) กล่าวว่า องค์ประกอบของการรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย

1. การรู้สารสนเทศ
2. การรู้เท่าทันสื่อ
3. การรู้เทคโนโลยี

4. การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็น
5. การรู้การสื่อสาร
6. การรู้สังคม

พรชนิตว์ ลีนาราช (2560, หน้า 86) กล่าวว่า องค์ประกอบของการรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
2. ความรู้ที่จำเป็นในบริบทดิจิทัล
3. ทักษะที่เหมาะสม

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2565, หน้า 1) ได้นำเสนอว่า องค์ประกอบของการรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย

1. การรู้สื่อ
2. การรู้เทคโนโลยี
3. การรู้สารสนเทศ
4. การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็น
5. การรู้การสื่อสาร
6. การรู้สังคม

Tinmaz, H. (2022, p. 1) กล่าวว่า องค์ประกอบของการรู้ดิจิทัลประกอบด้วย

1. การรู้ดิจิทัล
2. ความสามารถดิจิทัล
3. ทักษะดิจิทัล
4. ความคิดดิจิทัล

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2) การรู้สารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ 3) การสื่อสารและสังคมดิจิทัล 4) ความคิดและการสร้างสรรค์ดิจิทัล

ตาราง 10 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการรู้ดิจิทัล

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การรู้ดิจิทัล 1. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2. การรู้สารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ 3. การสื่อสารและสังคมดิจิทัล 4. ความคิดและการสร้างสรรค์ดิจิทัล	สมรรถนะพื้นฐานที่บุคคลสามารถเข้าถึง เข้าใจ วิเคราะห์ ประเมินค่า และใช้ข้อมูลหรือสื่อดิจิทัลได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและ มีวิจารณญาณ ตลอดจนมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย พระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์ หรือนโยบายด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างระมัดระวัง สามารถสร้างสรรค์และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ การทำงาน และการดำเนินชีวิตได้อย่างมี	การรู้ดิจิทัล มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยให้บุคคลสามารถเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณญาณในการวิเคราะห์และประเมินข้อมูล ตลอดจนสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การทำงาน และการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนา	พฤติกรรมและความสามารถของครูในการเข้าถึง ใช้ วิเคราะห์ ประเมิน และประยุกต์ใช้ข้อมูล สารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมี วิจารณญาณ โดยคำนึงถึงความปลอดภัย จริยธรรม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์ หรือนโยบายด้านดิจิทัล มีความ ระมัดระวังในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในช่องทาง	1. ครูมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถเข้าถึง และใช้ข้อมูลหรือสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างถูกต้อง 2. ครูมีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ ประเมินค่า ความน่าเชื่อถือของข้อมูลสารสนเทศ 3. ครูมีวิจารณญาณในการรับข้อมูลข่าวสาร และมีการตรวจสอบข้อเท็จจริง 4. ครูมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

ตาราง 10 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
	ประสิทธิภาพและปลอดภัย รวมถึงมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการรู้ดิจิทัล และการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	ทุนมนุษย์ให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และเศรษฐกิจดิจิทัล	ออนไลน์ สามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างสรรค์สื่อหรือนวัตกรรมดิจิทัล และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติงาน และการพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ	พระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์ หรือ นโยบายด้านดิจิทัล 5. ครูมีความระมัดระวัง ในการเผยแพร่ข้อมูล ส่วนตัวของตนเอง นักเรียน และผู้อื่น ในช่องทางออนไลน์ 6. ครูมีการบูรณาการ และใช้ประโยชน์ด้าน นวัตกรรม จากข้อมูล สารสนเทศ และใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการ

ตาราง 10 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
				สร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและวงการศึกษา 7. ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารการทำงาน และการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์ 8. ครูได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการรู้ดิจิทัลและการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

2. การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

2.1 ความหมายของการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ไว้ดังนี้

ประสงค์ อุทัย (2566, หน้า 43) กล่าวว่า การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมและคุณลักษณะของบุคคลที่มีค่านิยมที่ดีในการใช้เทคโนโลยี มีความรับผิดชอบต่อสังคม เน้นความปลอดภัย โดยมีการกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ

สำนักงาน ก.พ. (2563, หน้า 8) ได้นำเสนอว่า จริยธรรมบนโลกดิจิทัล หมายถึง กฎเกณฑ์หรือข้อตกลงที่ประชาชนหรือผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติร่วมกันหรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นมาตรการในการป้องกันไม่ให้เกิดการทำผิดจริยธรรม เช่น การใช้เทคโนโลยีสื่อสารเพื่อทำร้ายคนอื่นให้เกิดความเสียหาย หรือก่อความวุ่นวายให้เกิดขึ้นในสังคม หรือการขโมย และเข้าถึงข้อมูลของบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต รวมถึงการละเมิดลิขสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

สิริณัฐ ลิ้มป้งจางค์ (2566, หน้า 8) กล่าวว่า การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของครูที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้วิจารณญาณในการเผยแพร่ข้อมูลลงสื่อออนไลน์ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างรับผิดชอบต่อสังคมและการไม่ละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น

Ahmed, S. (2023, p. 596) กล่าวว่า การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถทางจริยธรรมในการเข้าใจและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบ และใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Carsten, B. (2022, p. 66) กล่าวว่า การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง กฎเกณฑ์หรือนโยบายในการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว การคุ้มครองข้อมูล หรือทรัพย์สินทางปัญญา

สรุปได้ว่า การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของครูที่แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีความรับผิดชอบ เหมาะสม และเป็นประโยชน์ โดยคำนึงถึงกฎเกณฑ์หรือข้อตกลง ที่พึงใช้ร่วมกัน เคารพสิทธิส่วนบุคคล ความเป็นเจ้าของข้อมูล ทรัพย์สินทางปัญญา และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีอย่างเคร่งครัดและปลอดภัย

2.2 ความสำคัญของการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ไว้ดังนี้

บุษกร เชี่ยวจินตาทานต์ (2563, หน้า 1983) กล่าวว่า การมี จริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจาก เป็นการให้ผู้ใช้ได้รู้จักใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม เป็นประโยชน์ต่อสังคมในเชิง สร้างสรรค์ มิใช่นำไปใช้ในทางที่ไม่ดีหรือกิจกรรมบางอย่างที่ไม่ควรปฏิบัติจะต้องหลีกเลี่ยง

ประสงค์ อุทัย (2566, หน้า 38) กล่าวว่า การมีจริยธรรมและ จรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีความสำคัญ โดยเฉพาะในส่วนของผู้นำที่มีบทบาท สำคัญในการนำองค์กร กำหนดกลยุทธ์ นโยบาย รวมถึงแนวปฏิบัติเพื่อสร้างวัฒนธรรม องค์กร และให้ความสำคัญกับจรรยาบรรณและความรับผิดชอบต่อสังคม

วิวัฒน์ ทศวา (2564, หน้า 2) กล่าวว่า การมีจริยธรรมและ จรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีความสำคัญซึ่งถือว่าเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องพัฒนาให้เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้ใช้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรมจริยธรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม

สยมพร สีนพานิช (2567, หน้า 3) กล่าวว่า การมีจริยธรรมและ จรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีความสำคัญและจะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นโดยเฉพาะ ในวิชาชีพครู เพื่อให้ครูสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม เคารพกฎหมาย และสามารถสื่อสารสังคมออนไลน์ได้อย่างมีสามัญสำนึกพื้นฐานที่ดี

Carsten, B. (2022, p. 66) กล่าวว่า การมีจริยธรรมและ จรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความสำคัญ เพราะเป็นประเด็นด้านจริยธรรม สังคม และสิทธิมนุษยชนของการใช้เทคโนโลยีที่ทุกคนควรให้ความสำคัญและทำความเข้าใจเพื่อ ประโยชน์สูงสุดและความปลอดภัยในการใช้งาน

สรุปได้ว่า การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง ปลอดภัย และมีความรับผิดชอบ รวมถึงการเคารพสิทธิในข้อมูล และทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมในเชิงสร้างสรรค์

2.3 องค์ประกอบของการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ไว้ดังนี้

บุษกร เชี่ยวจินดาگانต์ (2563, หน้า 1984 – 1985) กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย

1. ความเป็นส่วนตัว
2. ความถูกต้อง
3. ความเป็นเจ้าของ
4. การเข้าถึงข้อมูล

ประสงค์ อุทัย (2566, หน้า 43) กล่าวว่า องค์ประกอบของการ มีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย

1. การกำกับดูแลด้านจริยธรรมและความปลอดภัยข้อมูล
2. การสร้างความเท่าเทียมในการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล
3. การพัฒนาทักษะดิจิทัลและการสร้างพลเมืองดิจิทัล
4. การบูรณาการความยั่งยืนในนวัตกรรมและกลยุทธ์ดิจิทัล
5. การสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วม

วิวัฒน์ ทศวา (2564, หน้า 3) กล่าวว่า องค์ประกอบของการ มีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย

1. ความเป็นส่วนตัวทางดิจิทัล
2. ความถูกต้องทางดิจิทัล
3. ความเป็นธรรมทางดิจิทัล
4. การสื่อสารเชิงบวกทางดิจิทัล

สยมพร สินพานิช (2567, หน้า 6) กล่าวว่า องค์ประกอบของการ มีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย

1. ความเป็นส่วนตัว
2. ความถูกต้อง
3. ความเป็นเจ้าของ
4. การเข้าถึงข้อมูล
5. ความรับผิดชอบ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2567, หน้า 1)

ได้นำเสนอว่า องค์ประกอบของการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย

1. ความเป็นส่วนตัว
2. ความถูกต้อง
3. ความเป็นเจ้าของ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย 1) ความเป็นส่วนตัว 2) ความถูกต้อง 3) ความเป็นเจ้าของ 4) การเข้าถึงข้อมูล 5) ความรับผิดชอบ 6) ความเป็นธรรม 7) การสื่อสารเชิงบวกทางดิจิทัล

ตาราง 11 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 1. ความเป็นส่วนตัว 2. ความถูกต้อง 3. ความเป็นเจ้าของ 4. การเข้าถึงข้อมูล 5. ความรับผิดชอบ 6. ความเป็นธรรม 7. การสื่อสารเชิงบวกทางดิจิทัล	พฤติกรรมของครูที่แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบ เหมาะสม และเป็นประโยชน์ โดยคำนึงถึงกฎเกณฑ์หรือข้อตกลง ที่พึงใช้ร่วมกัน เคารพลิทธิส่วนบุคคล ความเป็นเจ้าของข้อมูล ทรัพย์สินทางปัญญา และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีอย่างเคร่งครัดและปลอดภัย	การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง ปลอดภัย และมีความรับผิดชอบ รวมถึงการเคารพลิทธิในข้อมูล และทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมในเชิงสร้างสรรค์	พฤติกรรมของครูในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้อง เหมาะสม ปลอดภัย และมีความรับผิดชอบ โดยคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคล ความถูกต้องของข้อมูล ความเป็นเจ้าของและทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ การเข้าถึงข้อมูล เป็นไปอย่างเหมาะสม มีการกำหนดสิทธิในการเข้าถึงข้อมูล และรหัสผ่านที่มีความปลอดภัย ความเป็นธรรมในการใช้	1. ครูมีความรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างอย่างมีความรับผิดชอบ เหมาะสม และเป็นประโยชน์ 2. ครูคำนึงถึงกฎเกณฑ์หรือข้อตกลงที่พึงใช้ร่วมกัน เคารพลิทธิส่วนบุคคล ไม่เผยแพร่ข้อมูลที่ผู้อื่นไม่ยินยอมหรือกระทบต่อความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น 3. ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความคุ้มครองภายใต้กฎหมาย

ตาราง 11 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
			เทคโนโลยี และการสื่อสาร เชิงบวกบนสื่อดิจิทัล ตลอดจนปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบ และหลัก จริยธรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ผู้เรียน และสังคม	4. ครูให้ความสำคัญกับ สิทธิความเป็นเจ้าของ ทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์ 5. ครูมีการขออนุญาต ให้เครดิต และไม่ดัดแปลง ข้อมูล 6. ครูปฏิบัติตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ เทคโนโลยีอย่างเคร่งครัด 7. ครูมีการออกแบบความ ปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูล โดยการกำหนดสิทธิ์ในการ เข้าถึงข้อมูล และรหัสผ่าน ที่มีความปลอดภัย

3. การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้

3.1 ความหมายของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

จุฑามาศ ใจสบาย (2565, หน้า 245) กล่าวว่า การสร้างและผลิตสื่อดิจิทัล หมายถึง การพัฒนาสื่อ โดยการนำข้อความ กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง เว็บไซต์ สื่อสังคมออนไลน์มาผสมผสานและเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการใช้งาน

นภจินดา อารังค์จุตพงษ์ (2563, หน้า 1973) กล่าวว่า การสร้างและผลิตสื่อดิจิทัล หมายถึง การออกแบบสื่อในรูปแบบของสื่อดิจิทัล เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้งานกับสื่อ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในเนื้อหา และมีความน่าสนใจ

สุภาณี เล็งศรี (2565, หน้า 1) กล่าวว่า การสร้างและผลิตสื่อดิจิทัล หมายถึง การสร้างสื่อดิจิทัลที่เข้ารหัสในรูปแบบที่คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สามารถอ่านและประมวลผลข้อมูลนั้นได้ เช่น ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ รูปภาพดิจิทัล เสียง เพลง วิดีโอ เว็บไซต์ เกมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

สิริณัฐ ลิ้มปจันงค์ (2566, หน้า1) กล่าวว่า การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของครูที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างเนื้อหาดิจิทัล การบูรณาการเนื้อหาดิจิทัลให้มีความหลากหลาย และเขียนโปรแกรมหรือสื่อดิจิทัล

สกุลศรี ศรีสารคาม (2567, หน้า 97) กล่าวว่า การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การใช้เครื่องมือสื่อดิจิทัลเพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมกับผู้รับสารโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบและการออกแบบประสบการณ์ผู้รับสารผ่านกระบวนการวิจัยแบบผสมวิธี โดยเน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์และออกแบบกระบวนการสื่อสารอย่างเป็นระบบ

สรุปได้ว่า การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการออกแบบ พัฒนา เผยแพร่ และใช้สื่อสารสนเทศในรูปแบบดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อผสมในการจัดการเรียนรู้เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา ข้อมูล หรือสาระสำคัญ ให้ผู้เรียนหรือผู้รับสารเข้าใจและเกิดการเรียนรู้

การมีส่วนร่วม การมีปฏิสัมพันธ์ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีการประเมินผลการใช้งานสื่อดิจิทัลและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และรวมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อบรมสัมมนาเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาสื่อดิจิทัล รวมทั้งสามารถใช้สื่อและเครื่องมือดิจิทัลในการตรวจสอบการลอกเลียนแบบทางวิชาการได้

3.2 ความสำคัญของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

จุฑามาศ ใจสบาย (2565, หน้า 244) กล่าวว่า การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญเนื่องจากเป็นเทคโนโลยีที่นำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถและรู้จักพัฒนาสื่อการสอนที่หลากหลายและทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ทินวงษ์ รักอิสสระกุล (2567, หน้า 21) กล่าวว่า การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญเนื่องจากเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม เพื่อใช้สื่อสารระหว่างกันในเครือข่ายทางสังคมผ่านทางเว็บไซต์และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต โดยเน้นให้ผู้ใช้ทั้งที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสารมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ การผลิตเนื้อหาขึ้นเองในรูปแบบของข้อมูล ภาพ และเสียง โดยที่เครือข่ายสังคมออนไลน์มักนำมาใช้ดำเนินงานหรือกิจกรรม โดยมีบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมกันเป็นเครือข่ายเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกัน แลกเปลี่ยน แบ่งปันทรัพยากรข้อมูลและข่าวสาร

นภจินดา อารังค์จุตพงษ์ (2563, หน้า 1973) กล่าวว่า การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นทางเลือกในการรับรู้ถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลตัวงานสื่อจะต้องมีความน่าสนใจ และสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้งานได้

สุภาณี เล็งศรี (2565, หน้า 2) กล่าวว่า การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูมืออาชีพ

เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน จำเป็นต้องคำนึงถึงลักษณะสำคัญของสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการสร้างและผลิตสื่ออย่างเป็นระบบ

สกุลศรี ศรีสารคาม (2567, หน้า 97) กล่าวว่า การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญเพราะเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลมีองค์ประกอบสำคัญที่เอื้อต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมได้หลากหลายรูปแบบ จึงควรนำกระบวนการคิดเชิงออกแบบมาใช้ในการพัฒนาทักษะการผลิตสื่อดิจิทัล โดยเริ่มต้นด้วยการเข้าใจความต้องการของผู้รับสารเพื่อออกแบบเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอที่ตรงกับความต้องการ

สรุปได้ว่า การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญ คือ ช่วยในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้และการสื่อสารทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น เพิ่มโอกาสและการเข้าถึง เสริมสร้างทักษะดิจิทัลและการรู้เท่าทันสื่อ สนับสนุนการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาและสังคม และเป็นเครื่องมือในการประเมินและพัฒนาผู้เรียน

3.3 องค์ประกอบของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

จักรกริช คำสม (2568, หน้า 79) กล่าวว่า องค์ประกอบของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. การเตรียมการ
2. กระบวนการพัฒนา
3. การนำเสนอ

จุฑามาศ ใจสบาย (2565, หน้า 246 – 247) กล่าวว่า องค์ประกอบของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์
2. การออกแบบ
3. การพัฒนา

4. การนำไปใช้

5. การประเมิน

เจนคิก โปธิศาสตร์ (2568, หน้า 122 – 123) กล่าวว่า องค์ประกอบของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์
2. การออกแบบ
3. การพัฒนา
4. การนำไปใช้
5. การประเมินผล

สกุลศรี ศรีสารคาม (2567, หน้า 113) กล่าวว่า องค์ประกอบของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์เพื่อเข้าใจผู้รับสาร
2. การกำหนดเป้าหมาย
3. การสร้างเนื้อหา
4. พัฒนารูปแบบสื่อเพื่อการมีส่วนร่วม

สิริณัฐ ลิ้มปิจำนงค์ (2566, หน้า 4) กล่าวว่า องค์ประกอบของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. การสร้างเนื้อหาดิจิทัล
2. การบูรณาการเนื้อหาดิจิทัลที่หลากหลาย
3. การเขียนโปรแกรมหรือสร้างสื่อดิจิทัล

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์และการเตรียมการ 2) การออกแบบสื่อดิจิทัล 3) การพัฒนาและการสร้างเนื้อหาสื่อการเรียนรู้ 4) การนำไปใช้และการนำเสนอ 5) การประเมินผลและการปรับปรุง

ตาราง 12 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ 1. การวิเคราะห์และการเตรียมการ 2. การออกแบบสื่อดิจิทัล 3. การพัฒนาและการสร้างเนื้อหาสื่อการเรียนรู 4. การนำไปใช้และการนำเสนอ 5. การประเมินผลและการปรับปรุง	ความสามารถของครูในการออกแบบ พัฒนา เผยแพร่ และใช้สื่อสารสนเทศในรูปแบบดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อผสมในการจัดการเรียนรู้เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา ข้อมูล หรือสาระสำคัญ ให้ผู้เรียน หรือผู้รับสารเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ การมีส่วนร่วม การมีปฏิสัมพันธ์ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีการประเมินผลการใช้งาน สื่อดิจิทัลและปรับปรุงแก้ไข	การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญ คือ ช่วยในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้และการสื่อสารทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นเพิ่มโอกาสและการเข้าถึง เสริมสร้างทักษะดิจิทัล และการรู้เท่าทันสื่อ สนับสนุนการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา และสังคม และเป็นเครื่องมือในการประเมิน และพัฒนาผู้เรียน	พฤติกรรมและความสามารถของครูในการวิเคราะห์ความต้องการ ออกแบบ พัฒนา สร้าง และใช้สื่อหรือเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัลในการถ่ายทอดความรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน ตลอดจนสามารถเผยแพร่ ประเมินผล และปรับปรุงสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับ	1. ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถออกแบบและพัฒนาสื่อสารสนเทศในรูปแบบดิจิทัล 2. ครูสามารถประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลและสื่อผสม ในการจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาและบริบทวิชา

ตาราง 12 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
	ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อบรมสัมมนาเกี่ยวกับการ สร้างและพัฒนาสื่อดิจิทัล รวมทั้งสามารถใช้สื่อ และเครื่องมือดิจิทัลในการ ตรวจสอบการลอกเลียนแบบ ทางวิชาการได้		เนื้อหาและผู้เรียน รวมทั้ง ใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่าง ถูกต้องตามหลักวิชาการ และจริยธรรม มีการอบรม สัมมนาและแลกเปลี่ยน ความรู้ในการสร้างและ พัฒนาสื่อดิจิทัล มีเครื่องมือในการพัฒนา เนื้อหาและตรวจสอบการ ลอกเลียนแบบทางวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพการ เรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน ให้มีประสิทธิภาพ	3. ครูออกแบบและผลิต สื่อดิจิทัล โดยเปิด โอกาสให้นักเรียนได้มี ปฏิสัมพันธ์กับสื่อ 4. ครูมีการประเมินผล การใช้งานสื่อดิจิทัลและ ปรับปรุงแก้ไขให้ เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และนักเรียน

ตาราง 12 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
				5. ครูแสวงหาความรู้ โดยการอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาสื่อดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ 6. ครูมีการแลกเปลี่ยนความรู้ในด้านการสร้างและผลิตสื่อ 7. ครูสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการพัฒนาเนื้อหา และตรวจสอบการลอกเลียนแบบทางวิชาการ

4. การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

4.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไว้ดังนี้

นฤเบศร์ ลือเรือง (2568, หน้า 6) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การนำเครื่องมือและแพลตฟอร์มดิจิทัลมาสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิตของบุคคล โดยเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา และตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

มุหัมมัดสาเก็ร เร้าะแลบา (2567, หน้า 101) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสารสนเทศ ทำให้สารสนเทศมีประโยชน์และใช้งานได้กว้างขวางมากขึ้น

สิริณัฐ ลิ้มป้งจางค์ (2566, หน้า 8) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ หมายถึง พฤติกรรมของครูที่แสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสารทำงานร่วมกัน และแบ่งปันข้อมูลและทรัพยากรร่วมกันผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

Redecker, C. (2017, p. 16) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ หมายถึง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และการพัฒนาวิชาชีพ

Skantz, E. (2022, p. 13) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารที่ครอบคลุมถึงความสามารถในการทำงานร่วมกัน และโต้ตอบกับเพื่อนร่วมงาน นักเรียน ผู้ดูแล และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในวิธีที่เหมาะสมผ่านทรัพยากรดิจิทัล

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง คุณลักษณะของครูที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การบริหารจัดการระบบสนับสนุนทางการศึกษา และการพัฒนาวิชาชีพ โดยมีการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง มีเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ มีการสะท้อนผลการปฏิบัติงานที่เกิดจากการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ

อาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาวางแผนปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

4.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไว้ดังนี้

นฤเบศร์ สือเรือง (2568, หน้า 6) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน ผ่านเครื่องมือที่เชื่อมโยงผู้เรียนจากหลากหลายพื้นที่และวัฒนธรรม ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ผ่านระบบออนไลน์ ซึ่งช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในมุมมองที่หลากหลาย

มุห์หมัดสาเเกร์ เร้าะแลบา (2567, หน้า 101) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านการติดต่อสื่อสาร การเป็นแหล่งข้อมูลความรู้ การดำเนินงานหรือธุรกิจและอื่น ๆ อีกนับไม่ถ้วน

สิริณัฐ ลิ้มป้งานงค์ (2566, หน้า 8) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ มีความสำคัญเพราะเป็นพฤติกรรมของครูที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ดิจิทัลพื้นฐาน การประยุกต์ใช้ซอฟต์แวร์ในการทำงานอย่างมืออาชีพ และความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตและเครือข่าย

Redecker, C. (2017, p. 19) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพมีความสำคัญเพราะเป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่เพียงแต่เพื่อยกระดับการสอนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาชีพกับเพื่อนร่วมงาน ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่สนใจอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาวิชาชีพ การพัฒนานวัตกรรม และเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

Jadallah, Y. (2023, p. 450) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพมีความสำคัญที่จะช่วยให้ครูมีการเติบโตทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นโอกาสการเรียนรู้ที่สำคัญสร้างวัฒนธรรมแห่งการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมประสิทธิภาพโดยรวมของครู

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการร่วมมือกันของครูผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การทำงาน รวมถึงเป็นการเปิดโอกาสทางการ เรียนรู้ที่สำคัญในการมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาชีพกับเพื่อนร่วมงาน ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้ ที่สนใจอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

4.3 องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักการศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลไว้ดังนี้

นฤเบศร์ ลือเรือง (2568, หน้า 7) กล่าวว่า องค์ประกอบของการ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย

1. การพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์
2. การบูรณาการเทคโนโลยี AI ในการเรียนรู้
3. การใช้เทคโนโลยีเสมือนจริง (AR / VR) เพื่อการศึกษา
4. การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันผ่านเครือข่ายดิจิทัล
5. การพัฒนาเนื้อหาแบบมัลติมีเดีย

มูห์หมัดสาเก็ เราะแลบา (2567, หน้า 101) กล่าวว่า องค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย

1. การจัดการทรัพยากรข้อมูล
2. ความรวดเร็วทันเหตุการณ์
3. ระบบสารสนเทศ
4. เกิดประสิทธิผล

สิริณัฐ ลิ้มป้งจางค์ (2566, หน้า 8) กล่าวว่า องค์ประกอบของ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำงานอย่างมีอาชีพ ประกอบด้วย

1. บริหารจัดการโดยใช้หลัก 4M
2. จัดอบรมการใช้งานระบบ
3. ส่งเสริมการระบบทำงานร่วมกัน

Redecker, C. (2017, p. 19) กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ ประกอบด้วย

1. การสื่อสารภายในองค์กร
2. ความร่วมมือกัน
3. การสะท้อนคิดการปฏิบัติ
4. การพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง

Skantz, E. (2022, p. 13) กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ ประกอบด้วย

1. การร่วมมือกัน
2. เครือข่ายความร่วมมือ
3. ความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสื่อสารและความร่วมมือผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล 2) การพัฒนาสมรรถนะและความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล 3) การบริหารจัดการและระบบสนับสนุนการทำงานดิจิทัล 4) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อพัฒนางาน 5) ความคล่องตัวและการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง

ตาราง 13 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการผลิตและการมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การผลิตและการมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 1. การสื่อสารและความร่วมมือผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล 2. การพัฒนาสมรรถนะและความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล 3. การบริหารจัดการและระบบสนับสนุนการทำงานดิจิทัล	คุณลักษณะของครูที่แสดงออกถึงความสามารถในการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การบริหารจัดการระบบสนับสนุนทางการศึกษา และการพัฒนาวิชาชีพ โดยมี การพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง มีเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับ	การมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการร่วมมือกันของครูผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การทำงาน รวมถึงเป็นการเปิดโอกาสทางการเรียนรู้ที่สำคัญในการมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาชีพกับเพื่อนร่วมงาน	พฤติกรรมของครูในการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การสร้างเครือข่ายทางวิชาชีพ การบริหารจัดการงาน และการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและเทคโนโลยีขั้นสูงในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน มีการจัดระบบข้อมูล	1. ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารการทำงานร่วมกันเป็นทีม การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันผ่านระบบดิจิทัล 2. ครูมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการทำงานร่วมกัน เช่น การใช้งานแพลตฟอร์มออนไลน์ การพัฒนาเนื้อหาแบบมัลติมีเดีย 3. ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหาร

ตาราง 13 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
4. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อพัฒนางาน 5. ความคล่องตัวและการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง	การใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่เสมอ มีการสะท้อนผลการปฏิบัติงานที่เกิดจากการมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาวางแผนปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้ดียิ่งขึ้น	ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาวิชาชีพ	สารสนเทศโดยระบบออนไลน์ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สะท้อนผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงการทำงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและบริบททางการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและพัฒนาวิชาชีพครู	การจัดการระบบสนับสนุนทำงาน เช่น Google Workspace, Zoom เป็นต้น 4. ครูมีการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยระบบออนไลน์ 5. ครูมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ 6. ครูมีการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการ

ตาราง 13 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความหมาย	ความสำคัญ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
				สร้างเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพ 7. ครูเข้ารับการอบรมสัมมนา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 8. ครูมีการสะท้อนผล การปฏิบัติงานที่เกิดจากการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาวางแผน ปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

1. ข้อมูลพื้นฐาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไป ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบด้วยเขตพื้นที่ปกครอง 4 อำเภอ คือ อำเภอดงเจริญ อำเภออากาศอำนวย อำเภอบ้านม่วงและอำเภอคำตากล้า แบ่งการปกครองออกเป็น 35 ตำบล 429 หมู่บ้าน พื้นที่ 2,838 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 272,118 คน ประกอบด้วย ชนพื้นเมืองหลายเผ่าพันธุ์ เช่น ไทยย้อ ไทยโย้ย ไทยลาว และภูไท สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตั้งอยู่ในศูนย์ราชการอำเภอดงเจริญ เลขที่ 530 หมู่ 5 ถนนเชื้อเจริญ อำเภอดงเจริญ จังหวัดสกลนคร อยู่ห่างจากตัวจังหวัดสกลนคร 85 กิโลเมตร ห่างจากอำเภอคำตากล้า 25 กิโลเมตร ห่างจากอำเภออากาศอำนวย 30 กิโลเมตร และห่างจากอำเภอบ้านม่วง 37 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตอำเภอโซ่พิสัย อำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา
อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตอำเภอดงเจริญ และอำเภอพังโคน
จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตอำเภอนาทม อำเภอนาหว้า
และอำเภอดงเจริญ จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตอำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร
และอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีโรงเรียน
ในสังกัดทั้งสิ้น 181 โรงเรียน มีรายละเอียดดังนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2566)
โรงเรียนก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา จำนวน 117 โรงเรียน คิดเป็น 64.64%
โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 2 โรงเรียน คิดเป็น 1.10% โรงเรียนขยายโอกาสทาง

การศึกษา / มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 61 โรงเรียน คิดเป็น 33.70% โรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา / มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็น 0.56% รวมทั้งสิ้น
จำนวน 181 โรงเรียน

2. วิสัยทัศน์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เป็นองค์กร
ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ สร้างคนดี มีความสุข

3. พันธกิจ

- 3.1 จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์
- 3.2 พัฒนาสถานศึกษาให้มีความปลอดภัยแก่ผู้เรียนและสร้างบรรยากาศ
ที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- 3.3 ส่งเสริมความเป็นเลิศของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามศักยภาพ
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 3.4 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตรและทักษะ
ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
- 3.5 สร้างโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำให้ผู้เรียนทุกคน
ได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
- 3.6 พัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความเชี่ยวชาญ
ในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศ
- 3.7 จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 3.8 พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับและจัดการศึกษา
โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
- 3.9 ส่งเสริมการจัดการศึกษาที่พัฒนาผู้เรียนให้มีสุขภาวะแข็งแรง
และมีความสุข

4. เป้าประสงค์

- 4.1 นักเรียน นักศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาชาติและเท่าทัน
การเปลี่ยนแปลงในโลกยุคใหม่

4.2 นักเรียน นักศึกษาประชาชน มีศักยภาพในการพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนาประเทศ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.3 ประชากรวัยเรียนและวัยแรงงาน มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ ระดับชาติและระดับสากล

4.4 ข้าราชการ ครู และบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคใหม่

4.5 องค์กรเอกชน ประชาชนและครอบครัวมีส่วนร่วมในการพัฒนา การศึกษาทรัพยากรมนุษย์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5. กลยุทธ์ / ยุทธศาสตร์

กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนทุกคน

กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

กลยุทธ์ที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ

6. อำนาจหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร

เขต 3

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ตามความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2561 ดังต่อไปนี้

มาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริมและ

สนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา ในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบ บริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการหรือกฎหมายอื่น และมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. อำนาจหน้าที่ในการบริหารและการจัดการศึกษา และพัฒนาสาระของหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

2. อำนาจหน้าที่ในการพัฒนางานด้านวิชาการและจัดให้มีระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษา

3. รับผิดชอบในการพิจารณาแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษา ของสถานศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2561 มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่ การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนา การศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น

2. วิเคราะห์จัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้น รับทราบและกำกับ ตรวจสอบ ติดตาม การใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา

4. กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขต พื้นที่การศึกษา

5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษา

6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล
เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัด และพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

7. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและประเมินผลสถานศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษา

8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาของ
เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบัน
ศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่
การศึกษา

9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา
การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

10. ประสาน ส่งเสริมการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ
และคณะทำงานด้านการศึกษา

11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กร หน่วยงานภาครัฐ เอกชน
และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ
ในเขตพื้นที่การศึกษา

12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่ได้รับมอบ
ให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ หรือปฏิบัติงานอื่นตามที่มอบหมาย

ตามข้อ 6 แห่งประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการ
ภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แบ่งส่วนราชการ
ภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มอำนวยการ
2. กลุ่มนโยบายและแผน
3. กลุ่มส่งเสริมการศึกษาทางไกล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
5. กลุ่มบริหารงานบุคคล
6. กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
7. กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา

8. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

9. หน่วยตรวจสอบภายใน

10. กลุ่มกฎหมายและคดี

7. สถานศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีโรงเรียน
ประถมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ แยกตาม
อำเภอ ดังนี้

ตาราง 14 โรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

อันดับ	อำเภอ	ประเภทของโรงเรียน			
		ประถมศึกษา		ขยายโอกาสทางการศึกษา	
1	คำตากล้า	ขนาดเล็ก	6	ขนาดเล็ก	-
		ขนาดกลาง	7	ขนาดกลาง	6
		ขนาดใหญ่	-	ขนาดใหญ่	-
2	อากาศอำนวย	ขนาดเล็ก	20	ขนาดเล็ก	-
		ขนาดกลาง	7	ขนาดกลาง	12
		ขนาดใหญ่	1	ขนาดใหญ่	-
3	วานรนิวาส	ขนาดเล็ก	43	ขนาดเล็ก	5
		ขนาดกลาง	9	ขนาดกลาง	21
		ขนาดใหญ่	1	ขนาดใหญ่	-
4	บ้านม่วง	ขนาดเล็ก	23	ขนาดเล็ก	2
		ขนาดกลาง	1	ขนาดกลาง	16
		ขนาดใหญ่	1	ขนาดใหญ่	-

จากตาราง 14 โรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 อำเภอคำตากล้า มีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 13 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 7.18 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 6 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.31 อำเภออากาศอำนวย มีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 28 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 15.47 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 12 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.63 อำเภอนาคู มีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 53 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.28 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 26 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 14.36 และอำเภอบ้านม่วง มีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 25 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 13.81 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 18 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 9.94

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0

ปรีชา ออกกิจวัตร (2565, หน้า 2260) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคกลางและภาคตะวันออก ผลการวิจัย พบว่า 1. องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร ในยุคการศึกษา 5.0 ประกอบด้วย 1) การบริหารเชิงกลยุทธ์ 2) นวัตกรรม 3) การสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร 4) การคิดสร้างสรรค์ 5) การสร้างบรรยากาศแห่งการส่งเสริมองค์กรนวัตกรรม 6) การทำงานเป็นทีม 7) การติดต่อสื่อสาร 8) การพัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ 9) ภาวะผู้นำ 10) การมีวิสัยทัศน์ 11) การบริหารความขัดแย้ง 12) การบริหารตามสถานการณ์ 13) การปฏิบัติงาน 14) งบประมาณ และ 15) การบริหารการเปลี่ยนแปลง 2. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารในยุคการศึกษา 5.0 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi – Square = 39.741, df = 28, P-value = 0.070, RMSEA = 0.024) 3. ยืนยันความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร

สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 พบว่า มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้อ มีความถูกต้อง และมีประโยชน์

ไพฑูรย์ แววงค์ (2565, หน้า 2) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งประสบการณ์ในการทำงาน และระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

สมพงษ์ เชื้อกพรหม (2565, หน้า 123) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสร้างบรรยากาศองค์การ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการมีส่วนร่วม 2) การเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกลยุทธ์องค์การ ด้านการจัดการความรู้ ด้านระบบโครงสร้างองค์การ และด้านการมุ่งเน้นผู้รับบริการ 3) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับการเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r_{xy} = .790$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ 4) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียน คือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการสร้างบรรยากาศองค์การ ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านการมีส่วนร่วม สามารถร่วมกันทำนายการเป็นองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียน ได้ร้อยละ 63.90 เขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z'Y = .488Z_4 + .313Z_3 + .443Z_1 - .416Z_2$

แวววรรณ จันทร์ชูกลิ่น (2566, หน้า 1708 – 1709) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารนวัตกรรมทางการศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ผลการวิจัย

พบว่า 1) สภาพพึงประสงค์ของการบริหารนวัตกรรมการศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และสภาพปัจจุบันของการบริหารนวัตกรรมการศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนา คือ นวัตกรรมด้านการบริหารจัดการ (PNImodified = 0.18) ควรได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก และนวัตกรรมด้านการวัดและประเมินผล (PNImodified = 0.13) เป็นลำดับสุดท้าย 2) กลยุทธ์การบริหารนวัตกรรมการศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมหลักสูตร กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมการเรียนการสอน กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมสื่อการสอน กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมการวัดและประเมินผล กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมการบริหารจัดการ และมีทั้งสิ้น 15 กลยุทธ์รอง 3) ผลการทดลองใช้กลยุทธ์ฯ พบว่า มีความเป็นไปได้ เหมาะสม ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ และมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปปฏิบัติได้ทุกกลยุทธ์

ศุภาเทพ จันทรเจริญ (2567, หน้า 268) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นพลเมืองดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรเชิงนวัตกรรม ด้านการคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม และด้านการมีวิสัยทัศน์การเปลี่ยนแปลงเชิงนวัตกรรม สามารถร่วมกันพยากรณ์การเป็นพลเมืองดิจิทัลของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถพยากรณ์การเป็นพลเมืองดิจิทัลของครูได้ร้อยละ 80.40

ชลธิชา ฤาชา (2567, หน้า 12) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างองค์กรแห่งนวัตกรรม ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม และด้านการบริหารความเสี่ยง สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูได้ร้อยละ 71.50

เดือนเพ็ญ พวงทอง (2567, หน้า 299) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเครือข่ายอำเภอบ้านดุง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม

ของผู้บริหารสถานศึกษาเครือข่ายอำเภอบ้านดุง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการสร้างองค์ความรู้นวัตกรรม รองลงมาคือ ด้านการคิดสร้างสรรค์ ด้านการมีวิสัยทัศน์ การเปลี่ยนแปลง และด้านการทำงานเป็นทีม และมีส่วนร่วม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการบริหารความเสี่ยง 2) แนวทางพัฒนา ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรวิเคราะห์แนวโน้มทิศทางการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา และนำมากำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา ส่งเสริมและ สนับสนุนให้บุคลากรร่วมกันทำงานเป็นทีม โดยพยายามเปิดโอกาสให้บุคลากรช่วยกันคิด ช่วยกันทำและระดมสมองมากขึ้น ให้มีความรู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อ พัฒนาระบบการศึกษาโดยอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัย และควรการพัฒนาด้านการบริหาร ความเสี่ยง ทั้งนี้ไม่ใช่มีแค่ความเสี่ยงเรื่องเงิน แต่รวมถึงความเสี่ยงเรื่องอาคารสถานศึกษา

มนต์ธิชา ฉัตรอักษรานนท์ (2567, หน้า 225 – 226) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) องค์ประกอบภาวะผู้นำ เชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 10 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์ เชิงนวัตกรรม ด้านมิตรภาพของการทำงานร่วมกัน ด้านผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านบริหารความเสี่ยง ด้านบรรยากาศในองค์กร ด้านกลยุทธ์ เชิงนวัตกรรม ด้านบุคลิกภาพ ด้านผู้นำ ด้านผู้นำการใช้เทคโนโลยี และด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก และด้านที่มากที่สุด คือ บรรยากาศในองค์กร 3) การเปรียบเทียบ ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกประสบการณ์ด้านการบริหาร สถานศึกษา ได้แก่ วิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม กลยุทธ์เชิงนวัตกรรม และผู้นำการใช้เทคโนโลยี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำ เชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ 5) ความเป็นไปได้ ของแนวทางมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และความเหมาะสมของแนวทางมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก

มยุรา สุภาพิชัย (2567, หน้า 1011) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนคาทอลิก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิศิษฐ์ มาแย้ม (2567, หน้า 178) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์

คณินิตย์ พลอาษา (2568, หน้า 346) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จตุพร คำม่วง (2568, หน้า 232) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นนวัตกรรมของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นนวัตกรรมของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .680$)

ชฎาพร รัตนกุล (2568, หน้า 286) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน

ณัฐธิชา ศรีเพชร (2569, หน้า 57 – 59) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ รองลงมาคือด้านการทำงาน

เป็นทีมและมีส่วนร่วม ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการมีวิสัยทัศน์การเปลี่ยนแปลง ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม และด้านการบริหารความเสี่ยง ตามลำดับ 2) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการบริหารความเสี่ยง สามารถร่วมกันพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของการจัดการเรียนรู้ของครูได้ร้อยละ 34.30

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะดิจิทัลของครู

มีนักวิชาการได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของครู ดังนี้

กนิชชา ศิริศักดิ์ (2561, หน้า 1) ได้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลสำหรับครู ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะดิจิทัลสำหรับครู ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล องค์ประกอบที่ 2 ทักษะการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล องค์ประกอบที่ 3 การเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล องค์ประกอบที่ 4 การผลิตสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลและองค์ประกอบที่ 5 จรรยาบรรณในการใช้สื่อ 2) ผลการพัฒนาเครื่องมือในการวัดสมรรถนะดิจิทัลของนิสิตครุศาสตร์ แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้ 2.1 แบบวัดทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค .944 ซึ่งถือว่ามีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับเหมาะสม 2.2 แบบวัดที่สร้างขึ้นมีความตรงเชิงโครงสร้าง โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไคสแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2(3, N = 55) = 1.843, p > .05$)

จันทร์จิรา ขานพล (2566, หน้า 633) ได้วิจัยเรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของครูที่ส่งผลต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้วิทยาการคำนวณในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะดิจิทัลของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพ และขนาดของโรงเรียน พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน 2) กระบวนการจัดการเรียนรู้วิทยาการคำนวณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพ และขนาดของโรงเรียน พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ตัวแปรสมรรถนะดิจิทัลของครูที่รวมส่งผลต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้วิทยาการคำนวณ ในโรงเรียนสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มี 5 ตัวแปร ได้แก่ ด้านการประเมิน
ข้อมูลสารสนเทศ ด้านการมีจริยธรรมทางเทคโนโลยี ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ผ่าน

เทคโนโลยี ด้านการมีวิจารณ์ญาณในการใช้เทคโนโลยีและด้านความสามารถ
ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 84

จิรายุ เกิดมณี (2567, หน้า 55 – 56) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล
ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 โดยรวม อยู่ใน
ระดับมาก และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า
การจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาการสร้างสภาพแวดล้อมดิจิทัล
และการพัฒนาวิชาชีพ และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ
ส่วนสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต 3 โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน
โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า ความปลอดภัยเชิงดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด
รองลงมาการพัฒนสมรรถนะดิจิทัล ทักษะพื้นฐานทางดิจิทัล สมรรถนะดิจิทัลในการสอน
และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การใช้ทรัพยากรดิจิทัล ตามลำดับ ผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 มีความสัมพันธ์
เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน คือ การสร้างสภาพแวดล้อมดิจิทัล
(X_4) โดยส่งผลกันในทางบวกทุกด้าน และมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
.05 จำนวน 1 ด้าน คือการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)

พิทักษ์ กันทา (2567, หน้า 120) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาและพัฒนา
สมรรถนะครูด้านดิจิทัล: กรณีศึกษาศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาตำบลปึงโค้ง สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะทางดิจิทัล
ของครูด้านที่มีสมรรถนะสูงสุด ได้แก่ ด้านการเข้าใจดิจิทัล ($\mu = 3.93$ $\sigma = 0.64$)
ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล ($\mu = 3.90$ $\sigma = 0.73$) ด้านการปรับตัว
สู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ($\mu = 3.80$ $\sigma = 0.63$) ด้านการใช้ดิจิทัล ($\mu = 3.54$ $\sigma = 0.67$)
ตามลำดับโดยมีแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลของครู ดังนี้ 1) ผู้บริหาร
ควรกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูให้ชัดเจน

รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันถึงทิศทางและเป้าหมายที่กำหนดไว้ 2) ผู้บริหารควรกำหนดกลุ่มทักษะในการพัฒนา ประกอบด้วย ด้านการเข้าใจดิจิทัล ด้านการใช้ดิจิทัล ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล 3) ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณและวัสดุครุภัณฑ์ที่เพียงพอและเหมาะสมเพื่อใช้ในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู 4) ผู้บริหารควรมีกระบวนการในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูที่ชัดเจนและต่อเนื่อง

ภาณุมาศ ธรรมถาวรสกุล (2567, หน้า 231) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา มีจำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ เข้าใจและเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เลือกวิธีการหรือเครื่องมือที่เหมาะสมกับข้อมูลที่ต้องการสืบค้นข้อมูลหรือเข้าถึง คิดวิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริงของสื่อและสารสนเทศที่หลากหลาย ติดต่อสื่อสารผ่านอุปกรณ์ดิจิทัลด้วยความมั่นคงปลอดภัยโดยไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น และจรรยาบรรณในการใช้สื่อในการแสดงความคิดเห็นบนโลกดิจิทัลอย่างเหมาะสม 2) การใช้ดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ ใช้เครื่องมือดิจิทัลในการออกแบบการสอนและประเมินผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้โปรแกรมประมวลผลคำ โปรแกรมตารางคำนวณและโปรแกรมนำเสนอในการทำงาน สร้างสรรค์ผลงานด้วยโปรแกรมหรือแอปพลิเคชัน ใช้เครื่องมือออนไลน์เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ และเผยแพร่แบ่งปันข้อมูลผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล 3) การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ ระบุปัญหาและการตัดสินใจใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ดิจิทัลที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และตัดสินใจเลือกสื่อรวมถึงเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้และ 4) การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ รู้เท่าทันสื่อดิจิทัลและเทคโนโลยี และอีกหนึ่งตัวชี้วัดคือ สร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้

วิลาวัลย์ สมยาโรน และน้ำฝน กันมา (2568, หน้า 301 – 324) ได้ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในยุคเทคโนโลยีเปลี่ยนโลก ผลการวิจัยสรุปได้ 2 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นแรก สภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา

รายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเตรียมการสอนและการวางแผน การจัดการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการเลือกใช้และสร้างสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ประเด็นที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับครูในยุคเทคโนโลยีเปลี่ยนโลก ผลการวิจัยนำเสนอแนวทางไว้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเตรียมการสอนและการวางแผน ควรมีการวิเคราะห์ผู้เรียนและออกแบบแผนการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรเน้นการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการสอน (Digital Integration) 3) ด้านการเลือกใช้และสร้างสื่อ นวัตกรรม ควรส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อดิจิทัลและใช้แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา และ 4) ด้านการวัดและประเมินผล ควรใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลายและเน้นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

สิทธิติมา วัฒนกุล (2568, หน้า 492) ได้วิจัยเรื่อง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครู โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง .701

คณิงนิตย์ พิลานอน (2569, หน้า 1455) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสื่อสารและทำงานร่วมกันกับผู้อื่นผ่านเทคโนโลยี ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีวิจารณญาณและความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี และมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .485$)

ธนวุฒิ คุณนาม (2569, หน้า 22) ได้วิจัยเรื่อง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ครูที่มีเพศต่างกันมีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งโดยรวมและรายด้าน

ไม่แตกต่างกัน มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีสมรรถนะโดยรวมไม่แตกต่างกัน มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีสมรรถนะโดยรวมแตกต่างกัน และด้านความรู้พื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านทักษะทางเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภิสรา กาทอง (2569, หน้า 237) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะดิจิทัลของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .903$)

2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

Asim, S. (2012, p. 1) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมหมายถึงการนำเสนอสิ่งใหม่ ๆ เช่น แนวคิด วิธีการ เทคนิค กระบวนการ ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือการค้นพบ เพื่อแก้ไขปัญหาปัจจุบันและตอบสนองความต้องการของผู้คนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผู้นำเชิงนวัตกรรมสามารถแก้ไขปัญหาปัจจุบันโดยมุ่งเน้นไปที่อนาคต ผู้นำเชิงนวัตกรรมมีคุณสมบัติร่วมกันหลายประการ เช่น ความรู้ ทักษะ ค่านิยม และพรสวรรค์ด้านภาวะผู้นำที่สามารถรับรู้ถึงอันตรายของปัญหาปัจจุบันและคาดการณ์ผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต พวกเขาวิสัยทัศน์และมุ่งมั่นที่จะยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของประชาชน รวมถึงปกป้องสิ่งแวดล้อมและโลก เพื่อสร้างสังคมที่เป็นธรรม

Arlene R. P. (2020, p. 1) ได้วิจัยเรื่อง คุณลักษณะความเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารโรงเรียนในฟิลิปปินส์: ผลกระทบต่อการจัดการการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารได้รับการประเมินจากครูผู้สอน โดยพิจารณาจากคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมทั้ง 4 ประการ ซึ่งหมายความว่าผู้บริหารมีความคิดสร้างสรรค์สูงมาก ผลการศึกษานี้ใช้เป็นแนวทางสำหรับนักวางแผนการศึกษาในการนำผลการศึกษาไปปรับใช้ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ โดยใช้แบบสอบถามที่ออกแบบโดยนักวิจัย เครื่องมือ

ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องและค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือของ Cronbach Alpha เท่ากับ 0.951 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Jerson F. T. (2025, p. 17) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษาและพฤติกรรมการทำงานและระดับความมุ่งมั่นของครู ผลการวิจัย พบว่า โดยทั่วไปแล้วผู้บริหารสถานศึกษาแสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมในระดับสูง ในขณะที่ครูแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมเชิงนวัตกรรมในระดับสูงและความมุ่งมั่นในระดับสูง ในทุกด้าน ทักษะระหว่างบุคคล การคิดเชิงนวัตกรรม และหลักการในการสร้างทีม เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทำงานเชิงนวัตกรรมและความมุ่งมั่น ของครู จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ การเป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์แบบร่วมมือในวัฒนธรรมแห่งนวัตกรรม การพัฒนา แบบบูรณาการที่มุ่งเน้นอนาคตและเปลี่ยนแปลง การริเริ่มที่ตอบสนองและมีพลวัต การเสริมสร้างศักยภาพและการบ่มเพาะความเป็นเลิศของครูอย่างสม่ำเสมอ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่เป็นบวกและให้การสนับสนุน การเติบโตแบบร่วมมือ ที่กล้าหาญ และความสมานฉันท์ในวิชาชีพ ด้วยเหตุนี้ การศึกษานี้จึงเน้นย้ำว่าภาวะผู้นำ เชิงนวัตกรรมเป็นแนวทางที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนที่ภาคการศึกษากำลัง เผชิญอยู่ โดยแนะนำให้ดำเนินการโครงการพัฒนาวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ด้านภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นของครูให้มากขึ้น

John, P. L. (2025, pp. 1804 – 1805) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการเป็นผู้นำ เชิงนวัตกรรมของผู้บริหารและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของครู ผลการวิจัย พบว่า ระดับการปฏิบัติการเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารในมุมมองของครูนั้นต่ำกว่า ความเป็นจริง อย่างไรก็ตาม ในมุมมองของผู้บริหารเอง การปฏิบัติการเป็นผู้นำ เชิงนวัตกรรมของผู้บริหารนั้นมีอยู่เสมอ ในทางกลับกัน ระดับทักษะในศตวรรษที่ 21 ของครูนั้นสูงมากตามที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่เป็นครูรับรู้ แต่การรับรู้ของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับ ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของครูนั้นอยู่ในระดับต่ำ การรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างครู และฝ่ายบริหารชี้ให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องกันในความเข้าใจ และจากการวิเคราะห์ ทางสถิติพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างแ่งมุมของขอบเขตของการเป็น ผู้นำ เชิงนวัตกรรมของผู้บริหารและแ่งมุมของระดับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ระหว่าง ผู้บริหารและครู มาตรฐานสูงสุดของการเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารคือทักษะด้าน

มนุษย์สัมพันธ์ และต่ำสุดคือการคิดเชิงกลยุทธ์ ส่วนสำหรับครู มาตรฐานสูงสุดของทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 คือทักษะชีวิตและทักษะการทำงาน และต่ำสุดคือทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม งานวิจัยนี้สนับสนุนว่า เพื่อยกระดับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของครู และปลูกฝังแนวทางการเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรม จำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะและการฝึกอบรมครูใหม่ และให้มีการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเพื่อเจาะลึกในแง่มุมเฉพาะที่ส่งผลต่อแนวทางการเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรมและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เพื่อตรวจสอบสาเหตุที่แท้จริง ซึ่งจะช่วยในการวางแผนและดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Monica, C. (2023, p. 110) ได้วิจัยเรื่อง คุณลักษณะความเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารโรงเรียนในฟิลิปปินส์: ผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม มีความเปิดกว้างทางความคิด กล้าเสี่ยง มีความมั่นคงทางอารมณ์ และมุ่งมั่นในการลงมือปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในรัฐริเวอร์สอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความใจกว้าง และควรมีการติดต่อสื่อสารกับบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ

Alharbi, A. M. (2023, p. 938) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้ การศึกษา ยุค 5.0 ในประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา ผลการศึกษาพบว่า การปรับใช้ การศึกษา 5.0 จะมีประโยชน์อย่างยิ่งในการมอบการศึกษาที่ดีขึ้นด้วยการใช้เทคโนโลยีที่ดีที่สุด การปรับโครงสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษา การปฏิวัติกระบวนการทางวิชาการ การนำความเป็นเลิศในการดำเนินงานมาใช้ในวงการศึกษา การใช้ทรัพยากรดิจิทัลในการจัดการศึกษา การยกระดับวัฒนธรรมการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เพื่อสังเกตและประเมินโลก ธุรกิจและการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งหมดนี้จะช่วยยกระดับการศึกษาในทุกประเทศได้อย่างแน่นอน ซึ่งปัจจุบันการศึกษา 5.0 อยู่ในช่วงของการปฏิรูปในแง่ของการปรับปรุงชุดองค์ความรู้ให้เป็นปัจจุบัน ดังนั้น การศึกษาในอนาคตจะต้องเจาะลึกยิ่งขึ้น เพื่อจัดการกับประเด็นปัญหาและความกังวล และนำเสนอแนวทางแก้ไขที่ทำได้จริง เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางวิชาการโดยรวมให้ดีขึ้น การศึกษานี้มีข้อจำกัดในเชิงลักษณะของการเป็นงานวิจัยเชิงแนวคิด ดังนั้น จึงสามารถขยายผลต่อไปยังระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพ เพื่อการสังเกตและประเมินผลที่ดีขึ้น

Fousiya, P. P. (2024, p. 5) ได้ศึกษาการจัดการ ศึกษา ยุค 5.0:

การบ่มเพาะทักษะชีวิตที่จำเป็นสำหรับคนรุ่นอนาคต พบว่า การศึกษา ยุค 5.0 แสดงถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงก้าวหน้า ที่มุ่งเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้รับมือกับความซับซ้อน ของศตวรรษที่ 21 แนวคิดนี้ตระหนักดีว่า การศึกษาควรครอบคลุมมากกว่าแค่ความรู้ ทางวิชาการ กล่าวคือ การศึกษาควรเตรียมพร้อมผู้เรียนด้วยทักษะชีวิตที่จำเป็น 8 ประการ คือ 1) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา 2) ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 3) การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน 4) ความฉลาดทางอารมณ์ 5) ความยืดหยุ่นและ ความสามารถในการปรับตัว 6) ความสามารถด้านวัฒนธรรมและระดับโลก 7) ทักษะด้าน ดิจิทัลและความสามารถทางเทคโนโลยี และ 8) การตระหนักถึงความหลากหลายทางโลก และวัฒนธรรม เพื่อความเจริญก้าวหน้าและเป็นเลิศในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

Kamalakar, G. (2024, p. 50) ได้ศึกษาบทบาทของนวัตกรรมเกี่ยวกับการ การศึกษา ยุค 5.0 พบว่า การศึกษา ยุค 5.0 เป็นตัวแทนของการปฏิวัติพลิกโฉม ภูมิทัศน์ การศึกษา ที่กำลังจะเกิดขึ้นในวงการการศึกษา แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของการศึกษา ผ่านการบูรณาการอย่างค่อยเป็นค่อยไปของการประยุกต์ใช้ ICT (เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร) และปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งเป็นการปูทางไปสู่การศึกษายุค 5.0

Khan, R. (2024, p. 23) ได้ศึกษาการศึกษา ยุค 5.0 และการพัฒนา ที่ยั่งยืน พบว่า การศึกษา ยุค 5.0 เป็นกรอบแนวคิดการศึกษาที่ค่อนข้างใหม่ซึ่งออกแบบมา เพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้บรรลุ การพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งผู้เรียนและผู้สอนต้องทำงาน ร่วมกัน และใช้เทคโนโลยีในแนวทางที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนา ทักษะความเป็นมนุษย์ การศึกษา ยุค 5.0 มุ่งเน้นไปที่ความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรของสังคม ดังนั้น จึงเป็นการดึงความสนใจของผู้เรียนไปสู่การสร้างสังคม ที่มีความยุติธรรมและเท่าเทียม ซึ่งทรัพยากรสามารถได้รับการพัฒนาและแบ่งปัน เนื่องจากการศึกษา ยุค 5.0 ยึดมนุษย์เป็นศูนย์กลาง จึงมุ่งเน้นที่โอกาสในการพัฒนา พรสวรรค์และความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้พวกเขาค้นพบ ความหมายของชีวิต และค้นพบเส้นทางของตนเอง

Shabir Ahmad, et al (2024, p. 19) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีที่ส่งเสริมทิศทางในอนาคตของการศึกษา ยุค 5.0 ผลการวิจัยสังเคราะห์ชี้ให้เห็น ว่า การศึกษา ยุค 5.0 ถือเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ และการปฏิวัติการศึกษาครั้งสำคัญ ที่มุ่งเน้นการเปลี่ยนผ่านสู่โลกดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ โดยมีหัวใจสำคัญคือการสร้าง

สภาพแวดล้อมที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง แนวคิดนี้ขับเคลื่อนด้วยการบูรณาการอย่างค่อยเป็นค่อยไปของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นเทคโนโลยีส่งเสริม ร่วมกับเทคโนโลยีอื่น ๆ เช่น บล็อกเชน และเทคโนโลยีโลกเสมือน เพื่อบรรลุเป้าหมายในการจัดอุปสรรคทางการเรียนรู้ เพิ่มการเข้าถึงการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วม พัฒนาการเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคล และยกระดับสุขภาพของผู้เรียน การเปลี่ยนผ่านนี้ยังคงเผชิญกับความท้าทายและข้อพิจารณาเชิงจริยธรรมที่สำคัญ ซึ่งจำเป็นต้องมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อผลักดันให้การศึกษายุค 5.0 กลายเป็นคลื่นลูกใหม่ของการปฏิรูปการศึกษาต่อไป

Galatro, D. (2025, p. 15) ได้ประยุกต์ใช้หลักการการศึกษา 5.0 โดยการบูรณาการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ได้แก่ การเรียนรู้ของเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล และเครื่องมือจำลองสถานการณ์ ควบคู่กับการใช้เซทบอท แนวทางนี้สามารถสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง เป็นแบบเฉพาะบุคคล และมีการโต้ตอบซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Industry 5.0 และ Society 5.0 ผลลัพธ์ที่ได้คือการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ การวิเคราะห์ การตีความข้อมูล และการแก้ปัญหา ในโลกแห่งความเป็นจริง โดยมุ่งเน้นการประยุกต์แนวคิดเชิงทฤษฎีสู่สถานการณ์จริง และเน้นย้ำถึงความยั่งยืน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงความท้าทายที่สำคัญในการนำไปปฏิบัติ โดยเฉพาะประเด็นด้านการยกระดับความรู้ด้านดิจิทัลของผู้เรียนให้ทัดเทียมกัน การปรับปรุงประสิทธิภาพของเซทบอท และข้อกังวลด้านจริยธรรมของ AI ซึ่งรวมถึงอคติและความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ที่จำเป็นต้องมีการพัฒนาและวิจัยเพิ่มเติมต่อไป

Judijanto, L. (2025, p. 369) ได้ศึกษาความร่วมมือและความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาความฉลาดทางดิจิทัลของนักเรียน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่านักเรียนที่มีส่วนร่วมในหลักสูตรที่อิงแนวคิดการศึกษายุค 5.0 แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นในด้านการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน การคิดเชิงวิพากษ์ และการทำงานเป็นทีม เมื่อเปรียบเทียบกับแนวทางแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ ผลการค้นพบยังชี้ให้เห็นว่า ครูในฐานะผู้อำนวยความสะดวก มีบทบาทสำคัญในการสร้างแรงบันดาลใจด้านนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ผ่านการใช้เทคโนโลยีและแนวทางการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน

2.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะดิจิทัลของครู

Mannila, L. (2018, p. 84) ได้วิจัยเรื่อง ความเชื่อมั่นในตนเองและความต้องการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองของครูในด้านสมรรถนะดิจิทัลและแนวคิดเชิงคำนวณมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการให้การศึกษาแก่เยาวชนที่พวกเขาต้องการในสังคมที่มีเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้น โรงเรียนและรัฐบาลต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อเนื่องในด้านนี้อย่างจริงจัง หากเราต้องการรับมือกับความท้าทายที่ระบุไว้ในการศึกษานี้ ผลลัพธ์ที่น่าเสนอในที่นี้บ่งชี้อย่างชัดเจนว่าการช่วยให้ครูพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในด้านสมรรถนะดิจิทัลมีความสำคัญ เนื่องจากงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงในวิชาที่สอนมีแนวโน้มที่จะทำงานได้นานขึ้น สร้างสภาพแวดล้อมการสอนที่ดีขึ้น และไม่หมดไฟได้ง่าย

Agibova, I. M. (2020) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในอนาคตในบริบทของการใช้สารสนเทศและการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลในการศึกษา ครูยุคใหม่ ผลการวิจัย พบว่า การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัลของการศึกษาครูสมัยใหม่ตามโครงการระดับชาติ “เศรษฐกิจดิจิทัลแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย” ที่นำมาใช้ ควรจะรับประกันการเตรียมบุคลากรที่มีคุณสมบัติสูง ซึ่งจะสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและก้าวหน้าด้วยทักษะและสมรรถนะดิจิทัลระดับสูง ที่สอดคล้องกับความต้องการทางสังคมและข้อกำหนดของเศรษฐกิจดิจิทัล จากข้อกำหนดเหล่านี้จึงจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสริมในกิจกรรมทางวิชาชีพ ครูยุคใหม่ต้องมีความเชี่ยวชาญในเครื่องมือการสอนดิจิทัลในระดับสูง เทคโนโลยีที่กล่าวถึงนี้เป็นเครื่องมือในการบรรลุผลลัพธ์ทางการศึกษา กำหนดระดับกิจกรรมทางวิชาชีพที่เหมาะสมของครู โดยพิจารณาจากหน้าที่และประเภทของกิจกรรมเหล่านี้ ตลอดจนมีส่วนร่วมช่วยในการดำเนินการตามมาตรฐานการศึกษาของรัฐบาลกลางในยุคต่อไป

Alba, R. (2022, pp. 9 – 11) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสอนด้านดิจิทัลในการฝึกอบรมครูเบื้องต้น: การทบทวนอย่างเป็นระบบ ผลการวิจัย พบว่าแนวคิดดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเปลี่ยนจากแนวคิดเรื่องความรู้ความเข้าใจด้านดิจิทัลของครู ซึ่งหมายถึงการจัดการเครื่องมือ ICT และการนำไปใช้ในเชิงการสอนและสมรรถนะด้าน ICT สำหรับครู ซึ่งวิเคราะห์ความรู้ด้านการสอนและความจำเป็นในการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง เป็นอิสระ และร่วมมือกัน มาเป็นการนำเสนอที่มีสถานการณ์และโอกาสที่หลากหลายสำหรับการสร้างนวัตกรรมทางวิชาชีพของครู

และในขณะเดียวกันจำเป็นต้องส่งเสริมกระบวนการที่ครอบคลุมของการใช้ ICT ในเชิงข้ามสาขา และมีความเหมาะสมผ่านแบบฝึกหัดเชิงปฏิบัติและซับซ้อน นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องบูรณาการ ICT เข้ากับหลักสูตรต่าง ๆ ที่ช่วยให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการสอนได้

Skantz, E. (2022, p. 1) ได้วิจัยเรื่อง ความสามารถทางดิจิทัล ระดับมืออาชีพของครู: ภาพรวมของการสร้างแนวคิดในวรรณกรรม ผลการวิจัย พบว่าจากการสังเคราะห์สมรรถนะดิจิทัลของครูที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ สามารถจำแนกได้ 7 ประการ ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านเทคโนโลยี 2) ความรู้ด้านเนื้อหา 3) ทักษะต่อการใช้เทคโนโลยี 4) สมรรถนะด้านการสอน 5) ความตระหนักทางวัฒนธรรม 6) แนวทางวิพากษ์วิจารณ์ และ 7) การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ โดยสมรรถนะด้านเทคโนโลยีและการสอน เป็นคุณลักษณะที่โดดเด่นที่สุดสำหรับครู

Falloon, G. (2020, p. 2449) ได้วิจัยเรื่อง จากความรู้พื้นฐานด้านดิจิทัลสู่ความสามารถด้านดิจิทัล: กรอบความสามารถด้านดิจิทัลของครู (TDC) ผลการวิจัย พบว่า กรอบแนวคิดด้านความสามารถด้านดิจิทัลของครู (Teacher Digital Competence: TDC) ได้ก้าวข้ามแนวคิดเชิงเทคนิคและการรู้หนังสือแบบเดิม ๆ โดยสนับสนุนความเข้าใจแบบองค์รวมและกว้างขวางมากขึ้น ซึ่งตระหนักถึงความรู้และทักษะที่ซับซ้อนมากขึ้นที่เยาวชนต้องการเพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีจริยธรรม ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ ในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย และใช้สื่อดิจิทัลเป็นสื่อกลาง มีการอธิบายถึงนัยสำคัญของกรอบแนวคิดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของลักษณะสหวิทยาการและความจำเป็นที่ครูทุกคนต้องมีส่วนร่วมอย่างมีจุดมุ่งหมายและตั้งใจในการบรรลุวัตถุประสงค์

Yang, L. (2023, p. 690) ได้วิจัยเรื่อง ความสามารถด้านดิจิทัลของครูฝึกหัดและครูประจำการระดับ K – 12 ในประเทศจีน: การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ ผลการวิจัย พบว่า การทบทวนอย่างเป็นระบบนี้ประกอบด้วยบทความเชิงทฤษฎีและเชิงประจักษ์ จำนวน 50 บทความ โดยใช้ประเทศจีนเป็นกรณีศึกษาเฉพาะเพื่อระบุความพยายามและความท้าทายต่อความสามารถด้านดิจิทัลของครู โดยใช้ช่วงเวลาการค้นหาคำปี 2010 – 2023 งานวิจัยนี้มีข้อค้นพบหลักสี่ประการ ได้แก่ 1) “ความสามารถด้าน ICT ของครู” และ “ความรู้ด้านสารสนเทศของครู” เป็นคำหลักที่ใช้ในการอธิบายการใช้เทคโนโลยีของครูเพื่อการสอนและการเรียนรู้ 2) งานวิจัยปัจจุบันส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การตรวจสอบสถานะของความสามารถด้านดิจิทัลของครู ปัจจัย

ที่มีอิทธิพล และการฝึกอบรมครู ในส่วนของการใช้ ICT ของครูเพื่อการเรียนการสอน คุณค่าของสิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งข้อมูลการสอนดิจิทัลต้องได้รับการยอมรับ เนื่องจากครูต้องการความสามารถด้านดิจิทัลขั้นสูง ดังนั้น การฝึกอบรมครูจึงกลายเป็น หัวข้อวิจัยที่กำลังเกิดขึ้นใหม่ในประเทศจีน 3) การศึกษาแบบไม่ทดลองสำหรับประชากรครู ที่ปฏิบัติงานอยู่เป็นทิศทางการวิจัยชั้นนำที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านดิจิทัลของครู ในบริบทของประเทศจีน 4) การสร้างบรรยากาศ ICT ที่ดีโดยรัฐบาลและโรงเรียน การฝึกอบรมครู และการใช้กลยุทธ์การสอนที่ดี เป็นข้อเสนอหลัก 3 ประการที่ได้มีการ นำเสนอเพื่อปรับปรุงความสามารถทางดิจิทัลของครูในประเทศจีน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม 2) การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยี 3) การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล 4) การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต 5) การมีทักษะการคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม และสมรรถนะดิจิทัลของครู ที่ประกอบด้วย 1) การรู้ดิจิทัล 2) การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 3) การผลิตและการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ 4) การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพราะสถานศึกษา ครู และบุคลากรจะพัฒนาได้ จำเป็นต้องมีผู้นำที่มีความสามารถ ที่จะสามารถนำสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยภาวะผู้นำเชิง นวัตกรรมของผู้บริหารในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครูยังส่งผลต่อ คุณภาพการจัดการศึกษาและส่งผลต่อผู้เรียนอีกด้วย เพราะคุณภาพของผู้เรียนคือ เป้าหมายหลักในการจัดการศึกษา ดังนั้นภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร ในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครูจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน สถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการดำเนินงาน ให้มีประสิทธิภาพ ต่อไปได้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบที (t – distribution)
F	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบเอฟ (F – distribution)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
%	แทน	ร้อยละ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำ เชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
X_1	แทน	การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม
X_2	แทน	การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

X_3	แทน การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล
X_4	แทน การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
X_5	แทน การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม
X_t	แทน ภาพรวมภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0
Y_1	แทน การรู้ดิจิทัล
Y_2	แทน การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
Y_3	แทน การสร้างและผลิตสื่อดิจิทัล
Y_4	แทน การมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
Y_t	แทน ภาพรวมสมรรถนะดิจิทัลของครู
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือประสิทธิภาพในอำนาจพยากรณ์
a	แทน ค่าคงที่ของพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
b	แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
β	แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
$S.E._b$	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนคะแนนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ ตัวแปรพยากรณ์
$S.E._{est}$	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะ
การเปิดสอนของโรงเรียน โดยการหาร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน

3.1.1 เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน โดยใช้สถิติ t - test ชนิด Independent Samples

3.1.2 เปรียบเทียบสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน โดยใช้สถิติ t - test ชนิด Independent

3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

3.3 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณที่ละขั้นตอน (Stepwise multiple Regression)

ตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล จำนวน 332 ฉบับ จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 90 โรงเรียน ได้แบบสอบถามกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์ จำนวน 332 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นได้ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องตามเกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามที่กำหนดไว้ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติการหาร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดนำเสนอ ดังตาราง 18

ตาราง 18 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน

ที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	n	ร้อยละ
1	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
	1. ผู้บริหารสถานศึกษา	90	27.11
	2. ครูผู้สอน	242	72.89
	รวม	332	100.00
2	ลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน		
	1. โรงเรียนประถมศึกษา	59	65.56
	2. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	31	34.44
	รวม	90	100.00

จากตาราง 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 332 คน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 27.11 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 72.89

เมื่อจำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 65.56 และอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.44

2. การวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม นำเสนอดังตาราง 19

ตาราง 19 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม

ด้านที่	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม	4.66	0.44	มากที่สุด	1
2	การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	4.60	0.47	มากที่สุด	5
3	การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล	4.66	0.44	มากที่สุด	2
4	การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.65	0.53	มากที่สุด	4
5	การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม	4.65	0.50	มากที่สุด	3
รวม		4.65	0.44	มากที่สุด	

จากตาราง 19 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ย

จากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.44) การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.44) การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.50) การสร้างบรรยากาศองค์กร นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.53) และการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.60$)

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
รายด้าน นำเสนอดังตาราง 20 – 24

ตาราง 20 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม

ข้อ	ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาได้	4.68	0.52	มากที่สุด	3
2	ผู้บริหารสร้างโอกาสพัฒนาได้ทุกสถานการณ์และทันต่อการเปลี่ยนแปลง	4.62	0.59	มากที่สุด	7
3	ผู้บริหารมีกระบวนการสร้างวิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ และการเผยแพร่วิสัยทัศน์ที่เป็นระบบชัดเจน	4.64	0.60	มากที่สุด	5
4	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ดี ตามทิศทาง และเป้าหมายของสถานศึกษาที่กำหนดไว้	4.71	0.52	มากที่สุด	1
5	ผู้บริหารมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรม และคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพไปสู่เป้าหมาย	4.67	0.55	มากที่สุด	4

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
6	ผู้บริหารสามารถสร้างความไว้วางใจและสร้างความเชื่อมั่นให้กับครูและบุคลากรในการกำหนดวิสัยทัศน์ทิศทาง และเป้าหมายของสถานศึกษา	4.62	0.56	มากที่สุด	6
7	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเห็นคุณค่าของตนเอง และแสดงศักยภาพในการวิเคราะห์การทำงานได้อย่างเป็นระบบ	4.71	0.52	มากที่สุด	2
รวม		4.66	0.44	มากที่สุด	

จากตาราง 20 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ดี ตามทิศทาง และเป้าหมายของสถานศึกษาที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.52) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเห็นคุณค่าของตนเอง และแสดงศักยภาพในการวิเคราะห์การทำงานได้อย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.52) และผู้บริหารสามารถวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาได้ ($\bar{X} = 4.68$) ตามลำดับ

ตาราง 21 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
 ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

ข้อ	ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารเป็นผู้นำในการขับเคลื่อน สถานศึกษาด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ที่สนับสนุนให้การดำเนินงาน ในสถานศึกษามีประสิทธิภาพ	4.70	0.49	มากที่สุด	1
2	ผู้บริหารมีความสามารถในการวิเคราะห์ ควบคุมและบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	4.59	0.54	มากที่สุด	5
3	ผู้บริหารมีการติดตาม ทบทวน และปรับปรุงกรอบบริหารความเสี่ยง เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และการเปลี่ยนแปลง	4.60	0.56	มากที่สุด	4
4	ผู้บริหารมีการบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี อย่างเป็นระบบ มีการบันทึกและรายงาน ความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ	4.50	0.62	มาก	7
5	ผู้บริหารมีการประเมินความเสี่ยงและ วางแผนในการลดหรือควบคุมความเสี่ยง เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยี ที่นำมาใช้ เช่น ความล้มเหลวของระบบ ความปลอดภัยของข้อมูล ค่าใช้จ่าย ที่สูงเกินคาด หรือผลกระทบต่อผู้ใช้งาน เป็นต้น	4.51	0.62	มากที่สุด	6

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
6	ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากร ตระหนักและให้ความสำคัญกับการ บริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	4.65	0.55	มากที่สุด	2
7	ผู้บริหารมีการสื่อสาร สร้างความเข้าใจ และให้คำปรึกษาให้กับครูและบุคลากร อยู่เสมอ เพื่อให้การใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพ	4.64	0.62	มากที่สุด	3
รวม		4.60	0.47	มากที่สุด	

จากตาราง 21 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง
ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 6 ข้อ และอยู่ในระดับมาก
จำนวน 1 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารเป็นผู้นำ
ในการขับเคลื่อนสถานศึกษาด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่สนับสนุนให้การดำเนินงาน
ในสถานศึกษา มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.70$) ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรตระหนัก
และให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
($\bar{X} = 4.65$) และผู้บริหารมีการสื่อสาร สร้างความเข้าใจ และให้คำปรึกษาให้กับครู
และบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อให้การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.64$)
ตามลำดับ

ตาราง 22 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ด้านการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล

ข้อ	ด้านการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารมีการสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติงานโดยมีการบูรณาการความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่ายในการสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมในการบริหารสถานศึกษา	4.66	0.54	มากที่สุด	3
2	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบและสร้างสรรค์นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล	4.64	0.53	มากที่สุด	6
3	ผู้บริหารเปิดโอกาสและโน้มน้าวให้บุคลากรและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน และรวมกันใช้นวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์	4.65	0.54	มากที่สุด	5
4	ผู้บริหารกำหนดบทบาท วางแผน มอบหมายงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถของครูและบุคลากรในการร่วมกันสร้างนวัตกรรม	4.66	0.58	มากที่สุด	4
5	ผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยได้จัดหานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่ยืดหยุ่น	4.68	0.58	มากที่สุด	2

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
6	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้เข้ารับการอบรม สัมมนา เพื่อนำความรู้มาใช้ในการออกแบบนวัตกรรมพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคลของนักเรียน	4.77	0.45	มากที่สุด	1
7	ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้เชิงนวัตกรรมและการพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล รวมทั้งมีการรวมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูและบุคลากร เพื่อรวมแก้ไขปัญหาและปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น	4.58	0.68	มากที่สุด	7
รวม		4.66	0.44	มากที่สุด	

จากตาราง 22 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้เข้ารับการอบรม สัมมนา เพื่อนำความรู้มาใช้ในการออกแบบนวัตกรรมพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคลของนักเรียน ($\bar{X} = 4.77$) ผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยได้จัดหา นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อม และทรัพยากรที่ยืดหยุ่น ($\bar{X} = 4.68$) และผู้บริหารมีการสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติงานโดยมีการบูรณาการความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่ายในการสร้างสรรค์ผลงาน นวัตกรรมในการบริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.66$) ตามลำดับ

ตาราง 23 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ด้านการสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ข้อ	ด้านการสร้างบรรยากาศแห่งองค์กร นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายและ วางแผนการสร้างวัฒนธรรมองค์กร ที่เห็นคุณค่าของนวัตกรรมการเรียนรู้	4.68	0.59	มากที่สุด	3
2	ผู้บริหารสร้างค่านิยมองค์กรใหม่ ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.66	0.62	มากที่สุด	5
3	ผู้บริหารสร้างบรรยากาศและ สภาพแวดล้อมที่ดีในสถานศึกษาเพื่อให้ ครู บุคลากร และนักเรียน ปฏิบัติงาน และเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ มีความสุข	4.60	0.64	มากที่สุด	8
4	ผู้บริหารไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้รวม แสดงความคิดเห็น มีน้ำใจ มีมารยาท ในการทำงานร่วมกัน	4.64	0.66	มากที่สุด	6
5	ผู้บริหารมีการนำนวัตกรรมและ เทคโนโลยีมาใช้เพื่อรองรับการเรียนรู้ได้ ทุกที่ ทุกเวลา ส่งเสริมคุณลักษณะการ เรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับนักเรียนและชุมชน	4.67	0.59	มากที่สุด	4
6	ผู้บริหารอำนวยความสะดวกให้ครู และบุคลากรในการทำงาน และจัดหา อุปกรณ์เครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ ให้กับครูและนักเรียน ให้มีความพร้อม สำหรับการใช้งานอยู่เสมอ	4.60	0.71	มากที่สุด	9

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการสร้างบรรยากาศแห่งองค์กร นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
7	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาและต่อยอดแนวคิดนวัตกรรม และการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.70	0.59	มากที่สุด	2
8	ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้เสริมสร้างและแสดงภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมเพื่อร่วมกันสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.70	0.53	มากที่สุด	1
9	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความพร้อมในการรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ นักเรียนและชุมชนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา	4.61	0.61	มากที่สุด	7
รวม		4.65	0.53	มากที่สุด	

จากตาราง 23 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้เสริมสร้างและแสดงภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมเพื่อร่วมกันสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.53) ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาและต่อยอดแนวคิดนวัตกรรมและการเรียนรู้

ตลอดชีวิต ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.59) และผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายและวางแผน
การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เห็นคุณค่าของนวัตกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.68$) ตามลำดับ

ตาราง 24 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

ข้อ	ด้านการมีทักษะ การคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ มีทักษะในการทำงานขั้นสูง มีความ เชี่ยวชาญที่เกิดจากความรู้อยู่ และประสบการณ์	4.69	0.52	มากที่สุด	2
2	ผู้บริหารมีความคิดริเริ่ม คิดสิ่งใหม่ ๆ หลากหลายรูปแบบในการสร้างสรรค์ นวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้หรือ การปฏิบัติงาน	4.63	0.55	มากที่สุด	5
3	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และมีการ วางแผนสำหรับการป้องกันและแก้ไข ในกรณีที่มีการเกิดปัญหาไว้วงหน้า	4.62	0.60	มากที่สุด	6
4	ผู้บริหารมีความยืดหยุ่นในการคิด สามารถทำงานร่วมกับครูและบุคลากรได้ อย่างสร้างสรรค์	4.66	0.58	มากที่สุด	4
5	ผู้บริหารส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครู และบุคลากรได้สร้างสรรค์ผลงานที่เป็น ประโยชน์ร่วมกัน ทำให้บุคลากรทุกคน เห็นคุณค่าของนวัตกรรมที่ได้	4.68	0.56	มากที่สุด	3

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการมีทักษะ การคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
6	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้ มีทางเลือกในการพัฒนางาน เพื่อพัฒนา นวัตกรรมและนำนวัตกรรมไปใช้ อย่างมีประสิทธิภาพ	4.70	0.54	มากที่สุด	1
7	ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของผู้ที่มีทักษะ การคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม สามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำกับครู และบุคลากรได้	4.55	0.71	มากที่สุด	7
รวม		4.65	0.50	มากที่สุด	

จากตาราง 24 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการมีทักษะการคิด
สร้างสรรค์นวัตกรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ
ดังนี้ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้มีทางเลือกในการพัฒนางาน เพื่อพัฒนา
นวัตกรรมและนำนวัตกรรมไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.70$) ผู้บริหารมีกระบวนการ
การคิดอย่างเป็นระบบ มีทักษะในการทำงานขั้นสูง มีความเชี่ยวชาญที่เกิดจากความรู้
และประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.69$) และผู้บริหารส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครู และบุคลากร
ได้สร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน ทำให้บุคลากรทุกคนเห็นคุณค่าของนวัตกรรม
ที่ได้ ($\bar{X} = 4.68$) ตามลำดับ

3. วิเคราะห์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม นำเสนอดังตาราง 25

ตาราง 25 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม

ด้านที่	สมรรถนะดิจิทัลของครู	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	การรู้ดิจิทัล	4.66	0.36	มากที่สุด	2
2	การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	4.69	0.38	มากที่สุด	1
3	การผลิตและการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้	4.61	0.43	มากที่สุด	4
4	การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.63	0.41	มากที่สุด	3
รวม		4.65	0.35	มากที่สุด	

จากตาราง 25 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.69$) การรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.66$) การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.63$) และการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.61$)

3.1 วิเคราะห์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 รายด้าน นำเสนอ ดังตาราง 26 – 29

ตาราง 26 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3 ด้านการรู้ดิจิทัล

ข้อ	ด้านการรู้ดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ครูมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถเข้าถึง และใช้ข้อมูลหรือสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างถูกต้อง	4.67	0.51	มากที่สุด	5
2	ครูมีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ ประเมินค่า ความน่าเชื่อถือของข้อมูล สารสนเทศ	4.60	0.51	มากที่สุด	7
3	ครูมีวิจาร์ณญาณในการรับข้อมูลข่าวสาร และมีการตรวจสอบข้อเท็จจริง ก่อนจะเผยแพร่ข้อมูล	4.74	0.44	มากที่สุด	1
4	ครูมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย พระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์ หรือนโยบาย ด้านดิจิทัล เช่น ความรู้ด้านลิขสิทธิ์ ความรู้ด้านบทลงโทษ ความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นต้น	4.48	0.58	มาก	8
5	ครูมีความระมัดระวังในการเผยแพร่ ข้อมูลส่วนตัวของตนเอง นักเรียน และผู้อื่นในช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ	4.73	0.49	มากที่สุด	2
6	ครูมีการบูรณาการและใช้ประโยชน์ ด้านนวัตกรรมจากข้อมูลสารสนเทศ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์ ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน และวงการศึกษา	4.68	0.51	มากที่สุด	4

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการรู้ดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
7	ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารการทำงาน และการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและปลอดภัย	4.71	0.51	มากที่สุด	3
8	ครูได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการรู้ดิจิทัล และการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	4.65	0.59	มากที่สุด	6
รวม		4.66	0.36	มากที่สุด	

จากตาราง 26 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการรู้ดิจิทัล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 7 ข้อ และอยู่ในระดับมากจำนวน 1 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูมีวิจาร์ณญาณในการรับข้อมูลข่าวสาร และมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนจะเผยแพร่ข้อมูล ($\bar{X} = 4.74$) ครูมีความระมัดระวังในการเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัวของตนเอง นักเรียน และผู้อื่นในช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.73$) และครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารการทำงาน และการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และปลอดภัย ($\bar{X} = 4.71$) ตามลำดับ

ตาราง 27 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3 ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

ข้อ	ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ครูมีความรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างอย่างมีความรับผิดชอบ เหมาะสม และเป็นประโยชน์	4.77	0.42	มากที่สุด	1
2	ครูคำนึงถึงกฎเกณฑ์หรือข้อตกลง ที่พึงใช้ร่วมกัน เคารพสิทธิส่วนบุคคล ไม่เผยแพร่ข้อมูลผู้อื่นโดยไม่ยินยอมหรือ กระทบต่อความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น	4.72	0.46	มากที่สุด	4
3	ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความ คุ้มครองภายใต้กฎหมาย เช่น ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา ฯลฯ	4.55	0.64	มากที่สุด	7
4	ครูให้ความสำคัญกับสิทธิความเป็น เจ้าของทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึง ลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์ โดยใช้ซอฟต์แวร์ อย่างถูกต้องตามสิทธิ์ ไม่ละเมิดใช้งาน อย่างผิดกฎหมาย	4.61	0.62	มากที่สุด	6
5	ครูมีการขออนุญาต ให้เครดิตและไม่ ดัดแปลงข้อมูล เมื่อมีความจำเป็น ในการต้องใช้ข้อมูลที่เป็นลิขสิทธิ์ของผู้อื่น อย่างถูกต้อง	4.69	0.51	มากที่สุด	5
6	ครูปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ ใช้เทคโนโลยีอย่างเคร่งครัด ตระหนักถึง สิ่งที่จะเกิดขึ้นในสังคมที่เกิดจากผล ของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของตนเอง	4.75	0.43	มากที่สุด	2

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
7	ครูมีการออกแบบความปลอดภัย ในการเข้าถึงข้อมูล โดยการกำหนดสิทธิ์ ในการเข้าถึงข้อมูล และรหัสผ่าน ที่มีความปลอดภัย	4.73	0.45	มากที่สุด	3
รวม		4.69	0.38	มากที่สุด	

จากตาราง 27 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูมีความรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างอย่างมีความรับผิดชอบ เหมาะสม และเป็นประโยชน์ ($\bar{X} = 4.77$) ครูปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีอย่างเคร่งครัด ตระหนักถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในสังคมที่เกิดจากผลของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของตนเอง ($\bar{X} = 4.75$) และครูมีการออกแบบความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูล โดยการกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูล และรหัสผ่านที่มีความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.73$) ตามลำดับ

ตาราง 28 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้

ข้อ	ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนรู้	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถ ออกแบบและพัฒนาสื่อสารสนเทศใน รูปแบบดิจิทัลได้	4.69	0.51	มากที่สุด	1

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนรู้	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
2	ครูสามารถประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลและสื่อผสม ในการจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาและบริบทวิชา	4.61	0.54	มากที่สุด	3
3	ครูออกแบบและผลิตสื่อดิจิทัล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ เกิดความสนุกสนาน และสามารถทราบผลการเรียนได้ทันที	4.54	0.55	มากที่สุด	7
4	ครูมีการประเมินผลการใช้งานสื่อดิจิทัล และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและนักเรียน	4.59	0.54	มากที่สุด	4
5	ครูแสวงหาความรู้ โดยการอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาสื่อดิจิทัล อยู่เสมอ	4.66	0.51	มากที่สุด	2
6	ครูมีการแลกเปลี่ยนความรู้ในด้านการสร้างและผลิตสื่อกับครูภายในโรงเรียน และต่างโรงเรียน รวมถึงมีการสร้างเครือข่ายสำหรับการพัฒนางานเพื่อการศึกษา	4.59	0.56	มากที่สุด	5
7	ครูสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการพัฒนาเนื้อหา และตรวจสอบการคัดลอกทางวิชาการได้อย่างถูกต้อง	4.57	0.56	มากที่สุด	6
รวม		4.61	0.43	มากที่สุด	

จากตาราง 28 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวม

อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถออกแบบและพัฒนาสื่อสารสนเทศในรูปแบบดิจิทัลได้ ($\bar{X} = 4.69$) ครูแสวงหาความรู้ โดยการอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาสื่อดิจิทัลอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.66$) และครูสามารถประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลและสื่อผสม ในการจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาและบริบทวิชา ($\bar{X} = 4.61$) ตามลำดับ

ตาราง 29 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3 ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ข้อ	ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารการทำงานร่วมกันเป็นทีม การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันผ่านระบบดิจิทัล	4.63	0.60	มากที่สุด	4
2	ครูมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนางานร่วมกัน เช่น การใช้งานแพลตฟอร์มออนไลน์ การพัฒนาเนื้อหาแบบมัลติมีเดีย เพื่อยกระดับคุณภาพการปฏิบัติงาน	4.60	0.56	มากที่สุด	6
3	ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการระบบสนับสนุนการทำงาน เช่น Google Workspace, Zoom เป็นต้น	4.52	0.69	มากที่สุด	8
4	ครูมีการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยระบบออนไลน์ ผู้บริหาร นักเรียน และผู้ปกครองสามารถเข้าถึงเพื่อตรวจสอบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับตนเองได้	4.58	0.58	มากที่สุด	7

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
5	ครูมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ ไม่ใช่ไปในทางที่เสียหาย และระมัดระวังในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับผู้อื่น	4.70	0.47	มากที่สุด	2
6	ครูมีการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพ	4.70	0.49	มากที่สุด	3
7	ครูเข้ารับการอบรม สัมมนาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ	4.71	0.47	มากที่สุด	1
8	ครูมีการสะท้อนผลการปฏิบัติงานที่เกิดจากการมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาวางแผนปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้ดียิ่งขึ้น	4.61	0.55	มากที่สุด	5
รวม		4.63	0.41	มากที่สุด	

จากตาราง 29 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูเข้ารับการอบรม สัมมนา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.71$) ครูมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ ไม่ใช่ไปในทางที่เสียหาย และระมัดระวังในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47)

และครูมีการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

4.1 เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน

4.1.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมนำเสนอ ดังตาราง 30

ตาราง 30 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อ

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม

ด้านที่	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0	ผู้บริหาร สถานศึกษา (n = 90)		ครูผู้สอน (n = 242)		t	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม	4.84	0.32	4.60	0.46	5.373**	.000
2	การบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยี	4.80	0.34	4.52	0.48	5.954**	.000
3	การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ส่วนบุคคล	4.86	0.26	4.59	0.47	6.561**	.000

ตาราง 30 (ต่อ)

ด้านที่	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0	ผู้บริหาร สถานศึกษา (n = 90)		ครูผู้สอน (n = 242)		t	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
4	การสร้างบรรยากาศองค์กร นวัตกรรมการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	4.86	0.28	4.57	0.58	6.095**	.000
5	การมีทักษะการคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม	4.81	0.31	4.59	0.54	4.758**	.000
รวม		4.83	0.28	4.57	0.47	6.128**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ในบางส่วนที่ว่า “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน”

4.1.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 นำเสนอตาราง 31

ตาราง 31 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงาน
 ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่แตกต่างกัน เกี่ยวกับ
 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม

ด้าน ที่	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0	โรงเรียน ประถมศึกษา (n = 59)		โรงเรียน ขยายโอกาส ทางการศึกษา (n = 31)		t	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม	4.66	0.44	4.67	0.44	-.198	.843
2	การบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยี	4.63	0.42	4.57	0.52	1.163	.246
3	การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ส่วนบุคคล	4.70	0.39	4.62	0.49	1.613	.108
4	การสร้างบรรยากาศองค์กร นวัตกรรมการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	4.73	0.37	4.56	0.65	2.759**	.006
5	การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม	4.71	0.40	4.58	0.58	2.420*	.016
รวม		4.69	0.37	4.60	0.51	1.724	.086

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงาน
 ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1

ในบางส่วนที่ว่า “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน”

4.2 เปรียบเทียบสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน

4.2.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 นำเสนอดังตาราง 32

ตาราง 32 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อ
สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม

ด้านที่	สมรรถนะดิจิทัลของครู	ผู้บริหาร สถานศึกษา (n = 90)		ครูผู้สอน (n = 242)		t	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การรู้ดิจิทัล	4.70	0.33	4.64	0.38	1.379	.169
2	การมีจริยธรรมและ จรรยาบรรณด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล	4.73	0.32	4.68	0.39	1.226	.222
3	การผลิตและการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการ จัดการเรียนรู้	4.68	0.38	4.58	0.45	1.911	.057
4	การมีส่วนร่วมอย่างมี อาชีพในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล	4.69	0.39	4.61	0.41	1.693	.091
รวม		4.70	0.31	4.63	0.37	1.830	.069

จากตาราง 32 แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อ
สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1
ในบางส่วนที่ว่า “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0
และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ
การดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน”

4.2.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและ
ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่แตกต่างกัน

เกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 นำเสนอ ดังตาราง 33

ตาราง 33 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงาน ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่แตกต่างกัน เกี่ยวกับ สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวม

ด้าน ที่	สมรรถนะดิจิทัลของครู	โรงเรียน ประถมศึกษา (n = 59)		โรงเรียน ขยายโอกาส ทางการศึกษา (n = 31)		t	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การรู้ดิจิทัล	4.67	0.34	4.63	0.37	1.121	.263
2	การมีจริยธรรมและ จรรยาบรรณด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล	4.73	0.34	4.63	0.40	2.250*	.025
3	การผลิตและการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้	4.67	0.42	4.52	0.43	3.286**	.001
4	การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.69	0.38	4.55	0.41	3.210**	.001
รวม		4.69	0.33	4.58	0.36	2.813**	.005

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 33 แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงาน ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

โดยภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ และด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ในบางส่วนที่ว่า “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน”

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) นำเสนอดังตาราง 34

ตาราง 34 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X _t	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y _t
X ₁	1										
X ₂	.805**	1									
X ₃	.810**	.861**	1								
X ₄	.756**	.829**	.902**	1							
X ₅	.783**	.858**	.898**	.922**	1						
X _t	.884**	.930**	.956**	.948**	.957**	1					
Y ₁	.415**	.452**	.413**	.340**	.436**	.437**	1				
Y ₂	.358**	.357**	.339**	.269**	.397**	.366**	.719**	1			
Y ₃	.344**	.424**	.368**	.306**	.373**	.386**	.709**	.732**	1		
Y ₄	.499**	.532**	.514**	.479**	.529**	.545**	.702**	.708**	.837**	1	
Y _t	.450**	.494**	.456**	.390**	.483**	.485**	.866**	.877**	.923**	.912**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 34 พบว่า ความสัมพันธ์ภายในของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 แต่ละด้านกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 โดยรวม มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X_5) ($r_{x5xt} = 0.957^{**}$) และด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม (X_1) ($r_{x1xt} = 0.884^{**}$)

ความสัมพันธ์ภายในของสมรรถนะดิจิทัลของครูแต่ละด้านกับสมรรถนะดิจิทัลของครูโดยรวม มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Y_3) ($r_{y3yt} = 0.923^{**}$) และด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการรู้ดิจิทัล (Y_1) ($r_{y1yt} = 0.866^{**}$)

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 โดยรวมกับสมรรถนะดิจิทัลของครูโดยรวม มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xtyt} = 0.485^{**}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุดกับสมรรถนะดิจิทัลของครูโดยรวม คือ ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) ($r_{x2yt} = 0.494^{**}$) และภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุดกับสมรรถนะดิจิทัลของครูโดยรวม คือ ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4) ($r_{x4yt} = 0.390^{**}$)

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 แต่ละด้านกับสมรรถนะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม (Y_t)

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0	สมรรถนะดิจิทัลของครูโดยรวม (Y_t)	
	Pearson Correlation	ความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม (X_1)	.450 ^{**}	ปานกลาง
2. การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2)	.494 ^{**}	ปานกลาง

ตาราง 35 (ต่อ)

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0	สมรรถนะดิจิทัลของครูโดยรวม (Y_t)	
	Pearson Correlation	ความสัมพันธ์
3. การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล (X_3)	.456**	ปานกลาง
4. การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4)	.390**	ปานกลาง
5. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม (X_5)	.483**	ปานกลาง
รวม (X_t)	.485**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ($r_{xyt} = .485^{**}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) ($r_{x_2yt} = 0.494^{**}$) ส่วนด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4) ($r_{x_4yt} = 0.390^{**}$)

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 แต่ละด้านกับสมรรถนะดิจิทัลของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ด้านการรู้ดิจิทัล (Y_1)

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0	สมรรถนะดิจิทัลของครู ด้านการรู้ดิจิทัล (Y_1)	
	Pearson Correlation	ความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม (X_1)	.415**	ปานกลาง
2. การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2)	.452**	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล (X_3)	.413**	ปานกลาง
4. การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4)	.340**	ปานกลาง
5. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X_5)	.436**	ปานกลาง
รวม (X_t)	.437**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 36 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการรู้ดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ($r_{xy1} = .437^{**}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) ($r_{x2y1} = 0.452^{**}$) ส่วนด้านที่มี

ค่าความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้
ตลอดชีวิต (X_4) ($r_{x_4y_1} = 0.340^{**}$)

ตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 แต่ละด้านกับสมรรถนะดิจิทัลของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Y_2)

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0	สมรรถนะดิจิทัลของครู ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Y_2)	
	Pearson Correlation	ความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม (X_1)	.358**	ปานกลาง
2. การบริหารจัดการความเสี่ยงในการ ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2)	.357**	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล (X_3)	.339**	ปานกลาง
4. การสร้างบรรยากาศองค์กร นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4)	.269**	ต่ำ
5. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม (X_5)	.397**	ปานกลาง
รวม (X_t)	.366**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 37 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 ทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะดิจิทัลของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีจริยธรรม
และจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวม
มีความสัมพันธ์กันปานกลาง ($r_{x_t y_2} = .437^{**}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการ
มีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรม

และเทคโนโลยี ด้านการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล และด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสัมพันธ์กัน ในระดับต่ำ โดยด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X_5) ($r_{x_5y_2} = 0.397^{**}$) ส่วนด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4) ($r_{x_4y_2} = 0.269^{**}$)

ตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 แต่ละด้านกับสมรรถนะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Y_3)

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0	สมรรถนะดิจิทัลของครู ด้านการสร้างและผลิตสื่อดิจิทัล (Y_3)	
	Pearson Correlation	ความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม (X_1)	.344**	ปานกลาง
2. การบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2)	.424**	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล (X_3)	.368**	ปานกลาง
4. การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4)	.306**	ปานกลาง
5. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม (X_5)	.373**	ปานกลาง
รวม (X_t)	.386**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 38 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะดิจิทัลของครู

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ($r_{xy3} = .386^{**}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) ($r_{x2y3} = 0.424^{**}$) ส่วนด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4) ($r_{x4y3} = 0.306^{**}$)

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 แต่ละด้านกับสมรรถนะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Y_4)

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0	สมรรถนะดิจิทัลของครู ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Y_4)	
	Pearson Correlation	ความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม (X_1)	.499**	ปานกลาง
2. การบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2)	.532**	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล (X_3)	.514**	ปานกลาง
4. การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4)	.479**	ปานกลาง
5. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม (X_5)	.529**	ปานกลาง
รวม (X_t)	.545**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 39 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ($r_{xy4} = .545^{**}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) ($r_{x2y4} = 0.532^{**}$) ส่วนด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4) ($r_{x4y4} = 0.479^{**}$)

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก”

4.4 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดนำเสนอ ดังตาราง 40

ตาราง 40 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม (Y_1) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.b	β	t	Sig.
1. การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2)	.494	.244	.214	.279	.070	.366	3.959**	.000

ตาราง 40 (ต่อ)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
2. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X ₅)	.507	.257	.253	.426	.095	.596	4.478**	.000
3. การสร้างบรรยากาศองค์กร นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X ₄)	.537	.288	.282	-.309	.082	.462	-3.780**	.000

$$\alpha = 2.824 \quad S.E._{est} = \pm .300$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 40 พบว่า ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่ามี 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม (Y_t) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X₂) การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X₅) และการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X₄)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม (X₅) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .596 รองลงมา คือ การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X₄) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .462 ส่วนด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการ พยากรณ์ต่ำที่สุด คือ การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .366 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถ ร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3 ได้ร้อยละ 28.20 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ $\pm .300$ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y_i' = 2.824 + .279X_2 + .426X_5 - .309X_4$$

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{yt}' = .366Z_2 + .596Z_5 + .462Z_4$$

ตาราง 41 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร

สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการรู้

ดิจิทัล (Y_1) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.b	β	t	Sig.
1. การบริหารจัดการ ความเสี่ยงในการใช้ นวัตกรรมและ เทคโนโลยี (X_2)	.452	.204	.202	.353	.038	.452	9.207**	.000

$$\alpha = 3.034 \quad S.E._{est} = \pm .324$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 41 พบว่า ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่ามี 1 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการรู้ดิจิทัล (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .452 ซึ่งตัวแปร การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) ด้านนี้สามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้ร้อยละ 20.20 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .324$ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y_1' = 3.034 + .353X_2$$

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{Y1}' = .452Z_2$$

ตาราง 42 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร

สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีจริยธรรม
และจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Y_2) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอน

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
1. การมีทักษะ การคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม (X_5)	.397	.158	.155	.669	.100	.885	6.680**	.000
2. การสร้าง บรรยากาศองค์กร นวัตกรรมการเรียนรู้ ตลอดชีวิต (X_4)	.469	.220	.215	-.485	.089	-.685	-5.437**	.000
3. การมีวิสัยทัศน์ เชิงนวัตกรรม (X_1)	.482	.232	.225	.156	.067	.183	2.326*	.021

$$\alpha = 3.107 \quad S.E._{est} = \pm .330$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 42 พบว่า ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่ามี 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์
สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X_5) และการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4) และมี 1 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม (X_1)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .885 รองลงมา คือ การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ -.685 ส่วนด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ต่ำที่สุด คือ การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .183 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้ร้อยละ 22.50 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .330$ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y_2' = 3.107 + .669X_5 - .485X_4 + .156X_1$$

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{Y_2}' = .885Z_5 - .685Z_4 + .183Z_1$$

ตาราง 43 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการผลิต
และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Y_3) ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
1. การบริหารจัดการ ความเสี่ยงในการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2)	.424	.179	.177	.396	.047	.424	8.494**	.000

$$\alpha = 2.786 \quad S.E._{est} = \pm .394$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 43 พบว่า ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่ามี 1 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์
สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Y_3) อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
(X_2)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ การบริหารจัดการความเสี่ยงในการ
ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ
.424 ซึ่งตัวแปร การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) ด้านนี้
สามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้ร้อยละ 17.70 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
เท่ากับ $\pm .394$ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y_3' = 2.786 + .396X_2$$

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{y3}' = .424Z_2$$

ตาราง 44 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีส่วนร่วม
อย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Y_4) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอน

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
1. การบริหารจัดการ ความเสี่ยงในการใช้ นวัตกรรมและ เทคโนโลยี (X_2)	.532	.283	.281	.261	.079	.297	3.317**	.001
2. การมีทักษะการคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม (X_5)	.550	.303	.299	.226	.074	.274	3.061* *	.002

$$\alpha = 2.384 \quad S.E._{est} = \pm .341$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 44 พบว่า ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่ามี 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์
สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Y_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ได้แก่ การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2)
และการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X_5)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ การบริหารจัดการความเสี่ยง
ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์
เท่ากับ .297 ส่วนด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ต่ำที่สุด คือ การมีทักษะ

การคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .274 ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ด้านนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้ร้อยละ 29.90 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .341$ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y_4' = 2.384 + .261X_2 + .226X_5$$

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{y4}' = .297Z_2 + .274Z_5$$

ตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ผู้วิจัยได้นำภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู มาวิเคราะห์ก่อนสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน จากนั้นนำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนา ดังตาราง 45

ตาราง 45 การนำเสนอภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา
5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0	สมรรถนะดิจิทัลของครู					สรุปสมรรถนะดิจิทัลของครู โดยรวม
	โดยรวม	ด้านการรู้ดิจิทัล (Y ₁)	ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Y ₂)	ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนรู้ (Y ₃)	การมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล (Y ₄)	
1. การมีวิสัยทัศน์ เชิงนวัตกรรม	x	x	✓	x	x	x
2. การบริหารจัดการความ เสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยี	✓	✓	x	✓	✓	✓
3. การมีส่วนร่วมเชิง นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ส่วนบุคคล	x	x	x	x	x	x
4. การสร้างบรรยากาศ องค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	✓	x	✓	x	x	✓
5. การมีทักษะการคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม	✓	x	✓	x	✓	✓

✓ ส่งผลต่อ

x ไม่ส่งผลต่อ

จากตาราง 45 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 จำนวน 3 ด้าน คือ 1) การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี 2) การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และ 3) การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม ส่วนการมีวิสัยทัศน์ เชิงนวัตกรรม และการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล ไม่มีอำนาจพยากรณ์ต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม

ผู้วิจัยจึงได้นำภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 จำนวน 3 ด้าน ที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม คือ 1) การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี 2) การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และ 3) การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน เพื่อให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ให้สูงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1. ผู้วิจัยกำหนดคุณลักษณะของผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

1.1 นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์การสอนในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน
1.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.1.2 รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2 ผู้บริหารการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 1 คน คือ ดร.ฐิตินันท์ นันทะศรี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

1.3 ผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี
จำนวน 4 คน

1.3.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 2 คน
ประกอบด้วย

1.3.1.1 นายกัณต์ณพัฒน์ หมายมั่น ผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านม่วง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

1.3.1.2 นางสาวณัฐชาสกุล เกษรศรี ผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลคำตากล้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

1.3.2 ผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
จำนวน 2 คน ประกอบด้วย

1.3.2.1 นายพินิต ศรีสำอางค์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านดงหม้อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

1.3.2.2 นายปรัชวุฒิ คำผุย ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนชุมชนบ้านมาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

1.4 ครูผู้สอน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 3 คน

1.4.1 ครูผู้สอน โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 2 คน ประกอบด้วย

1.4.1.1 นางสาวนิภาพร คนเพียร ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลบ้านม่วง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

1.4.1.2 นางสาวกัญญา จันทร์ละคร ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านสระศรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

1.4.2 ครูผู้สอน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 1 คน
คือ นางสาวชลธิดา เงินงาม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านกุดจาน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ผู้วิจัยจึงได้นำภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 จำนวน 3 ด้าน ที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม คือ 1) การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี 2) การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และ 3) การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มาร่าง เป็นแบบสัมภาษณ์แล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน จากนั้นนำมา วิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอเป็นแนวทางพัฒนา ดังนี้

1. การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

“... มีการเตรียมความพร้อมในการป้องกันความเสี่ยงในการใช้เทคโนโลยี ในสถานศึกษา เช่น มีระบบ Firewall ในการป้องกันการบุกรุกและภัยคุกคามทาง อินเทอร์เน็ต และจัดหาโปรแกรมที่ถูกลิขสิทธิ์เพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถใช้งานได้ อย่างปลอดภัย โดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้อำนวยความสะดวก ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1, สัมภาษณ์ 30 พฤษภาคม 2569)

“... พัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงดิจิทัลในสถานศึกษา โดยการจัดทำ แผนบริหารความเสี่ยงด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงก่อน นำเทคโนโลยีมาใช้ สร้างความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล และพัฒนาระบบ ติดตามและประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง โดยจัดตั้งคณะทำงานบริหารความเสี่ยงด้าน เทคโนโลยี และทบทวน / ปรับปรุงมาตรการบริหารความเสี่ยงเป็นประจำ ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2, สัมภาษณ์ 31 พฤษภาคม 2569)

“... กำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการใช้นวัตกรรม คำนึงถึงความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัว และจริยธรรมดิจิทัล มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงก่อนนำนวัตกรรมมาใช้ และกำหนดมาตรการป้องกันล่วงหน้า พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยี การใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัย และประเมินความเสี่ยงเพื่อลดข้อผิดพลาด นอกจากนี้ ต้องคำนึงถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และปลูกฝังคุณธรรมในการใช้เทคโนโลยีให้ครู และนักเรียน ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3, สัมภาษณ์ 3 มิถุนายน 2569)

“... กำหนดนโยบายและมาตรการรองรับความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ครู บุคลากร และผู้เรียนในการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย มีจริยธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริม พัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ คัดกรอง และบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในสถานศึกษา ...”
(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งครู บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชน ในการกำหนดแนวทางและมาตรการบริหารความเสี่ยงร่วมกัน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี และนำไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมอย่างยั่งยืนในยุคการศึกษา 5.0 ...”
(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... กำหนดนโยบายและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงก่อนนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ ติดตามและปรับปรุงนโยบายตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ส่งเสริมให้ครู บุคลากร และนักเรียนได้รับการพัฒนาความรู้และใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม ...”
(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... วิเคราะห์แนวโน้มความเสี่ยงด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ สถานการณ์ บริบทของสถานศึกษา ในการกำหนดนโยบาย รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการในการกำกับ ดูแล และประเมินผลการใช้นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ...”
(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... กำหนดนโยบายและแนวทางการใช้เทคโนโลยีที่ชัดเจน สอดคล้องกับ บริบทของสถานศึกษา และคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้บริหารควร ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้รับการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ทั้งการใช้ นวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ การรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ การคุ้มครองข้อมูล

ส่วนบุคคล และการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล มีการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงก่อนนำ
นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในสถานศึกษา ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี
อย่างเป็นระบบ โดยมีการวิเคราะห์ คาดการณ์ ประเมิน และติดตามความเสี่ยงที่อาจ
เกิดขึ้นจากการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในสถานศึกษา พร้อมทั้งกำหนดมาตรการ
ป้องกันและแผนรองรับความเสี่ยงที่ชัดเจน ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 9, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... วางแผน วิเคราะห์ ประเมิน และติดตามความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ
พร้อมทั้งส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล เพื่อสร้างความมั่นใจ
ในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนรู้อย่างมี
ประสิทธิภาพ ปลอดภัย และเกิดประโยชน์ ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 10, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

ตาราง 46 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										รวม	ร้อยละ
	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 9	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 10		
1. มีระบบป้องกันการบุกรุกและภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ต	✓										1	10.00
2. จัดหาโปรแกรมที่ถูกลิขสิทธิ์ให้ครูและนักเรียนสามารถใช้งานได้อย่างปลอดภัย	✓										1	10.00
3. กำหนดวิสัยทัศน์ / นโยบาย / แผนในการบริหารจัดการความเสี่ยงและการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างชัดเจน		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	8	80.00

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										รวม	ร้อยละ
	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 9	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 10		
4. จัดตั้งคณะทำงานบริหารความเสี่ยงด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการวิเคราะห์คาดการณ์ ประเมิน กำกับ ดูแล และติดตามการบริหารความเสี่ยงเป็นประจำและต่อเนื่อง		✓				✓	✓		✓	✓	5	50. 00
5. วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงก่อนนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้		✓	✓			✓		✓		✓	5	50.00
6. สร้างความตระหนักด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล โดยการพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความรู้ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี		✓	✓	✓		✓		✓		✓	6	60.00
7. พัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงดิจิทัลในสถานศึกษา		✓							✓		2	20.00

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										รวม	ร้อยละ
	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 9	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 10		
8. คำนึงถึงกฎหมาย ความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัว และจริยธรรมดิจิทัล			✓	✓				✓			3	30.00
9. กำหนดมาตรการป้องกันความเสี่ยงล่วงหน้า			✓								1	10.00
10. เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและ มาตรการในการบริหารความเสี่ยง				✓	✓						2	20.00

จากคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิข้างต้น สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี คือ กำหนดวิสัยทัศน์ / นโยบาย / แผนในการบริหารจัดการความเสี่ยงและการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างชัดเจน

2. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

“... พัฒนาและเพิ่มทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยการฝึกอบรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมทางความคิดจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1, สัมภาษณ์ 30 พฤษภาคม 2569)

“... ส่งเสริมวัฒนธรรมการคิดสร้างสรรค์ในสถานศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดใหม่ ๆ สนับสนุนให้ครูและบุคลากรมีการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมในสถานศึกษา และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2, สัมภาษณ์ 31 พฤษภาคม 2569)

“... พัฒนาทัศนคติที่เปิดรับการเปลี่ยนแปลง กล้าคิด กล้าลง ไม่ปิดกั้นความคิดใหม่ สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์ เรียนรู้และบูรณาการองค์ความรู้จากหลาย ๆ ศาสตร์ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการคิด วิเคราะห์และสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นผู้นำที่สร้างการเปลี่ยนแปลง และยกระดับคุณภาพการศึกษาได้ ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3, สัมภาษณ์ 3 มิถุนายน 2569)

“... ส่งเสริมการใช้กระบวนการคิดเชิงระบบและพัฒนาให้มีความสามารถในการคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และแสวงหาแนวทางใหม่ในการบริหารจัดการศึกษา เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาแนวทางแก้ไขที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียนในยุคการศึกษา 5.0 พร้อมทั้งเปิด

โอกาสให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิด สนับสนุนการทดลองนวัตกรรม และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาชีพ ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... พัฒนาศักยภาพการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเปิดรับ องค์ความรู้ใหม่จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งด้านเทคโนโลยี การศึกษา และการ บริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... พัฒนาศักยภาพการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยส่งเสริมการคิดเชิง สร้างสรรค์และการคิดแก้ปัญหา เพื่อให้สามารถพัฒนาแนวทางหรือรูปแบบการ บริหารงานที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา รวมทั้งเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากร มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนานวัตกรรมร่วมกัน ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... พัฒนาศักยภาพการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยการอบรม เชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับองค์กรต้นแบบ ด้านนวัตกรรม ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... ผู้บริหารควรเป็นผู้นำแห่งการเรียนรู้ เปิดรับองค์ความรู้ เทคโนโลยี และแนวคิดใหม่ ๆ อยู่เสมอ ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการคิดสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมกัน ออกแบบนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... ส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์และการสร้างนวัตกรรม โดยเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้คิด ทดลอง และพัฒนาวิธีการใหม่ ๆ ในการบริหาร และจัดการเรียนรู้ ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 9, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดกว้างในด้านความคิด ให้ครูและบุคลากรกล้าคิด กล้าแสดงออก และกล้าทดลองวิธีการใหม่ในการสร้างสรรค์นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 10, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 47 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อ
สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										รวม	ร้อยละ
	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 9	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 10		
1. พัฒนาและเพิ่มทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยการฝึกอบรม สัมมนา และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	✓	✓			✓	✓	✓		✓		6	60.00
2. เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	✓	✓		✓		✓		✓	✓	✓	7	70.00
3. สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมการคิดสร้างสรรค์ในสถานศึกษา		✓	✓					✓		✓	4	40.00

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										รวม	ร้อยละ
	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 9	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 10		
4. สนับสนุนให้ครูและบุคลากรมีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมในสถานศึกษา		✓									1	10.00
5. พัฒนาทัศนคติที่เปิดรับการเปลี่ยนแปลง ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง			✓								1	10.00
6. เรียนรู้และบูรณาการองค์ความรู้จากหลาย ๆ ศาสตร์			✓		✓			✓			3	30.00
7. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการคิด วิเคราะห์และสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา			✓								1	10.00

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										รวม	ร้อยละ
	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 9	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 10		
8. ส่งเสริมการใช้กระบวนการคิดเชิงระบบและพัฒนาให้มีความสามารถในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์นวัตกรรม				✓	✓	✓	✓				4	40.00
9. สนับสนุนการทดลองนวัตกรรม				✓							1	10.00
10. สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาชีพ				✓							1	10.00

จากคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิข้างต้น สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม คือ เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

3. การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

“... ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทุกคนมีการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนและการทำงาน โดยการสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และปรับปรุงนวัตกรรมอยู่เสมอ ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1, สัมภาษณ์ 30 พฤษภาคม 2569)

“... กำหนดนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยสนับสนุนให้ครูและบุคลากรพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของครูและบุคลากร ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2, สัมภาษณ์ 31 พฤษภาคม 2569)

“... ส่งเสริมค่านิยมเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา สนับสนุนให้ครูและบุคลากรพัฒนาตนเอง เปิดพื้นที่ให้โอกาสทางความคิด ยอมรับความผิดพลาดโดยไม่ตำหนิ สนับสนุนให้ครูทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน แก้ปัญหาเพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง สร้างแรงจูงใจ ยกย่องเชิดชูเกียรติให้มีส่วนร่วม มีบทบาทในการคิด วางแผนและตัดสินใจ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมได้อย่างแท้จริง ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3, สัมภาษณ์ 3 มิถุนายน 2569)

“... ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยสร้างบรรยากาศการทำงานที่เปิดกว้าง ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นผู้นำที่แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ และการสนับสนุนนวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งยกย่อง เชิดชู และสร้างแรงจูงใจให้แก่ครูและบุคลากรที่มีผลงานด้านนวัตกรรม เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ และนวัตกรรมที่เข้มแข็งและยั่งยืน ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน การแบ่งปันองค์ความรู้ และการเรียนรู้จากความสำเร็จและความผิดพลาดอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ดิจิทัลของสถานศึกษาเพื่อเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศองค์กรแห่งนวัตกรรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต สนับสนุนให้ครูและบุคลากรพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เชื่อมโยงเครือข่ายการเรียนรู้กับสถานศึกษาและองค์กรภายนอก...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... ผู้บริหารควรเป็นต้นแบบของการเรียนรู้ตลอดชีวิต แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารวมการอบรม ศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเครือข่ายทางการศึกษา และให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศองค์กรแห่งนวัตกรรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเริ่มจากการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดกว้างต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรกล้าคิด กล้าลอง และกล้าสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ พร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น แหล่งเรียนรู้ดิจิทัล พื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และระบบสนับสนุนการเรียนรู้ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... สร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการพัฒนาตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของครู ผู้เรียน และชุมชน ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 9, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

“... พัฒนาสถานศึกษาให้มีบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต เปิดกว้างต่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการเรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้ครู บุคลากร และผู้เรียนมีการพัฒนาตนเอง ตลอดจนสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทุกที่ ทุกเวลา เพื่อให้สถานศึกษาสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและก้าวทันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคการศึกษา 5.0 ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 10, สัมภาษณ์ 4 มิถุนายน 2569)

ตาราง 48 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการสร้างบรรยากาศองค์การนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต

[illegible]

ตาราง 48 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										รวม	ร้อยละ
	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 9	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 10		
5. มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ และสนับสนุนการใช้นวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรม				✓	✓				✓	✓	4	40.00
6. พัฒนาศถานศึกษาให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้		✓									1	10.00
7. สนับสนุนให้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	7	70.00
8. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสนับสนุนการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา		✓	✓	✓		✓				✓	5	50.00
9. พัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของครูและบุคลากร		✓									1	10.00

ตาราง 48 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										รวม	ร้อยละ
	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 7	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 8	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 9	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 10		
10. เปิดโอกาสทางความคิดและยอมรับความเห็นต่าง			✓	✓				✓			3	30.00
11. สนับสนุนให้ครูทำงานร่วมกัน			✓								1	10.00
12. สร้างแรงจูงใจ ยกย่อง เชิดชูเกียรติให้แก่ครูและบุคลากรที่ผลงานด้านนวัตกรรม			✓		✓						2	20.00
13. พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ดิจิทัล						✓					1	10.00

จากคำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิข้างต้น สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำ
เชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัล
ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการสร้าง
บรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ ส่งเสริม / สนับสนุน
ให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
 - 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

4. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

5. เพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

2. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

3. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 อย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และ
ครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 2,050 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา
จำนวน 206 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,844 คน จากทั้งหมด จำนวน 181 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา
และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ปี 2568 กำหนดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำโดยใช้ตารางการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง
ของเครจซีและมอร์แกน Krejcie and Morgan (1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน
บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 324 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้
ผู้วิจัย ได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 332 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 90 คน
และครูผู้สอน จำนวน 242 คน จาก จำนวน 90 โรงเรียน และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยใช้สถานศึกษาในการแบ่ง (บุญชม ศรีสะอาด, 2560,
หน้า 49)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น
แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ
(Check list) โดยสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะ
การเปิดสอนของโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม
ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 แบบสอบถามเป็น
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการดำเนินการหาค่าดัชนี
ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับด้านที่ถาม (IOC) และการหาค่าอำนาจจำแนก
(Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามผู้วิจัยได้ดำเนินการ
วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product
Moment Correlation) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – Total Correlation)
และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาลัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient of Alpha)
ของครอนบาค (Cronbach) ผลการทดลองใช้เครื่องมือได้ค่าคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ
ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.608 – 0.898 และค่าความเชื่อมั่น
ทั้งฉบับเท่ากับ 0.980

แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่
ระหว่าง 0.686 – 0.925 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.984

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวม
ข้อมูล มีลำดับ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร ทำหนังสือเพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ขอความร่วมมือ
ในการเก็บข้อมูล

3.2 นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นไปดำเนินการเก็บข้อมูล
โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งหากข้อมูลไม่ครบถ้วน ผู้วิจัยจะใช้วิธีเดินทางไปเก็บข้อมูล
ด้วยตนเอง

3.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์
ของแบบสอบถาม แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัย หลังจากผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด ได้นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

4.1 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – Total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

4.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน โดยใช้สถิติ t – test ชนิด Independent Samples

4.3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

4.3.3 สมมติฐานข้อที่ 3 อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณทีละขั้นตอน (Stepwise multiple Regression)

**ตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3**

ผู้วิจัยได้นำภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู ไปสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ เพื่อสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน จากนั้นนำมาสังเคราะห์ (Content Analysis) เพื่อกำหนด แนวทางการพัฒนา

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 สรุปผลได้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 สรุปผลได้ ดังนี้

1.1 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ ตลอดชีวิต และการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ตามลำดับ

1.2 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การรู้ดิจิทัล การมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

2. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า

2.1 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า

2.1.1 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน

2.1.2 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างบรรยากาศองค์การนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน

2.2 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า

2.2.1 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2.2 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน โดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ และด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r_{xyt} = .485^{**}$)

4. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม (Y_t) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X_5) และการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .596 รองลงมา คือ การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .462 ส่วนด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ต่ำที่สุด คือ การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ .366 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้ร้อยละ 28.20 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .300$ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y_t' = 2.824 + .426X_5 - .309X_4 + .279X_2$$

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{yt}' = .596Z_5 + .462Z_4 + .366Z_2$$

5. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 3 ด้าน จากทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการ ความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สรุปจากคำสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

5.1 ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีแนวทางพัฒนา คือ กำหนดวิสัยทัศน์ / นโยบาย / แผนในการบริหารจัดการความเสี่ยง และการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างชัดเจน

5.2 ด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีแนวทางพัฒนา คือ เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

5.3 ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีแนวทางพัฒนา คือ ส่งเสริม / สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างเครือข่าย การเรียนรู้

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอนำเสนอการอภิปรายผล ในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอนำเสนอการอภิปรายผล ในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1.1 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ตามลำดับ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันมีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนบทบาทการบริหารให้สอดคล้องกับบริบทของการศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งเน้นให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กร ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการบริหารจัดการเชิงนวัตกรรมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม ซึ่งเป็นความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายขององค์กรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคการศึกษา 5.0 สามารถมองเห็นแนวโน้มและโอกาสใหม่ ๆ ทางการศึกษา รวมถึงส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมกันขับเคลื่อนองค์กรไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างยั่งยืน ด้านการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน และบุคลากรมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ตลอดจนสนับสนุนการเรียนรู้ตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งถือเป็นแนวทางสำคัญของการศึกษาในยุค 5.0 ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และใช้เทคโนโลยีมาส่งเสริมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน ด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ สนับสนุนให้ครูและบุคลากรกล้าคิด กล้าทดลอง และพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกันและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของการจัดการศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ส่วนด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการบริหารจัดการและควบคุม ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษา ทั้งในด้านความปลอดภัยของข้อมูล การใช้งบประมาณ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้เรียนและบุคลากร ซึ่งถือว่าเป็นทักษะสำคัญในยุคดิจิทัลที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมี เพื่อให้การนำนวัตกรรมมาใช้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเกิดประโยชน์ต่อองค์กรอย่างแท้จริง ซึ่งภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 เป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนพึงมีในยุคปัจจุบัน เพื่อใช้ในการบริหารสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาถือว่าเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการนำและบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีอิทธิพลต่อคุณภาพ

ของการจัดการเรียนการสอนของครู และการกำหนดทิศทางการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ขับเคลื่อนสถานศึกษาให้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ดังที่ ปิยโชติ รอดหลง (2562, หน้า 22) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญต่อการบริหารงานของบุคลากร ในองค์กร คือ ช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน มีจุดเน้นหรือเป้าหมายร่วมกันในการปฏิบัติงาน เกิดสัมพันธภาพที่ดีภายในกลุ่มเกิดความไว้วางใจหรือเชื่อใจระหว่างกันในการทำงาน สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากร ให้สามารถปฏิบัติงานไปสู่วิสัยทัศน์ขององค์กร เช่นเดียวกันกับ อวิรุทธิ์ พลอนันต์ (2566, หน้า 15) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญ โดยทำให้ผู้บริหารมีแนวทางในการบริหารสถานศึกษา ในการกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานมีจุดเน้นหรือเป้าหมายร่วมกันในการปฏิบัติงาน เกิดสัมพันธภาพที่ดีภายในกลุ่ม เกิดความไว้วางใจหรือเชื่อใจระหว่างกันในการทำงาน สร้างแรงจูงใจให้กับสมาชิกในองค์กร เป็นประโยชน์ในการกำหนดทิศทางขององค์กร แก้ไขปัญหาด้วยวิธีการในเชิงกลยุทธ์ และองค์กรสามารถ ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการที่มีความคาดหวังเพิ่มขึ้นจากการใช้บริการขององค์กรและสามารถสร้างวัฒนธรรมองค์กรเชิงนวัตกรรมได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Monica, C. (2023, p. 110) ได้วิจัยเรื่อง คุณลักษณะความเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารโรงเรียนในฟิลิปปินส์: ผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม มีความเปิดกว้างทางความคิด กล้าเสี่ยง มีความมั่นคงทางอารมณ์ และมุ่งมั่นในการลงมือปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในรัฐริเวอร์สอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความใจกว้าง และควรมีการติดต่อสื่อสารกับบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ แววรธรณ จันทร์ชูกุลิน (2566, หน้า 1708 – 1709) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารนวัตกรรมการศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ผลการวิจัยพบว่า สภาพพึงประสงค์ของการบริหารนวัตกรรมการศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และสภาพปัจจุบันของการบริหารนวัตกรรมการศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนา คือ นวัตกรรมด้านการบริหารจัดการ ควรได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก และนวัตกรรมด้านการวัดและประเมินผลเป็นลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนต์ธิชา ฉัตรอักษรานนท์

(2567, หน้า 225 – 226) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามี 10 องค์ประกอบ 2) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก และด้านที่มากที่สุด คือ บรรยาภาคน้องครุ 3) การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกประสบการณ์ด้านการบริหารสถานศึกษา ได้แก่ วิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม กลยุทธ์เชิงนวัตกรรม และผู้นำการใช้เทคโนโลยี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ 5) ความเป็นไปได้ของแนวทางมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และความเหมาะสมของแนวทางมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิศิษฐ์ มาแย้ม (2567, หน้า 178) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์

1.2 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การรู้ดิจิทัล การมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนในปัจจุบันมีความพร้อมและความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงานทางวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททางการศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลให้ครูผู้สอนต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมถึงนโยบายของต้นสังกัดที่มุ่งส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีทักษะด้านดิจิทัล สามารถใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการพัฒนาวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม

และสอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะด้านการมีจริยธรรมและ จรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ครูผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้อง เหมาะสม และรับผิดชอบ ทั้งในด้านการใช้ข้อมูล การเคารพ ลิขสิทธิ์ การรักษาความปลอดภัยของข้อมูล และการปฏิบัติตามหลักคุณธรรมในการใช้ สื่อออนไลน์ ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะสำคัญ เนื่องจากครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน ในการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ด้านการรู้ดิจิทัล ครูผู้สอน มีความสามารถในการเข้าถึง วิเคราะห์ ประเมิน และใช้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อดิจิทัลได้ อย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการ จัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูได้รับการพัฒนาและอบรม เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงที่ผ่านมาที่สถานศึกษา มีการนำระบบการเรียนรู้ออนไลน์และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษา อย่างแพร่หลาย ส่งผลให้ครูผู้สอนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะดิจิทัลจากการปฏิบัติ จริงด้านการมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ครูผู้สอนสามารถใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสื่อสาร และการทำงานร่วมกันกับเพื่อนร่วม วิชาชีพได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถเข้าร่วมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพผ่านสื่อ ออนไลน์และแพลตฟอร์มดิจิทัลต่าง ๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมการพัฒนาตนเองและการพัฒนา คุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนมีความสามารถในการออกแบบและพัฒนาสื่อการ เรียนรู้ดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับบริบทและ ความต้องการของผู้เรียน ซึ่งการผลิตสื่อดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยทั้งทักษะด้านเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และเวลาในการพัฒนา จึงอาจเป็นด้านที่ครูผู้สอนยังต้องการการ สนับสนุนเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถสร้างนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและหลากหลาย มากยิ่งขึ้น ดังที่ ภัทรพร เยาวรัตน์ (2565, หน้า 17) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู มีความสำคัญ เนื่องจากสมรรถนะดิจิทัลของครูเป็นมาตรฐานและเป็นแนวทางให้ครูปฏิบัติ ตนและพัฒนาตนเองตามสมรรถนะที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ ครูสามารถประเมิน ตนเองได้ว่ามีจุดแข็ง จุดอ่อนอะไร ที่ครูควรปรับปรุงเพื่อให้ครูมีการพัฒนาตนเอง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะของตนให้ดีขึ้นและองค์กรเกิดการพัฒนาอย่างเป็น ระบบและมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกันกับ จิรัชญา สุขรัตน์เจริญ (2567, หน้า 71) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญ เนื่องจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อ

ดิจิทัลมาใช้ในการสอน เน้นการวัดทักษะและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของบุคคล ช่วยให้นักเรียนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีคุณภาพ เสริมสร้างศักยภาพและยกระดับไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ที่กว้างขวางมากขึ้น

และสอดคล้องกับ Domínguez, G. (2025, p. 1) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู มีความสำคัญ เพราะเป็นอีกหนึ่งทักษะที่ครูจำเป็นต้องมีเพื่อพัฒนากระบวนการสอน และการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน การฝึกอบรมและการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องเป็นพื้นฐาน สำคัญ ในการสอนและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Skantz, E. (2022, p. 1) ได้วิจัยเรื่อง ความสามารถทางดิจิทัลระดับมืออาชีพของครู: ภาพรวมของการ สร้างแนวคิดในวรรณกรรม ผลการวิจัยพบว่า จากการสังเคราะห์สมรรถนะดิจิทัลของครู ที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ สามารถจำแนกได้ 7 ประการ ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านเทคโนโลยี 2) ความรู้ ด้านเนื้อหา 3) ทักษะการใช้เทคโนโลยี 4) สมรรถนะด้านการสอน 5) ความตระหนัก ทางวัฒนธรรม 6) แนวทางวิพากษ์วิจารณ์ และ 7) การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ โดยสมรรถนะด้านเทคโนโลยีและการสอนเป็นคุณลักษณะที่โดดเด่นที่สุดสำหรับครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรจิรา ขานพล (2566, หน้า 633) ได้วิจัยเรื่อง สมรรถนะ ดิจิทัลของครูที่ส่งผลต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้วิทยาการคำนวณ ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะดิจิทัล ของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพ และขนาด ของโรงเรียน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน 2) กระบวนการจัดการเรียนรู้วิทยาการคำนวณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพ และขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัย ของ จิรายุ เกิดมณี (2567, หน้า 55 – 56) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อ พิจารณาแยกเป็นรายด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า ความปลอดภัย เชิงดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล ทักษะพื้นฐานทางดิจิทัล สมรรถนะดิจิทัลในการสอน และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การใช้ทรัพยากรดิจิทัล ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิทักษ์ กันทา (2567, หน้า 120) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษา และพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัล: กรณีศึกษาศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาตำบลปึงโค้ง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะทางดิจิทัลของครูด้านที่มีสมรรถนะสูงสุด ได้แก่ ด้านการเข้าใจ ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล ด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ด้านการใช้ดิจิทัล ตามลำดับ

2. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า

2.1 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า

2.1.1 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน สอดคล้องกับสมมติฐานในบางส่วนที่ว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทโดยตรง ในการกำหนดนโยบาย วางแผน และขับเคลื่อนการบริหารงานภายในสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคการศึกษา 5.0 รวมถึงเป็นผู้ริเริ่มแนวคิดใหม่ ๆ สนับสนุนการเปลี่ยนแปลง และผลักดันนโยบายด้านนวัตกรรมสู่การปฏิบัติจริง จึงมีความเข้าใจและรับรู้ถึงกระบวนการดำเนินงานด้านนวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี และการพัฒนาองค์กรในมิติที่ลึกซึ้งมากกว่าครูผู้สอน ดังที่ วัชรพงศ์ ทศนบรรจง (2563, หน้า 27) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมมีความสำคัญต่อการบริหารงาน เนื่องจากเป็นผู้ส่งเสริมให้ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาพัฒนาตนเอง โดยการนำนวัตกรรมเข้ามาใช้ เช่นเดียวกันกับ บริพัฒน์ สารผล (2565, หน้า 28) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จะช่วยสนับสนุนและผลักดันให้มีการสร้าง

นวัตกรรมมาใช้บริหารสถานศึกษา สนับสนุนแนวคิดใหม่ ๆ การเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างบรรยากาศในการทำงานที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์และการเกิดนวัตกรรมต่าง ๆ ในเวลาเดียวกันก็สามารถนำความคิดเชิงนวัตกรรมมาช่วยแก้ปัญหาและสร้างสรรค์นวัตกรรมต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การสร้างสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญาพร รัตนะกุล (2568, หน้า 286) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม และรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณินันต์ พลอาษา (2568, หน้า 346) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.2 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในบางส่วนที่ว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ต่างอยู่ภายใต้การบริหารงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เช่นเดียวกัน ผู้บริหารสถานศึกษาได้รับฟังนโยบายการบริหารจัดการทางด้านการศึกษาจากผู้บริหารสำนักงานเขตเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละครั้ง จากการประชุมประจำเดือน

รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่แตกต่างกันนั้น ต่างตระหนักว่าภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ และผู้บริหารสถานศึกษาไม่ว่าจะบริหารสถานศึกษาที่มีลักษณะการเปิดสอนแบบใดก็ต้องมีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และต้องมีอยู่ในระดับมากที่สุด และตระหนักว่าภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพทางการเรียนการสอนในยุคการศึกษาปัจจุบัน ที่จะทำให้เกิดคุณภาพกับผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ และทำให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ ส่วนด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กร สนับสนุนให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมถึงต้องตัดสินใจเชิงนโยบายเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาอยู่เสมอ จึงมีโอกาสใช้กระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อปรับปรุงการบริหารงานมากกว่าครูผู้สอน อีกทั้งผู้บริหารยังได้รับการอบรมและพัฒนาศักยภาพด้านภาวะผู้นำและนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความมั่นใจและรับรู้ถึงความสามารถของตนเองในระดับสูง ดังที่ อภิรักษ์ บุปผาชื่น (2563, หน้า 208) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญโดยจะสร้างความเจริญเติบโตให้แก่องค์กร ผู้นำจะพยายามค้นหาสิ่งที่ดีกว่าให้กับองค์กร จะไม่อยู่นิ่ง พยายามค้นหาสิ่งใหม่อยู่ตลอดเวลา เช่น เทคโนโลยีใหม่ กลยุทธ์ใหม่ เป็นต้น เช่นเดียวกันกับ ปรีชา ออกกิจวัตร (2565, หน้า 2263) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะช่วยเสริมสร้างให้ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ส่งผลให้การปฏิบัติงานในด้านการบริหารสถานศึกษา เกิดการสร้างพัฒนาและเป็นแรงผลักดัน เพื่อให้ได้นวัตกรรมหรือสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา บนฐานของการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลาและสอดคล้องกับ อชิรญา พันธุ์วัฒนะ (2568, หน้า 51) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมเป็นหัวใจในการขับเคลื่อนแนวทางใหม่ในการบริหารจัดการศึกษา โดยผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำในลักษณะนี้จะสามารถแสวงหาและสร้างสรรค์วิธีการที่เหมาะสมกับยุคสมัย ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร

การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารงานและจัดการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถลดช่องว่างระหว่างศักยภาพของผู้เรียนกับความต้องการของโลกอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า

2.2.1 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในบางส่วนที่ว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ในยุคการศึกษา 5.0 เทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง ทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่างต้องปรับตัว และพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับความสำคัญและระดับสมรรถนะดิจิทัลของครู อีกทั้งหน่วยงานต้นสังกัดยังมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลของครูอย่างต่อเนื่อง ผ่านการอบรม การพัฒนาวิชาชีพ และการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีโอกาสได้รับข้อมูล ข่าวสาร และประสบการณ์ด้านดิจิทัลในลักษณะใกล้เคียงกัน อีกทั้งในช่วงที่ผ่านมา สถานศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การสื่อสาร และการบริหารงานอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ และการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลต่าง ๆ ส่งผลให้ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนมีประสบการณ์ร่วมในการใช้เทคโนโลยี จึงทำให้มีมุมมองต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่างตระหนักถึงความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัล ในฐานะทักษะสำคัญของครูในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการ เรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การที่ความคิดเห็นไม่แตกต่างกันถือเป็นแนวโน้มที่ดีต่อการพัฒนาสถานศึกษา

เพราะแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจร่วมกันและการมีเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลของครูไปในทิศทางเดียวกัน อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการศึกษาในยุค 5.0 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ดังที่ Redecker, C. (2017, p. 4) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญ เพราะการศึกษากำลังเผชิญกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความแพร่หลายของอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าถึงและมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่นเดียวกันกับ จิรัชญา สุขรัตน์เจริญ (2567, หน้า 71) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญ เนื่องจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัลมาใช้ในการสอน เน้นการวัดทักษะและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของบุคคล ช่วยให้นักเรียนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีคุณภาพ เสริมสร้างศักยภาพและยกระดับไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ที่กว้างขวางมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิงนิตย์ พิล่าอ่อน (2569, หน้า 1455) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสื่อสารและทำงานร่วมกันกับผู้อื่นผ่านเทคโนโลยี ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์และความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวุฒิ คุณนาม (2569, หน้า 22) ได้วิจัยเรื่อง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุรินทร์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ครูที่มีเพศต่างกันมีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีสมรรถนะโดยรวมไม่แตกต่างกัน มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีสมรรถนะโดยรวมแตกต่างกัน และด้านความรู้พื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านทักษะทางเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.2 สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน โดยภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้และด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานในบางส่วนที่ว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนและบริบทของโรงเรียนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการรับรู้และการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู รวมถึงโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรเทคโนโลยี และการสนับสนุนด้านดิจิทัลที่แตกต่างกันในแต่ละสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาหรือโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ย่อมมีความพร้อมด้านงบประมาณ บุคลากร สื่อเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลแตกต่างกัน ส่งผลให้ครูในแต่ละบริบทมีโอกาสในการใช้และพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลไม่เท่ากัน โดยโรงเรียนที่มีความพร้อมด้านเทคโนโลยีและได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอ อาจส่งเสริมให้ครูสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า โรงเรียนที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากร นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีภายในสถานศึกษา อาจรับรู้ถึงความพยายามในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูและการสนับสนุนด้านต่าง ๆ ในระดับสูง จึงทำให้ผู้บริหารมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน ขณะที่ครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานจริง อาจยังเผชิญกับข้อจำกัดด้านเวลา ภาระงาน หรืออุปกรณ์ ทำให้มีมุมมองต่อสมรรถนะดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีในระดับที่แตกต่างจากผู้บริหาร โดยเฉพาะด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากแต่ละโรงเรียนมีแนวทางในการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ต่างกัน ทั้งในด้านการใช้อินเทอร์เน็ต การรักษาความปลอดภัยของข้อมูล และการปฏิบัติตามจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี ส่งผลให้ครูมีการรับรู้และการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ส่วนด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้และด้านการมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้น อาจสะท้อนให้เห็นว่า โรงเรียนที่มีความพร้อม

ด้านเทคโนโลยีและสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ จะเอื้อต่อการสร้างสื่อดิจิทัล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพผ่านเทคโนโลยีมากกว่า ขณะที่บางโรงเรียนอาจยังมีข้อจำกัดด้านอุปกรณ์ งบประมาณ หรือความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยี จึงส่งผลให้ระดับสมรรถนะด้านดังกล่าวแตกต่างกัน ดังที่ Domínguez, G. (2025, p. 1) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูมีความสำคัญ เพราะเป็นอีกหนึ่งทักษะที่ครูจำเป็นต้องมีเพื่อพัฒนากระบวนการสอนและการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน การฝึกอบรมและการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องเป็นพื้นฐานสำคัญในการสอนและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เช่นเดียวกันกับ อัมรินทร์ เหนือร้อยเอ็ด (2568, หน้า 84) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคดิจิทัล เนื่องจากเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในทุกด้านของชีวิต ครูต้องสามารถใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ สื่อสารและสร้างสรรค์กิจกรรมให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับโลกยุคใหม่ อีกทั้งช่วยเตรียมผู้เรียนให้มีทักษะดิจิทัลที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากนี้ สมรรถนะดิจิทัลยังสะท้อนถึงความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม มีจริยธรรม และปลอดภัย พร้อมทั้งพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์บริบทของผู้เรียน ทำให้ครูกลายเป็น “ผู้นำทางการเรียนรู้” ที่สามารถประยุกต์เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ UNESCO (2018, pp. 7 – 11) ได้นำเสนอว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ช่วยให้ครูสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับ สุรีย์พร ศรีวัฒนะ (2567, หน้า 90) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลของครูเป็นความสามารถด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์และมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ครูสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกดิจิทัลและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ($r_{xyt} = .485^{**}$) สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีความสัมพันธ์

กันในทางบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยสนับสนุน ส่งเสริม ให้เกิดสมรรถนะดิจิทัลของครู โดยผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการทำหน้าที่บริหารงานภายในสถานศึกษาในการ กำหนดนโยบาย ส่งเสริม สนับสนุน และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการจัดการศึกษา รวมถึงส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้มีการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล อย่างต่อเนื่อง ผ่านการอบรม การนิเทศ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสร้างแรงจูงใจ ในการพัฒนาตนเอง ส่งผลให้ครูผู้สอนสามารถเรียนรู้และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษายังมี อิทธิพลต่อคุณภาพการจัดการเรียน การสอนของครูผู้สอน โดยเฉพาะในยุคการศึกษา 5.0 ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลควบคู่กับการพัฒนาทักษะแห่งอนาคต ผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและผลักดันให้ครูผู้สอนสามารถปรับตัว ต่อบริบทของสังคมดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม และการที่ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์ ทางบวกในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าแม้ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 จะมีผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู แต่อาจมีปัจจัยอื่นร่วม ด้วย เช่น ความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษา งบประมาณ ความแตกต่างระหว่าง บุคคล ตลอดจนแรงจูงใจและความพร้อมในการพัฒนาตนเองของครูผู้สอน ซึ่งปัจจัย เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อระดับสมรรถนะดิจิทัลของครูเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ มยุรา สุภาพิชัย (2567, หน้า 1011) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษากับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จตุพร คำม่วง (2568, หน้า 232) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ ความเป็นนวัตกรรมของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับ ความเป็นนวัตกรรมของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .680$) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คณิงนิตย์ พิลำอ่อน (2569, หน้า 1456) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อ สมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

นครพนม ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะดิจิทัลของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .485$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภิสรา กาทอง (2569, หน้า 237) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะดิจิทัลของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .903$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิติมา วัฒนกุล (2568, หน้า 492) ได้วิจัยเรื่อง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครู โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง .701

4. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม (Y_1) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (X_2) การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (X_5) และการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (X_4) ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครู ได้ร้อยละ 28.20 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู โดยเฉพาะด้านการบริหารจัดการ ความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมั่นใจและปลอดภัย ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสามารถในการวางแผน กำกับ ดูแล และบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยี จะสามารถสร้างระบบและแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในการใช้นวัตกรรมดิจิทัลภายในสถานศึกษาได้ เช่นเดียวกันกับด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความคิดสร้างสรรค์และเปิดรับแนวคิดใหม่ ๆ จะสามารถส่งเสริมให้ครูผู้สอนเกิดการ

คิดค้น พัฒนา และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย อีกทั้งยังสามารถเป็นแบบอย่างในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและการใช้นวัตกรรมทางการศึกษา ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ครูผู้สอนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต เมื่อผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ จะช่วยส่งเสริมให้ครูผู้สอนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การทำงานร่วมกัน และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมทางการศึกษา ซึ่งในยุคการศึกษา 5.0 ครูผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาทักษะดิจิทัลอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐธิชา ศรีเพชร (2569, หน้า 58) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการบริหารความเสี่ยง สามารถรวมกันพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ของครูได้ร้อยละ 34.30 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและบรรยากาศแห่งนวัตกรรม ช่วยให้ครูผู้สอนกล้าคิด พัฒนา และสร้างสรรค์การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา ฤาชา (2567, หน้า 12) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างองค์กรแห่งนวัตกรรม ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม และด้านการบริหารความเสี่ยง สามารถรวมกันพยากรณ์สมรรถนะของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูได้ร้อยละ 71.50 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมจะมีวิสัยทัศน์ แนวคิด รวมถึงการสนับสนุน ส่งเสริม ให้ครูผู้สอนได้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนและออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อยกระดับการจัดการศึกษา

ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศพท. จันทร์เจริญ (2567, หน้า 268) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นพลเมืองดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรเชิงนวัตกรรม ด้านการคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม และด้านการมีวิสัยทัศน์การเปลี่ยนแปลงเชิงนวัตกรรม สามารถร่วมกันพยากรณ์การเป็นพลเมืองดิจิทัลของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถพยากรณ์การเป็นพลเมืองดิจิทัลของครูได้ร้อยละ 80.40 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษา มีการสร้างค่านิยมองค์กรใหม่ ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูและบุคลากรในสถานศึกษาเพื่อต่อยอดแนวคิดนวัตกรรมใหม่ ๆ นำไปสู่การพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพ สร้างความเชื่อมั่นให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีการเผยแพร่วิสัยทัศน์ พร้อมทั้งปฏิบัติตามวิสัยทัศน์นั้น ๆ ซึ่งช่วยสร้างความเชื่อมั่นในวิสัยทัศน์ของตนเอง นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษายังเป็นผู้นำในการปรับความคิดเพื่อเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ มีการแสดงกระบวนการคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูผู้สอนนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา นำไปสู่การสร้างและพัฒนานวัตกรรม การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อส่วนบุคคล การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม การสร้างบรรยากาศองค์กร นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยี ตามลำดับ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดทำ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี และแผนพัฒนาบุคลากร

เพื่อให้การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและการพัฒนาศักยภาพครูเป็นไปอย่างมีทิศทางและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ควรสร้างความตระหนักให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด ในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 โดยการส่งเสริมให้ผู้บริหารรู้จักและเข้าใจบทบาทของตนเองในการเป็นผู้นำ มีการจัดอบรม สัมมนา เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ศึกษาหลักสูตร นโยบายต่าง ๆ ให้มีความเข้าใจที่ชัดเจน สามารถนำครูและสถานศึกษาให้มีคุณภาพตรงตามเป้าหมายที่โรงเรียนตั้งไว้ได้

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การรู้ดิจิทัล การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาและการยกระดับสมรรถนะดิจิทัลของครูให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคการศึกษา 5.0 โดยผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูอย่างเป็นระบบ สนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีทรัพยากรและเทคโนโลยีที่เพียงพอ และปลูกฝังการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีจริยธรรมและมีความรับผิดชอบ ครูผู้สอนควรพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและให้ความสำคัญกับการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อให้ครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทันสมัย ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในสังคมดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ควรส่งเสริมและพัฒนาครูผู้สอนให้ได้พัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้น ให้ทันต่อยุคการศึกษา 5.0 ที่เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยการจัดอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการวิจัยนวัตกรรมและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 และสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา ควรพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมในยุคการศึกษา 5.0 การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี การมีส่วนร่วมเชิง นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยการกำหนด นโยบายและวางแผนพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมควบคู่กับการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัล ของครู โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ส่งเสริมการ พัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนให้ครูประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัด การเรียนรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการศึกษาในยุค 5.0 รวมทั้ง หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ควรส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมควบคู่กับการยกระดับสมรรถนะดิจิทัล ของครู โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนาทางวิชาการ และการสร้างเครือข่าย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และการสร้าง บรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนด นโยบายและแผนพัฒนาสถานศึกษา โดยมุ่งพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมในด้านการ บริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อยกระดับ สมรรถนะดิจิทัลของครูให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ รวมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ควรสร้างความตระหนักให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้พัฒนาตนเองและใช้ ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ได้อย่างเต็มศักยภาพ

และส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู ให้มีความพร้อมและสามารถใช้งานเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากตัวแปรภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถพยากรณ์สมรรถนะดิจิทัลของครูได้ ดังนั้น ควรทำการวิจัยพัฒนาตัวบ่งชี้ หรือวิจัยการพัฒนารูปแบบใน 3 ตัวแปรดังกล่าว เพื่อนำไปปรับใช้ในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ศึกษาองค์ประกอบหรือตัวแปรอื่น ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู โรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เช่น อายุ วุฒิการศึกษา ขนาดของโรงเรียน เป็นต้น

2.3 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู ในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ กันนิล. (2565). นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาในปัจจุบัน.
วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 8(10), 332 – 340.
- กรณิศ พวงลูกอิน. (2566). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กรรณิกา เรืองศรี. (2566). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี
ชุมพร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กรรวิ โพธิ์ทอง. (2566). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21.
วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย, 7(3), 1012 – 1026. เข้าถึงได้จาก
<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jeir/article/view/261261/180144>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). แหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต. <https://www.moe.go.th/>
_____. (2559). แนวทางการพัฒนาการศึกษาภาคพื้นเมือง. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กณิชา ศิริศักดิ์. (2561). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลสำหรับครู.
วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 15(2), 1 – 11.
- กัญญาวิร วุฒิศิริพรรณ (2566). การรู้ดิจิทัล: ความต้องการจำเป็น แนวทางการพัฒนา
ในมิติด้านบทบาท อารมณ์ การรับรู้ เจตคติและพฤติกรรมของครู
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2.
วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 6(4), 2057 – 2075.
- กิตติพงศ์ สมชอบ. (2563). การศึกษาองค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัล สำหรับบุคลากร
สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย. การประชุมวิชาการ
เสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 21 ณ อาคารพจน์สารสิน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กิตติพศ โกงสนเทียะ. (2565). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะ
ดิจิทัลของครูวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี. วารสารราชนครินทร์, 19(1), 9 – 16.

- กุลชลี จงเจริญ. (2562). *บทบาทของการศึกษาต่อการพัฒนาสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สหกิจการ.
- คทาเทพ จันท์เจริญ. (2567). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นพลเมืองดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 3. *วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 7(6), 261 – 270.
- คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2566). *ความคิดสร้างสรรค์ – Creativity*. <https://www.psy.chula.ac.th/th/feature-articles/creativity/>.
- คณิน คำแพง. (2563). *โมเดลภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น : โมเดลแข่งขันภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและภาวะผู้นำแบบดิจิทัล*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คณิงนิตย์ พิลำอ่อน. (2569). ภาวะผู้นำของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. *วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่*, 4(2), 1447 – 1463.
- คณิงนิตย์ พลอาษา. (2568). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1. *วารสารมณีเชษฐาราม วัตถุประสงค์*, 8(5), 337 – 350.
- จตุพร คำม่วง. (2568). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นนวัตกรรมของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม. *วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์*, 10(3), 232 – 246.
- จักรกริช คำสม. (2568). การพัฒนาสื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารบนแพลตฟอร์มออนไลน์: The Development of Digital Media for Learning and Communication on Online Platforms. *วารสารวิชาการ “การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ”*, 11(1), 74 – 86.
- จันท์จิรา ขานพล. (2566). สมรรถนะดิจิทัลของครูที่ส่งผลต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ วิทยาการคำนวณในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 8(1), 633 – 646.

- จิรายุ เกิดมณี (2567). ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 3. *Journal of Social Science for Local Development Rajabhat Mahasarakham University*, 9(1), 47 – 61.
- จิรัชญา สุขรัตน์เจริญ. (2567). ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง. *วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์*, 8(2), 69 – 83.
- จิราภา ประพันธ์พัฒน์. (2560). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณบุรี.
- จุฑามาศ ใจสบาย. (2565). การพัฒนาสื่อดิจิทัลร่วมกับเทคโนโลยีความจริงเสริมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ในรายวิชาการผลิตสื่อโฆษณา สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม*, 12(3), 242 – 256.
- เจนศึก โพธิศาสตร์. (2568). การพัฒนาสื่อดิจิทัลเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ของครูและนักศึกษาครูร่วมกับชุมชนตามแนวคิดของการพัฒนามนุษย์แบบองค์รวม. *Journal of Education and Innovation*, 27(2), 117 – 132.
- ชฎาพร รัตนกุล. (2568). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 19(1), 280 – 293.
- ชฎาพร เขียวศิริพัฒน์. (2567). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 7(1), 349 – 358.
- ชฎารัตน์ เสงฆ์กุล. (2566). ความคิดสร้างสรรค์: เกิดขึ้นเองหรือพัฒนาได้. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 13(2), 122 – 130.
- ชลธิชา ฤาชา. (2567). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร. *วารสารนวัตกรรมการบริหารการศึกษา*, 3(3), 12 – 21.

- ชัยพร ชูสุภาวดี. (2566). สภาพการเป็นองค์กรนวัตกรรมของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 1.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ชื่นชม สุทินนท์. (2564). รูปแบบการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ฐิตินันท์ นันทะศรี. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- ฐิตินาฏ ปันโงน. (2567). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย. วารสารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 8(1), 76 – 89.
- ณัฐกานต์ ภูมิคอนสาร. (2565). ทักษะความคิดสร้างสรรค์ที่หล่นหายไปของผู้เรียนกับ
การศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์,
5(1), 1 – 9.
- ณัฐธิชา ศรีเพชร. (2569). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ
จัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเชียงราย เขต 3. วารสาร ปัญญาธิขิต, 5(2), 57 – 71.
- ณัฐปภัสร สกุลพัฒน์รดา. (2564). การศึกษาการเป็นองค์กรนวัตกรรมการศึกษา
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลคุณภาพ แห่งสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐพงศ์ เล็งดอนไพร. (2566). การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อบริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์
เขต 1. วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน, 5(3), 69 – 83.

- เดือนเพ็ญ พวงทอง. (2567). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเครือข่าย
อำเภอบ้านดุงในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี
เขต 3. *วารสารการบริหารการจัดการและการพัฒนาที่ยั่งยืน*, 2(1),
299 – 314.
- เดชา ลุนาวงค์. (2564). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *Dhammathas
Academic Journal*, 21(4), 213 – 220.
- ทินวงษ์ รักอิสสระกุล. (2567). การพัฒนาสื่อดิจิทัลบนเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการ
ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตวิถี
ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารเทคโนโลยี
สื่อสารมวลชน มทร.พระนคร*, 9(1), 17 – 38.
- ทิตากร เมืองทอง. (2567). การส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทาง
การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนโรงเรียนเทศบาลวัดเสมา
เมืองเทศบาลนครนครศรีธรรมราช. *วารสารครุศาสตร์ปัญญา*, 3(3), 59 – 73.
- ธนบดี สอนสระคู. (2564). *โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการรู้ดิจิทัลของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธนวุฒิ คุณนาม. (2569). สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1. *Journal for
Developing the Social and Community*, 13(1), 19 – 40.
- ธมนวรรณ จันทร์สอย. (2564). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์
ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ธีมาภรณ์ พัฒนะ. (2567). รูปแบบการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ของวัยรุ่น
ไทยในอนาคต. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 6(4),
782 – 792. เข้าถึงได้จาก [https://so02.tci-](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jemri/article/view/270603/181606)
[thaijo.org/index.php/jemri/article/view/270603/181606](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jemri/article/view/270603/181606).

- นภจินดา อารังจุตพงษ์. (2563). การวิจัยและสร้างสื่ออินโฟกราฟิกแบบปฏิสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลของพลเมืองยุคดิจิทัลเน็ตฟ สำหรับเด็ก ประถมศึกษา. *การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15* (หน้า 1971 – 1982). ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- นธิภาส จันทรศร. (2565). *ปัจจัยการรู้ดิจิทัลและการยอมรับเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสลากดิจิทัลผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตังของผู้บริโภค เขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิสกร ใจเฟื่อ. (2567). การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะทางดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. *วารสารพุทธศาสตร์ มจร.อุบลราชธานี*, 6(2), 497 – 510.
- นฤเบศร์ ลือเรือง. (2568). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการศึกษาดลอดชีวิต. *เสวนาวิทย์ปริทัศน์*, 5(1), 1 – 10.
- บริพัฒน์ สารผล. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานบุคคลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษกร เชี่ยวจินดาภานต์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจริยธรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (Factors Affecting Ethics Behavior on Information and Communication Technology Usage of Education Students in Ramkhamhaeng University). *Humanities, Social Sciences, and Arts*, 12(6), 1981 – 2019.
- ปนัดดา บุญโสมณ. (2567). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 14(2), 65 – 80. เข้าถึงได้จาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/neuarj/article/view/270760/183859>.

- ประสงค์ อุทัย. (2566). ผู้นำจรรยาบรรณกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในยุคดิจิทัล. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี (ฉบับบัณฑิตศึกษา)*, 2(1), 37 – 46.
- ปัญจนาว วรวัฒนชัย. (2565). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์. *ครุศาสตร์สาร*, 16(1), 14 – 31.
- ปราณี อัครภูษิตกุล. (2563). สารสนเทศ นวัตกรรมกับสังคม 5.0. *วารสารบรรณศาสตร์ มศว*, 13(1), 88 – 96.
- ปิยพร ต่ายตระกูล. (2566). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยโชติ รอดหลง. (2562). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรีชา ออกกิจวัตร. (2564). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคกลางและภาคตะวันออก. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 10(5), 2260 – 2272. เข้าถึงได้จาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/journal-peace/article/view/251509/174944>
- บุญญพัฒน์ สิงห์จารย์. (2564). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรชนิตว์ สีนาราช. (2560). การรู้ดิจิทัล: ทักษะสำคัญสำหรับบรรณารักษ์ในศตวรรษที่ 21. *วารสารสารสนเทศศาสตร์*, 35(2), 77 – 95.
- พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ. (2567). การพัฒนาชุดกิจกรรมสำหรับการเรียนรู้ส่วนบุคคลบน LMS เพื่อส่งเสริมกรอบคิดแบบเติบโตด้านการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของนักศึกษาครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิทักษ์ กันทา. (2567). การศึกษาและพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัล: กรณีศึกษาศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลปึงโค้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. *วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต*, 24(2), 120 – 131.
- พิมพ์ลภัส มาแก้ว. (2566). *ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศการส่งเสริมนวัตกรรมในองค์การกับพฤติกรรมเชิงนวัตกรรมในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย: บทบาทการเป็นตัวแปรสื่อของความหลงใหลในงานแบบกลมกลืน*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- แพรวพรรณ เปรมลาภ. (2565). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- ไพฑูรย์ แววงค์. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1. Journal of Integration Social Sciences and Development*, 2(2), 1 – 14.
- ภัทรพร เยาวรัตน์. (2565). *การศึกษสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- ภาณุมาส ธรรมถาวรสกุล. (2567). *การศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*.
- ภิญญา สายศิริสุข. (2561). *ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตปัญจภาคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.
- มณฑนา พิพัฒน์เพ็ญ. (2567). *การพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการพัฒนาโครงการวิจัยของนิสิตโดยใช้นวัตกรรมจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานบูรณาการกับกระบวนการคิดเชิงออกแบบในรายวิชาการเปี่ยมวิจัยทางวิทยาศาสตร์ชีวภาพ คณะวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมดิจิทัลมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง. Education Journal*, 8(2), 62 – 75.

- มนต์ธิชา ฉัตรอักษรานนท์. (2567). การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2: INNOVATIVE LEADERSHIP DEVELOPMENT FOR SCHOOL ADMINISTRATORS UNDER THE OFFICE OF KAMPHENGPHET PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 2. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ*, 25(2), 225 – 242.
- มนัสวี ศรีนนท์. (2560). วิเคราะห์การคิดเชิงสร้างสรรค์. *วารสารพุทธมอค์ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวสุวิกลิตาราม*, 2(2), 40 – 45
- มยุรา สุภาพิชัย. (2567). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*, 25(2), 1011 – 1019.
- มูห์มัดสะเกร์ เราะแลบา. (2567). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศในยุคดิจิทัล. *วารสารอินทนิลบริหารศาสตร์*, 1(1), 97 – 112.
- เมธชนนท์ ประจวบลาภ. (2565). นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตในประเทศไทย. *วารสารการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 2(1), 68 – 82.
- ยุทธพล พงค์พุทธิชาติ. (2563). ผลของความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์จากการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสอนแบบซินเนคติกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีแบบการเรียนรู้ที่ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรกานต์ สุนัก. (2566). ปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตกรณีศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD). 10899. <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/10899>.
- วรพล ศรีเทพ. (2568). การบริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษาดิจิทัล 5.0. *Leadership Educational Administration Development Journal*, 1(2), 1 – 14. เข้าถึงได้จาก <https://so15.tci-thaijo.org/index.php/LEAD/article/view/899/590>.

- วัชรพงศ์ ทัดนบรจ. (2563). *ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในโครงการโรงเรียนประชารัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วันเพ็ญ ระวิพันธ์. (2562). *แนวทางการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการจัดการเรียนรู้ของครู ตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*, 6(1), 116 – 129.
- วิจารณ์ พานิช. (2561). *การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2561). *การเรียนรู้ส่วนบุคคล Personalized Learning*. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์ การพิมพ์.
- วิลาวลัย สมยาโรน และ น้ำฝน กันมา. (2568). *สภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในยุคเทคโนโลยีเปลี่ยนโลก. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 16(1), 301 – 324.
- วิวัฒน์ ทศวา. (2564). *Development of A Program Enhancing Digital Ethics Reasoning for Lower Secondary School Student Using Outcome – Based Education and Cased – Based Learning Approaches การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลจริยธรรมทางดิจิทัลโดยใช้แนวคิดการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์และการเรียนรู้แบบกรณีศึกษาเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. Journal of Information and Learning [JIL], 32(1), 1 – 16.*
- วิศิษฐ์ มาแย้ม. (2567). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1: GUIDELINES FOR DEVELOPING INNOVATIVE LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE BANGKOK 1. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ*, 25(2), 178 – 192.

- แนววรรณ จันทรชุกสิน. (2565). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารนวัตกรรมทางการศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 11(5), 1708 – 1720.
เข้าถึงได้จาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/journal-peace/article/view/260566/179748>.
- ศักรินทร์ ชนประชา. (2562). การศึกษาตลอดชีวิต. *วารสาร AL – NUR บัณฑิตวิทยาลัย*,
14(26), 159 – 175.
- ศิริพร พงษ์เนตร. (2564). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์.
- ศุภิญญาภิกขุ เกตุวิเศษกุล. (2562). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม
ของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภิสรา กาทอง. (2569, หน้า 227). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับ
สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี
เขต 2. *วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์*, 11(1), 227 – 243.
- ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารพัฒนางานปกครอง. (2567). *แผนบริหารความเสี่ยงด้าน
เทคโนโลยีสารสนเทศ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารพัฒนางาน
ปกครอง.
- ศูนย์สารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล. (2567). *เทคโนโลยีมีความสำคัญอย่างไรกับ
การศึกษาในปัจจุบัน*. <https://info-center.neu.ac.th/>.
- สมชาย รุ่งเรือง. (2560). รูปแบบการพัฒนาผู้นำสู่การสร้างแรงผลักดันเชิงสร้างสรรค์.
*Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์
สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 29 – 46.
- สมพงษ์ เชื้อกพรหม. (2565). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การสมรรถนะ
สูงของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. *Journal of
Graduate School Sakon Nakhon Rajabhat University*, 19(86), 123 – 139.

- สยมพร ลินพานิช. (2567). *จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบวิชาชีพครู*
 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดขอนแก่น.
 ขอนแก่น: คุรุสภาศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น.
- สกุลศรี ศรีสารคาม (2567). การพัฒนาทักษะการผลิตสื่อดิจิทัลเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม
 ด้วยกระบวนการคิดเชิงออกแบบ. *วารสารเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน*
มทร.พระนคร, 9(1), 97 – 116.
- สิตาภา เกื้อคลัง. (2561). *องค์ประกอบและแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้*
ตลอดชีวิตของกศน.ตำบล. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิทธิติมา วัฒนกุล. (2568). คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ
 สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงาน
 เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2. *วารสารส่งเสริม*
และพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(5), 491 – 508.
- สิริณัฐ ลิ้มป๋านงค์. (2566). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในยุคการแปลง
 เป็นดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น.
วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 51(4), 1 – 12.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธิวิทย์ อานุกาฬเสถียร. (2566). *ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา*
ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของครูในสถานศึกษา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตวันบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
 นครบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุธิดา เลชะวัฒนะ. (2566). รูปแบบการเรียนรู้ส่วนบุคคลในศตวรรษที่ 21 หลังการระบาศ
 ของ COVID-19. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัย*
อุบลราชธานี, 14(2), 315 – 338. เข้าถึงได้จาก [https://so02.tci-](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/human_ubu/article/view/253025/177795)
[thaijo.org/index.php/human_ubu/article/view/253025/177795](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/human_ubu/article/view/253025/177795).
- สุภาณี เส็งศรี. (2565). องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนผ่านกิจกรรมด้วย
 กระบวนการสะเต็มฟอร์อินโนเวเตอร์ เพื่อส่งเสริมการเป็นนวัตกรรมของนิสิตครู

สาขาคอมพิวเตอร์. วารสารสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุตรดิตถ์, 13(1), 1 – 18.

สุริย์พร ศรีวัฒนะ. (2567). การพัฒนาโมเดลการวัดสมรรถนะทางดิจิทัลของครู
ในภาคตะวันออก. วารสารพุทธจิตวิทยา, 9(2), 89 – 102.

สำนักงาน ก.พ.. (2563). แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐในยุคการพัฒนาเทคโนโลยี
สารสนเทศเพื่อรองรับสถานการณ์ Disruption. กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.พ..

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2563). กรอบแนวทาง
การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
(หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.7/ว 4 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2563).
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2567). จริยธรรมในสังคมออนไลน์ (*Digital
Code of Merit*). [https://www.fpo.go.th/main/getattachment/Department/
Internal-Audit-Group/](https://www.fpo.go.th/main/getattachment/Department/Internal-Audit-Group/).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). คู่มือการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล
(*Digital Competency*) สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2562). แนวปฏิบัติ
สำหรับการบริหารและจัดการความเสี่ยงของผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2563). กรอบแนวทาง
การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
(หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.7/ว 4 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2563).
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). แผนพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. (2568). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568*. สกลนคร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3.
- สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2565). *ความรู้ความเข้าใจการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล. (2561). *นโยบายและคู่มือบริหารความเสี่ยง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล.
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2568). *คู่มือการบริหารความเสี่ยงของ สวทช.* กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.
- สุมาลี สังข์ศรี. (2566). การส่งเสริมให้นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต. *มนุษยสังคมสาร (มสส.)*, 21(1), 211 – 233.
- อชิรญา พันธุ์วัฒนะ. (2568). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก. *วารสารสหวิทยาการ และนวัตกรรมการจัดการ*, 3(1), 49 – 62.
- อภิชาติ มุงธิสาร. (2566). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ คม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อภิรักษ์ บุปผาชื่น. (2563). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม: การขับเคลื่อนองค์การสู่ความเป็นเลิศ. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 4(3), 205 – 216. เข้าถึงได้จาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jeir/article/view/247139/167605>.
- อริรุทธิ์ พลอนันต์. (2566). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. เพาะ: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- อาภา วรรณฉวี. (2566). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking Development)*. <https://bsru.net/>.

- อัมรินทร์ เหนือร้อยเอ็ด. (2568). รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
กรุงเทพมหานคร. *วารสารศรีสุวรรณภูมิปริทรรศน์*, 3(2), 82 – 93.
- สะพิชุตดิน เจะมู และวรลักษณ์ ชูกำเนิด. (2564). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
อาชีวศึกษาจังหวัดปัตตานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา*, 3(2), 65 – 89.
- Adeleke, M. (2023). Problem – Solving Skills Among 21st–Century Learners Toward
Creativity and Innovation Ideas. *Thinking Skills and Creativity Journal*, 6(1),
52 – 58.
- Adelia, M. (2025). Innovation in Information Technology–Based School Management in
Renewed Education 5.0. *JME Jurnal Management Education*, 3(2), 53 – 58.
- Agibova, I. M. (2020). Development of digital competence of a future teacher in the
context of informatization and digitalization of modern teacher education.
ARPHA Proceedings, 3, 13 – 26.
- Ahmed, S. (2023). Digital ethics in education: An examination of Omani information
studies students’ ethical competencies during e–learning. *Journal of
Education and e – Learning Research*, 10(3), 595 – 604.
- Akther, J. (2020). Influence of UNESCO in the Development of Lifelong Learning. *Open
Journal of Social Sciences*, 8(1), 103 – 112.
- Alba, R. (2022). Development of teaching digital competence in initial teacher training:
A systematic review. *World Journal on Educational Technology: Current
Issues*, 14(1), 1 – 15.
- Alharbi, A. M. (2023). Implementation of Education 5.0 in Developed and Developing
Countries: A Comparative Study. *Creative Education*, 14(1), 914 – 942.
- Ariratana, W. (2019). The effect of innovative leadership on competency of creating
high performance organization. *Kasetsart Journal of Social Sciences*, 40(2),
311 – 318. Retrieved from [https://so04.tci-
thaijo.org/index.php/kjss/article/view/242150/164591](https://so04.tci-thaijo.org/index.php/kjss/article/view/242150/164591).

- Arlene, R. P. (2020). *Innovative leadership attributes of school administrators in the Philippines: Implications for educational management*. Bukidnon State University: The Philippines.
- Asim, S. (2012). Innovative Leadership for the Twenty – First Century. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 41(1), 1 – 14.
- Aslam, S. (2024). Transitioning towards tomorrow's workforce: Education 5.0 in the landscape of Society 5.0: A systematic literature review. *Education Sciences*, 14(10), 1041.
- Basilotta, G. P. (2022). Teachers' Digital Competencies in Higher Education: A Systematic Literature Review. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*. 19(8), 1 – 16.
- Bayan, Y. (2024). Visionary leadership and innovative mindset for sustainable business development: Case studies and practical applications. *Research in Globalization*, 8(1), 1 – 11.
- Carlos, M. (2025). The Impact of Artificial Intelligence on Personalized Learning in Higher Education: A Systematic Review. *Trends High. Educ*, 4(17), 1 – 15.
- Carsten, B. (2022). From computer ethics and the ethics of AI towards an ethics of digital ecosystems. *AI and Ethics*, 2(1), 65 – 77.
- Domínguez, G. (2025). Teacher digital competence: Keys for an educational future through a systematic review. *Contemporary Educational Technology*, 17(2), 1 – 13. Retrieved from <https://www.cedtech.net/article/teacher-digital-competence-keys-for-an-educational-future-through-a-systematic-review-16168>.
- Falloon, G. (2020). From digital literacy to digital competence: the teacher digital competency (TDC) framework. *Education Tech Research Dev*, 68(1), 2449 – 2472.
- Ferdi, C. (2024). Technology and innovation in shaping the future of education. *Smart Learning Environments*, 11(54), 1 – 6.

- Fousiya, P. P. (2024). Education 5.0: Nurturing essential life skills for future generations. *Shodha Prabha*, 49(2), 1 – 8.
- Galatro, D. (2025). Roadmap to Education 5.0: The lab case for heat and mass transfer. *Proceedings of the Canadian Engineering Education Association (CEEA)*.
- Ghomi, M. (2019). Digital Competence of Educators (DigCompEdu): Development and Evaluation of a Self – assessment Instrument for Teachers' Digital Competence. *Proceedings of the 11th International Conference on Computer Supported Education (CSEDU 2019)*, 541 – 548.
- International School Ho Chi Minh City. (2024). *What is personalized learning? Components, benefits & examples*. <https://www.ishcmc.com/news-and-blog/what-is-personalized-learning/>.
- Jerson F. T. (2025). Innovative Leadership of School Principals and the Teachers' Work Behavior and Level of Commitment. *American Journal of Multidisciplinary Research and Innovation*, 4(6), 17 – 30.
- John, P. L. (2025). Administrators' Innovative Leadership Practices and Teachers' 21st Century Skills. *International Journal of Research and Innovation in Social Science*, 9(3), 1804 – 1814.
- Judijanto, L. (2025). Education 5.0: Collaboration and creativity in improving students' digital intelligence. *International Journal of Teaching and Learning (INJOTEL)*, 3(4), 369 – 382.
- Kamalakar, G. (2024). *Education 5.0: Transforming the educational landscape*. The Lawgical Junction & MJS Publishing House.
- Mannila, L. (2018). Digital Competence, Teacher Self – Efficacy and Training Needs. *ICER '18: Proceedings of the 2018 ACM Conference on International Computing Education Research*, 75 – 85.
- Marlinton, M. (2023). Transformation of education in the Era 5.0: Challenges of innovation and opportunities for change. *Proceedings International Conference on Education Innovation and Social Science*, 1 – 8.

- Marin, V. I. (2023). Developing digital literacy for teaching and learning. In Handbook of open, distance and digital education, (pp. 1089 – 1108). Singapore: Springer Nature Singapore.
- Maya, G. (2024). Personalized learning: The simple, the complicated, the complex and the chaotic. *Teaching and Teacher Education*, 139(1), 1 – 11.
- Morin, A. (2025). *Personalized learning: What you need to know*.
<https://www.understood.org/en/articles/personalized-learning-what-you-need-to-know>.
- Monica, C. O. (2023). Innovative leadership for effective administration in public senior secondary school in rivers state. *International Journal of Institutional Leadership*, 5(2), 110 – 126.
- Mudzengerere, D. (2025). Transforming Lecturers for Evolving Education: Addressing the Knowledge and Skills Gap in Education 5.0 Era. *Quality Assurance Practices for Transformative Higher Education in Southern Africa*, 18(2), 230 – 251.
- Mustafa Kamal, N. N. (2019). Immersive interactive educational experiences: Adopting Education 5.0 and Industry 4.0 learning technologies for Malaysian universities. In *Proceedings of the International Invention, Innovative & Creative (InIIC) Conference 2019* (pp. 190 – 195).
- Nawaz, A. (2019). An innovative framework for risk management in construction projects in developing countries: evidence from Pakistan. *Risks*, 7(1), 1 – 10.
- Pauline, T. (2026). *Participatory innovation*. <https://beeshake.com/en/participatory-innovation>.
- Ola, W. A. (2020). Creative thinking skills: A review article. *International Journal of Research and Innovation in Social Science*, 4(5), 44 – 50.
- Puzyrova, P. (2020). Risk management concept in innovative activities of modern enterprises. *Professional competencies and educational innovations in the knowledge economy*. 377 – 389.

- PwC & ASSOCHAM (2024). *Navigating the shift to Education 5.0: Enhancing higher education in India*. Salt Lake: Kolkata.
- Radmila, B. (2019). The importance of active leadership style for organizational innovativeness. *Economic Themes*, 57(4), 481 – 495.
- Redecker, C. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu*. Publications Office of the European Union: Luxembourg.
- Sanjay, C. (2024). Generative AI in Modern Education Society. *Education, Computer Science*. Retrieved from <https://arxiv.org/abs/2412.08666>.
- Seitova, V. (2024). Innovative technologies in education: A case study of implementation in Kazakhstan. *Eurasian Science Review*, 2(3), 187– 200.
- Shabir, A. (2023). Education 5.0: Requirements, Enabling Technologies, and Future Directions. *Education, Computer Science*. Retrieved from <https://arxiv.org/abs/2307.15846>.
- Shaji, G. (2025). The Evolution of Education 5.0 in the Innovation Era: A Review of the Progression from Teacher – Centered Learning to Student – Driven Models. *Partners Universal International Innovation Journal*, 3(1), 19 – 28.
- Skantz, E. (2022). Teachers' professional digital competence: an overview of conceptualizations in the literature. *Cogent Education*, 9(1), 1 – 23.
- Stephen, V. L. (2023). Measuring Innovation in Education 2023: Tools and Methods for Data-Driven Action and Improvement, *Educational Research and Innovation*, 52 – 65.
- Thwe, W. P. (2024). A. Lifelong Learning in the Educational Setting: A Systematic Literature Review. *Asia – Pacific Edu Res*, 33(1), 407 – 417.
- Tinmaz, H. (2022). A systematic review on digital literacy. *Smart Learning Environments*, 9(21), 1 – 18.
- Ulger, K. (2016). The Relationship between Creative Thinking and Critical Thinking Skills of Students. *H. U. Journal of Education*, 31(4), 695 – 710.
- UNESCO. (2018). *UNESCO ICT competency framework for teachers* (Version 3, pp. 7 – 11). Paris: UNESCO.

UNESCO. (2026). *Innovation and ICT in education*.

<https://www.unesco.org/en/innovacionticeducacion>

Venera, S. (2024). Digital transformation of the promotion of educational services of Kazakhstani universities. *Journal of Innovation and Entrepreneurship*, 13(1).

Weiss, S. & Legand, P. (2011). *Innovative Intelligence*. Ontario: John Wiley & Sons Canada, Ltd.

Weng, Y. (2025). Assessment of personalized learning in immersive and intelligent virtual classroom on student engagement. arXiv.

<https://arxiv.org/abs/2501.07883>.

Wichai, S. (2024). Challenges and Future Tendencies in Thailand's National Education System. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ มหาวิทยาลัยมหิดล*, 11(1), 74 – 88. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/issmu/article/view/266956/181020>.

Yang, L. (2023). Digital competence of K-12 pre-service and in-service teachers in China: a systematic literature review. *Asia Pacific Education Review*, 24(1), 679 – 693.

Yudha, F. (2018). The analysis of creative and innovative thinking skills of the 21st century students in solving the problems of “locating dominating set” in research based learning. *International Journal of Advanced Engineering Research and Science*, 5(3), 163 – 176.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ และรายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ
ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 5 ท่าน
ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.วีระศักดิ์ สุวรรณไตร ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3
4. นายกันต์ณพัฒน์ หมายมั่น ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลบ้านม่วง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3
5. นางนงคลักษณ์ ทิพนนท์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองพอกน้อย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนา เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 10 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.ฐิตินันท์ นันทะศรี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
4. นายกัณฑ์ณพัฒน์ หมายมัน ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลบ้านม่วง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3
5. นางสาวณัฐชาสกุล เกสรศรี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลคำตากล้า
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3

6. นายพิมนต์ ศรีสำอังก์
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านดงหม้อทอง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3
7. นายปรัชวุฒิ คำผุย
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนชุมชนบ้านมาย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3
8. นางสาวนิภาพร คนเพียร
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านม่วง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3
9. นางสุกัญญา จันทร์ละคร
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสระศรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3
10. นางสาวชลธิดา เงินงาม
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านกุดจาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมนหา หาญสุริย์ เพียรธัญญกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เพียรธัญญกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.วีระศักดิ์ สุวรรณไตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๙๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เพียรธัญญกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายกัณต์ณพัฒน์ หมายมั่น

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุริย์ เพียรธัญญกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางนงลักษณ์ ทิพนนท์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๙๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุรีย์ เพียรธัญญกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๔๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๒๕๔๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไกรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๔๔๓๓ ๙๖๗๕๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๙๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๒๒๕๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๐๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.ฐิตินันท์ นันทะศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๙๔๐๑๒๒๕๓๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไธระ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๙ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๙๙ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๔๓๓ ๙๖๙๕

ที่ อว ๐๖๑๓.๑๒/ว ๙๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายกิตต์พัฒน์ หมายมั่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๓๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุmithนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๔๓๓๓ ๙๖๙๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๙๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ด.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวณัฐชาสกุล เกษรศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๒๒๔๓๔๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุmithนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๔๓๓ ๗๐๗๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๙๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายพินิต ศรีสาอังก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๐๑๒๐๙๓๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๔.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมวาท สุวรรณโคตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุเมธ หมายสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๔๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายปรัชญา คำมุย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๐๒๓๒๒๔๓๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๕๕๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๙๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคม ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวนิภาพร คนเพียร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๓๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันนา สุวรรณไธระ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ /ร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๔๓๓ ๙๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๔๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสุกัญญา จันทร์ละคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุวัฒนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวชลธิดา เงินงาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๒๙๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุเมธนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านท่าสะอาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธาตุมหา
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโคกอุดม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหัวแอด

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการยืมเครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบึงคล้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไธระ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุเมธนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือนักเรียน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาต้อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือนักเรียน

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือนักเรียน เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการยืมเครื่องมือนักเรียนดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองเซิง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองหมู

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านถ้ำเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุเมธนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองหัวช้าง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๓๑๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุเมธนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๖๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลคำตากล้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๓๒๒๔๓๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๔.๐” ที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมิตนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทร์รักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๖๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยหินลาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๐๑๒๒๕๓๓๕ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุเมตตา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าเรื่องดังกล่าวไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์ศิริ ฐันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๖๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองแวง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๑๒๒๑๙๓๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงวัฒนธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๔.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลนา สุวรรณโคตรีย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องดังกล่าวไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๖๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนนาเต้าสุพรรณบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๐๓๒๒๔๓๓๕ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทริทธิ์รัฐ รุ่งรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๖๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน อนุบาลวานรนิวาส(ราษฎร์บำรุง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๓๒๒๙๓๓๕ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำเชิงวิถกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา ๕.๐" ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทร์รักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๔๓๓ ๗๖๗๕

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0
 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ผู้วิจัย

นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0

ที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

2.1 โรงเรียนประถมศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 ท่าน
ครูผู้สอน จำนวน 2 ท่าน รวมจำนวน 3 ท่าน

2.2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา
จำนวน 1 ท่าน ครูผู้สอน จำนวน 3 ท่าน รวมจำนวน 4 ท่าน

3. ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยจะนำผลไปวิเคราะห์ในภาพรวม
ไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่การงานของท่านแต่อย่างใด จึงขอให้ท่านตอบตามสภาพความเป็น
จริง ผ่าน Google Forms ตาม QR Code ที่แนบมาพร้อมนี้ คำตอบของท่านจะมีประโยชน์
อย่างยิ่งต่อการวิจัยและการพัฒนาการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์
จากท่านเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

☐ ผู้บริหารสถานศึกษา ☐ ครูผู้สอน

2. ลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน

☐ โรงเรียนประถมศึกษา ☐ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยแบ่งระดับพฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ของผู้บริหาร ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 อยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 อยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
0. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0	✓				

คำอธิบาย ข้อ 0. ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ
ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อที่	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม						
1	ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาได้					
2	ผู้บริหารสร้างโอกาสพัฒนาได้ทุกสถานการณ์และทันต่อการเปลี่ยนแปลง					
3	ผู้บริหารมีกระบวนการสร้างวิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ และการเผยแพร่วิสัยทัศน์ที่เป็นระบบชัดเจน					
4	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ดี ตามทิศทาง และเป้าหมายของสถานศึกษาที่กำหนดไว้					
5	ผู้บริหารมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมและคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพไปสู่เป้าหมาย					
6	ผู้บริหารสามารถสร้างความไว้วางใจ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับครูและบุคลากรในการกำหนดวิสัยทัศน์ทิศทาง และเป้าหมายของสถานศึกษา					

ข้อที่	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม (ต่อ)						
7	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเห็นคุณค่าของตนเอง และแสดงศักยภาพในการวิเคราะห์การทำงานได้อย่างเป็นระบบ					
การบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี						
8	ผู้บริหารเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนสถานศึกษาด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่สนับสนุนให้การดำเนินงานในสถานศึกษามีประสิทธิภาพ					
9	ผู้บริหารมีความสามารถในการวิเคราะห์ ควบคุม และบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี					
10	ผู้บริหารมีการติดตาม ทบทวน และปรับปรุงกรอบบริหารความเสี่ยง เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และการเปลี่ยนแปลง					
11	ผู้บริหารมีการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ มีการบันทึก และรายงานความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ					
12	ผู้บริหารมีการประเมินความเสี่ยงและวางแผนในการลดหรือควบคุมความเสี่ยงเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยี ที่นำมาใช้ เช่น ความล้มเหลวของระบบ ความปลอดภัยของข้อมูล ค่าใช้จ่ายที่สูงเกินคาด หรือผลกระทบต่อผู้ใช้งาน เป็นต้น					
13	ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี					

ข้อที่	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี (ต่อ)						
14	ผู้บริหารมีการสื่อสาร สร้างความเข้าใจ และให้คำปรึกษาให้กับครูและบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อให้การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพ					
การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล						
15	ผู้บริหารมีการสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติงาน โดยมีการบูรณาการความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ในการสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมในการบริหารสถานศึกษา					
16	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและนักเรียน มีส่วนร่วมในการออกแบบและสร้างสรรค์นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล					
17	ผู้บริหารเปิดโอกาสและโน้มน้าวให้บุคลากรและชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน และร่วมกันใช้นวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์					
18	ผู้บริหารกำหนดบทบาท วางแผน มอบหมายงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถของครูและบุคลากร ในการร่วมกันสร้างนวัตกรรม					
19	ผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยได้จัดหานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่ยืดหยุ่น					
20	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้เข้ารับการอบรมสัมมนา เพื่อนำความรู้มาใช้ในการออกแบบนวัตกรรมพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคลของนักเรียน					

ข้อที่	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล (ต่อ)						
21	ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้เชิงนวัตกรรมและการพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล รวมทั้งมีการร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูและบุคลากร เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาและปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น					
การสร้างบรรยากาศแห่งองค์กร นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต						
22	ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายและวางแผนการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เห็นคุณค่าของนวัตกรรมการเรียนรู้					
23	ผู้บริหารสร้างค่านิยมองค์กรใหม่ ให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต					
24	ผู้บริหารสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดีในสถานศึกษา เพื่อให้ครู บุคลากร และนักเรียนปฏิบัติงานและเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ มีความสุข					
25	ผู้บริหารไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้ร่วมแสดงความคิดเห็น มีน้ำใจ มีมารยาทในการทำงานร่วมกัน					
26	ผู้บริหารมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้เพื่อรองรับการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับนักเรียนและชุมชน					
27	ผู้บริหารอำนวยความสะดวกให้ครูและบุคลากรในการทำงาน และจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ให้กับครูและนักเรียน ให้มีความพร้อมสำหรับการใช้งานอยู่เสมอ					

ข้อที่	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต (ต่อ)						
28	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรแสวงหา ความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาและต่อยอดแนวคิด นวัตกรรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต					
29	ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้เสริมสร้าง และแสดงภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมเพื่อร่วมกันสร้าง บรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต					
30	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้จัดบรรยากาศ การเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความพร้อมในการรองรับ การเรียนรู้ทุกรูปแบบ นักเรียนและชุมชนสามารถเรียนรู้ ได้ทุกที่ทุกเวลา					
การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม						
31	ผู้บริหารมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ มีทักษะ ในการทำงานขั้นสูง มีความเชี่ยวชาญที่เกิดจากความรู้ และประสบการณ์					
32	ผู้บริหารมีความคิดริเริ่ม คิดสิ่งใหม่ ๆ หลากหลาย รูปแบบในการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน					
33	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และมีการวางแผนสำหรับ การป้องกันและแก้ไขในกรณีที่มีการเกิดปัญหา ไว้วงหน้า					
34	ผู้บริหารมีความยืดหยุ่นในการคิด สามารถทำงาน ร่วมกับครูและบุคลากรได้อย่างสร้างสรรค์					
35	ผู้บริหารส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้ สร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ร่วมกันทำให้บุคลากร ทุกคนเห็นคุณค่าของนวัตกรรมที่ได้					

ข้อที่	ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม (ต่อ)						
36	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้มีทางเลือก ในการพัฒนางาน เพื่อพัฒนานวัตกรรม และนำนวัตกรรมไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ					
37	ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของผู้ที่มีทักษะการคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม สามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำกับครูและบุคลากรได้					

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับ
ระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยแบ่งระดับสมรรถนะดิจิทัลของครู
ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีสมรรถนะดิจิทัลของครู อยู่ในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีสมรรถนะดิจิทัลของครู อยู่ในระดับ มาก
3 หมายถึง มีสมรรถนะดิจิทัลของครู อยู่ในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีสมรรถนะดิจิทัลของครู อยู่ในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีสมรรถนะดิจิทัลของครู อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

สมรรถนะดิจิทัลของครู	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
0. ครูมีสมรรถนะดิจิทัลของครู	✓				

คำอธิบาย ข้อ 0. ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ครูมีสมรรถนะดิจิทัลของครู
อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อที่	สมรรถนะดิจิทัลของครู	ระดับความคิดเห็น				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การรู้ดิจิทัล						
1	ครูมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลหรือสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างถูกต้อง					
2	ครูมีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ ประเมินค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูลสารสนเทศ					
3	ครูมีวิจาร์ณญาณในการรับข้อมูลข่าวสารและมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนจะเผยแพร่ข้อมูล					

ข้อที่	สมรรถนะดิจิทัลของครู	ระดับความคิดเห็น				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การรู้ดิจิทัล (ต่อ)						
4	ครูมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ หรือนโยบายด้านดิจิทัล เช่น ความรู้ด้านลิขสิทธิ์ ความรู้ด้านบทลงโทษ ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นต้น					
5	ครูมีความระมัดระวังในการเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัวของตนเอง นักเรียน และผู้อื่นในช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ					
6	ครูมีการบูรณาการและใช้ประโยชน์ด้านนวัตกรรมจากข้อมูลสารสนเทศ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและวงการศึกษา					
7	ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารการทำงาน และการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และปลอดภัย					
8	ครูได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการรู้ดิจิทัลและการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา					
การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล						
9	ครูมีความรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างอย่างมีความรับผิดชอบ เหมาะสม และเป็นประโยชน์					
10	ครูคำนึงถึงกฎเกณฑ์หรือข้อตกลงที่พึงใช้ร่วมกัน เคารพสิทธิส่วนบุคคล ไม่เผยแพร่ข้อมูล queผู้อื่นไม่ยินยอมหรือกระทบต่อความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น					

ข้อที่	สมรรถนะดิจิทัลของครู	ระดับความคิดเห็น				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)						
11	ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความคุ้มครองภายใต้กฎหมาย เช่น ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา ฯลฯ					
12	ครูให้ความสำคัญกับสิทธิความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ทางปัญญา รวมถึงลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์ โดยใช้ซอฟต์แวร์อย่างถูกต้องตามสิทธิ์ ไม่ละเมิดใช้งานอย่างผิดกฎหมาย					
13	ครูมีการขออนุญาต ให้เครดิต และไม่ดัดแปลงข้อมูล เมื่อมีความจำเป็นในการต้องใช้ข้อมูลที่เป็นลิขสิทธิ์ของผู้อื่นอย่างถูกต้อง					
14	ครูปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีอย่างเคร่งครัด ตระหนักถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในสังคมที่เกิดจากผลของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของตนเอง					
15	ครูมีการออกแบบความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูลโดยการกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูล และรหัสผ่านที่มีความปลอดภัย					
การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้						
16	ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถออกแบบและพัฒนาสื่อสารสนเทศในรูปแบบดิจิทัลได้					
17	ครูสามารถประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลและสื่อผสมในการจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาและบริบทวิชา					

ข้อที่	สมรรถนะดิจิทัลของครู	ระดับความคิดเห็น				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)						
18	ครูออกแบบและผลิตสื่อดิจิทัล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ เกิดความสนุกสนาน และสามารถทราบผลการเรียนรู้ทันที					
19	ครูมีการประเมินผลการใช้งานสื่อดิจิทัล และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และนักเรียน					
20	ครูแสวงหาความรู้ โดยการอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาสื่อดิจิทัลอยู่เสมอ					
21	ครูมีการแลกเปลี่ยนความรู้ในด้านการสร้างและผลิตสื่อกับครูภายในโรงเรียนและต่างโรงเรียน รวมถึงมีการสร้างเครือข่ายสำหรับการพัฒนางานเพื่อการศึกษา					
22	ครูสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการพัฒนาเนื้อหาและตรวจสอบการคัดลอกทางวิชาการได้อย่างถูกต้อง					
การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล						
23	ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารการทำงานร่วมกันเป็นทีม การสร้างเครือข่ายความร่วมมือและการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันผ่านระบบดิจิทัล					

ข้อที่	สมรรถนะดิจิทัลของครู	ระดับความคิดเห็น				
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)						
24	ครูมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนางาน ร่วมกัน เช่น การใช้งานแพลตฟอร์มออนไลน์ การพัฒนาเนื้อหาแบบมัลติมีเดีย เพื่อยกระดับ คุณภาพการปฏิบัติงาน					
25	ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหาร จัดการระบบสนับสนุนการทำงาน เช่น Google Workspace, Zoom เป็นต้น					
26	ครูมีการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมี ประสิทธิภาพด้วยระบบออนไลน์ ผู้บริหาร นักเรียน และผู้ปกครอง สามารถเข้าถึงเพื่อ ตรวจสอบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับ ตนเองได้					
27	ครูมีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ ไม่ใช่ไปในทางที่เสียหาย และระมัดระวังในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ร่วมกับผู้อื่น					
28	ครูมีการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการสร้างเครือข่ายในการพัฒนา วิชาชีพ					
29	ครูเข้ารับการอบรม สัมมนา และแลกเปลี่ยน เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่เสมอ					
30	ครูมีการสะท้อนผลการปฏิบัติงานที่เกิดจากการ มีส่วนร่วมอย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล เพื่อนำมาวางแผนปรับปรุงประสิทธิภาพ การทำงานให้ดียิ่งขึ้น					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง
ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ง

คำดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตาราง 49 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ
ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ทั้งหมด 5 ด้าน คือ การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม
การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี การมีส่วนร่วม
เชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล การสร้างบรรยากาศแห่งองค์กร
นวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

ด้านที่	ข้อที่	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปล ผล
		1	2	3	4	5			
1. การมีวิสัยทัศน์ เชิงนวัตกรรม	1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2. การบริหารจัดการ ความเสี่ยงในการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3. การมีส่วนร่วม เชิงนวัตกรรมเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ส่วน บุคคล	15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 49 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปล ผล
		1	2	3	4	5			
3. การมีส่วนร่วม เชิงนวัตกรรมเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล (ต่อ)	19	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4. การสร้างบรรยากาศ แห่งองค์การนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต	22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	28	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5. การมีทักษะการคิด สร้างสรรค์นวัตกรรม	31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	32	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 50 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ทั้งหมด 4 ด้าน คือ
การรู้ดิจิทัล การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วม
อย่างมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ด้านที่	ข้อที่	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปล ผล
		1	2	3	4	5			
1. การรู้ดิจิทัล	1	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2. การมีจริยธรรม และจรรยาบรรณ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	10	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3. การผลิตและการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการ จัดการเรียนรู้	16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 50 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ผลรวม	ค่า IOC	การ แปล ผล
		1	2	3	4	5			
3. การผลิตและการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการ จัดการเรียนรู้	21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4. การมีส่วนร่วม อย่างมีอาชีพใน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	23	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
	24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 51 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา
5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ของผู้บริหาร	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนกราย ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก	ค่าความ เชื่อมั่น รายด้าน
1. การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม	1	.843	0.708 – 0.876	0.945
	2	.779		
	3	.876		
	4	.773		
	5	.795		
	6	.708		
	7	.737		
2. การบริหารจัดการความเสี่ยง ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	8	.837	0.676 – 0.837	0.944
	9	.816		
	10	.757		
	11	.810		
	12	.786		
	13	.676		
	14	.791		
3. การมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล	15	.685	0.608 – 0.826	0.925
	16	.608		
	17	.700		
	18	.704		
	19	.799		
	20	.826		
	21	.797		

ตาราง 51 (ต่อ)

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคการศึกษา 5.0 ของผู้บริหาร	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนกราย ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก	ค่าความ เชื่อมั่น รายด้าน
4. การสร้างบรรยากาศ แห่งองค์การนวัตกรรม การเรียนรู้ตลอดชีวิต	22	.762	0.762 – 0.898	0.966
	23	.898		
	24	.815		
	25	.815		
	26	.800		
	27	.851		
	28	.853		
	29	.818		
	30	.888		
5. การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม	31	.749	0.749 – 0.892	0.959
	32	.802		
	33	.798		
	34	.866		
	35	.897		
	36	.868		
	37	.808		
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ				0.980

จากตาราง 51 พบว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.608 – 0.898 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.980 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.945 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.708 – 0.876
2. ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.944 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.676 – 0.837
3. ด้านการมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ส่วนบุคคล ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.925 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.608 – 0.826
4. ด้านการสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.966 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.762 – 0.898
5. ด้านการมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.959 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.749 – 0.897

ตาราง 52 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

สมรรถนะดิจิทัลของครู	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน
1. การรู้ดิจิทัล	1	.845	0.776 – 0.925	0.961
	2	.894		
	3	.844		
	4	.686		
	5	.793		
	6	.925		
	7	.838		
	8	.776		
2. การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	9	.873	0.862 – 0.903	0.974
	10	.867		
	11	.862		
	12	.887		
	13	.879		
	14	.903		
	15	.887		
3. การผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้	16	.916	0.741 – 0.916	0.967
	17	.914		
	18	.876		
	19	.782		
	20	.898		
	21	.888		
	22	.741		

ตาราง 52 (ต่อ)

สมรรถนะดิจิทัลของครู	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนกรายข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก	ค่าความเชื่อมั่น รายด้าน
4. การมีส่วนร่วมอย่างมี อาชีพในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล	23	.823	0.819 – 0.924	0.974
	24	.922		
	25	.824		
	26	.861		
	27	.901		
	28	.924		
	29	.819		
	30	.894		
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ				0.984

จากตาราง 52 พบว่าแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง
0.686 – 0.925 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.984 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. ด้านการรู้ดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.961 และค่าอำนาจ
จำแนกอยู่ระหว่าง 0.776 – 0.925
2. ด้านการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.974 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.862 – 0.903
3. ด้านการผลิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้
ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.967 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.741 – 0.916
4. ด้านการมีส่วนร่วมอย่างมีอาชีพในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.974 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.819 – 0.924

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนะทางพัฒนา

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0
 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 สกลนคร เขต 3

ชื่อผู้วิจัย นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.สุภัทนา หาญสุริย์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

สถานที่ทำงาน

วันเดือนปี ที่สัมภาษณ์

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา น. สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา น.

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำ
 เชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัล
 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
 สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร
 สถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม มี 3 ด้าน ได้แก่
 ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการมีทักษะ
 การคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้
 ตลอดชีวิต ผู้วิจัยได้นำมาจัดทำแบบสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิง
 นวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ขอขอบพระคุณอย่างสูงยิ่งที่ท่านให้ความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม

1. ทานมีแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอย่างไร

(การบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความกล้าตัดสินใจในการขับเคลื่อนสถานศึกษาด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี มีกระบวนการวางแผน วิเคราะห์ ควบคุม และติดตามความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมาใช้ในการศึกษา โดยมีการประเมินความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ มุ่งลดโอกาสและผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ความล้มเหลวของระบบ ความปลอดภัยของข้อมูล ค่าใช้จ่ายที่สูงเกินคาด หรือผลกระทบต่อผู้ใช้งาน สร้างความตระหนักให้ครูและบุคลากรเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยงในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี และมีการสื่อสาร สร้างความเข้าใจ และให้คำปรึกษาให้กับครูและบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อให้การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

(การมีทักษะการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ในการแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ หรือมีกระบวนการคิดอย่าง คล่องแคล่ว คิดอย่างชาญฉลาด และมีเหตุผลเพื่อนำไปพัฒนา แก้ปัญหา หรือสร้างคุณค่า ได้อย่างเป็นรูปธรรม มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีการวางแผน และเตรียมพร้อมสำหรับรับมือ และแก้ไขปัญหาไว้อย่างรวดเร็ว มีความยืดหยุ่นทางความคิด เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้ สร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน มีทางเลือกที่หลากหลายในการพัฒนางาน เพื่อพัฒนานวัตกรรมและนำนวัตกรรมไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อการ เรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ที่มีทักษะการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม สามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำกับครูและบุคลากรได้)

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

3. ท่านมีแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคการศึกษา 5.0 ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
ให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอย่างไร

(การสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง การที่ผู้บริหาร
สถานศึกษามีการกำหนดนโยบาย วางแผน และสร้างค่านิยมในการสร้างวัฒนธรรมองค์กร
ที่เห็นคุณค่าของนวัตกรรมการเรียนรู้ โดยการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม
การเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการจัดสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม และระบบการทำงาน
ในสถานศึกษาให้เปิดกว้างต่อการคิดสร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการใช้
เทคโนโลยีหรือนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรและผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
เป็นแหล่ง ให้การศึกษาที่มีความพร้อมในการรองรับการเรียนรู้ทุกรูปแบบ นักเรียน
และชุมชน สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์นำเสนอแนวทางการ
พัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 5.0 ที่ส่งผลต่อ
สมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม

ภาคผนวก ข

ภาพประกอบการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาพประกอบ 2 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตร
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ
อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ ดร.สุทินันท์ นันทะศรี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ นายกัณฑ์พัฒน์ หมายมั่น ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลบ้านม่วง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ภาพประกอบ 6 สัมภาษณ์ นางสาวณัฐชาสกุล เกษรศรี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลคำตากล้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ นายพินิต ศรีสำอางค์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านดงหม้อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ นายปรัชวุฒิ คำผุย ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนชุมชนบ้านมาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ นางสาวนิภาพร คนเพียร ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านอนุบาลบ้านม่วง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ นางสาวกัญญา จันทระละคร ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านสรศรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ภาพประกอบ 11 สัมภาษณ์ นางสาวชลธิดา เงินงาม ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านกุดจาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายพงศ์ศิริ ศรีพรหม
วัน เดือน ปีเกิด	วันพฤหัสบดี ที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2537
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	91/43 ซอยโยธิน (หมู่บ้านโยธินวิลเลจ) ถนนเลี้ยวเมือง ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนชาวสง่าเจริญวิทย์ อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย กาฬสินธุ์ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์
พ.ศ. 2560	ระดับปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาครุศาสตรศึกษาศาสตร์ วิชาเอกศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2569	ระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2563	ครูผู้ช่วย โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม
พ.ศ. 2565	ครูผู้ช่วย โรงเรียนชาวสง่าเจริญวิทย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3
พ.ศ. 2567	ครู โรงเรียนชาวสง่าเจริญวิทย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3